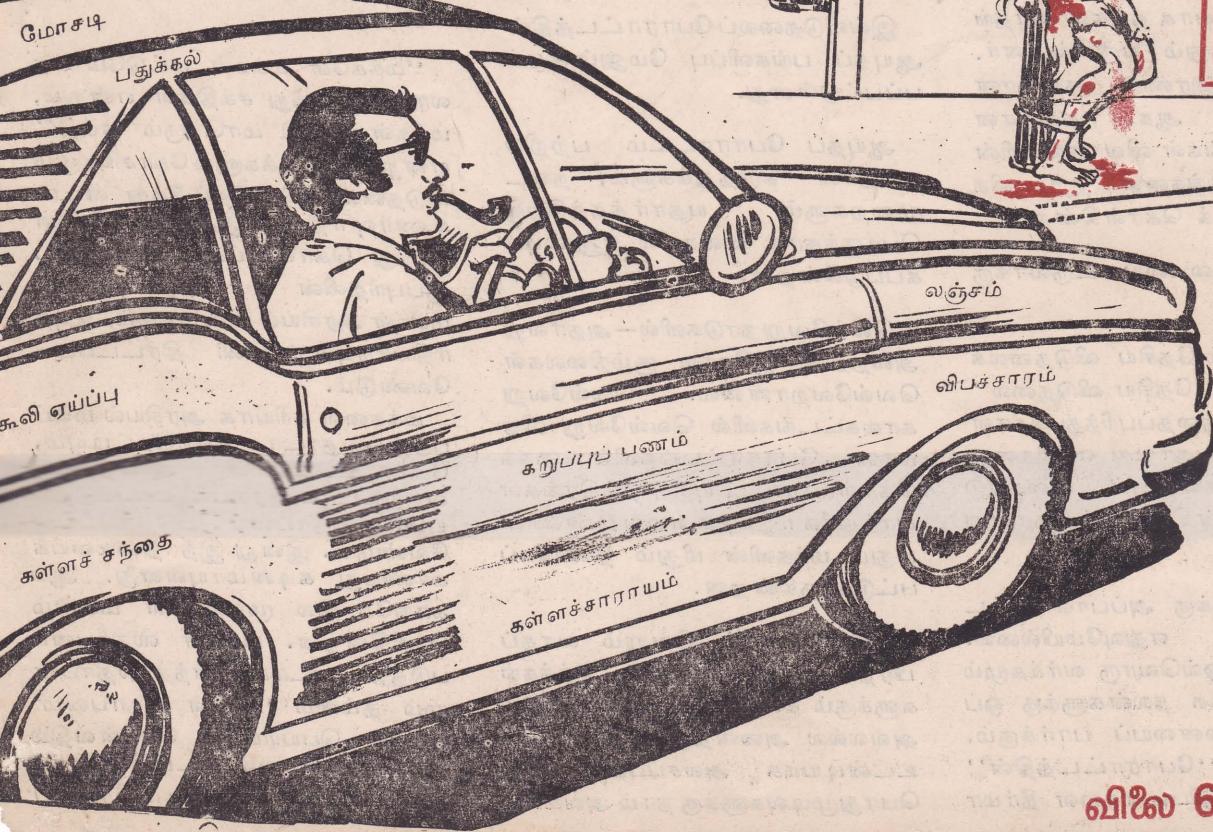

ந்ர மாண்பும்

2

விடுதலை இயக்கங்களே!

மக்கள் சொத்தை கொள்ளியடிக்காதிர்கள்
கூட்டுறவுச் சங்ககொள்ளிகளை நிறுத்துங்கள்!
பொதுமக்கள்

மரண தண்டனை
வாழைக்குலைக்களை
கோழிக்களை
பாளைகளை
விடுதலை? போராளிகள்

விலை 6-00

உருவாக்கம்

‘நிர்மாணத்தின்’ இரண்டாவது உருவாக்கம் உங்கள் சிந்தனையைத் தொடவிருக்கின்றது. முதலாவது நிர்மாணம் எப்படி உங்கள் சிந்தனையைத் தொட்டது? பிரதி பலிப்புகள் எப்படி விளைந்தன?... உங்கள் ‘ஆக்கங்களும், ஆக்க பூர்வமான விமர்சனங்களுமே’ அவற்றை விளக்கும். அவற்றை தாகத்தோடு எதிர்பார்க்கிறோம்.

நடந்து கொண்டிருக்கும் விடுதலைப் போராட்டம் பலரின் மனங்களில் பலவித என்னப் பாடுகளை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

‘நடைபெறுவதே தேசிய விடுதலைப் போராட்டம், இதற்கப்பால் வர்க்கப் போராட்டம் தொடரும்’ என்று ஒரு சாரரும்,

‘தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் என்பதே இல்லை. நடந்து கொண்டிருப்பது வர்க்கப் போராட்டமே’ என்று ஒரு சாரரும்,

வாதப் பிரதிவாதிகளில் மூச் சோடு ஈடுபடுகின்றனர். இருபக்கமும் தர்க்க ரீதியாக தங்கள் வாதங்களை வளர்த்தும் வருகின்றனர். இரண்டுமே இரண்டு தவறான போக்குகளே. ஆக, தவறான போக்குகள் தங்கள் விவாதங்களின் விளைவால் தங்களை தற்காலிகமாக வளர்த்துக் கொள்கின்றன.

நாம் உண்மையை உருவாக்குவோம்.

போராட்டம் தேசிய விடுதலைக்கானது. இத் ‘தேசிய விடுதலை’ யின் சாராம்சத்தைப்பறிந்து கொள்வதில் தான் அதாவது எதிரிகளையும், நண்பர்களையும், வகையிடுசெய்வதில்தான் சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன.

வர்க்கங்களுக்கு அப்பால் பட்டசிந்தனைகள் எதுவுமேயில்லை. உண்மையில் ஒவ்வொரு வர்க்கமும் தன்தன் வர்க்க நலன்களுக்கு ஒப்பவே பிரச்சினையைப் பார்க்கும். இதுவே ‘போராட்டத்தின்’ சாரத்தை, பிரதிபலன்களை தீர்மா

னிக்கின்றது. ‘தேசிய விடுதலை’ என்பது ஒரு பொதுக்களாம். ஒவ்வொருவருக்கும் தன்தன் வர்க்கத் தளத்தில் நன்றே போராடுகின்றன. இதன் விளைவுகளே பல கருத்து முரண்பாடுகள். இதுவே உண்மை.

இம் முரண்பாடுகளே அடிப்படையான முரண்பாடுகள் இதைத் தழுவியே அனைத்து முரண்பாடுகளும் தோற்றம் பெறுகின்றன. இம் முரண்பாடுகளில் இருந்து சரியான தைப் பிறப்பிக்க வேண்டிய பணி முற்போக்குச் சக்திகளின் கரங்களிலேயே உண்டு. தன் பங்களிப்பை நிர்மாணமும் வளங்குகின்றது. இதையே முதலாவது நிர்மாணத்தில் ‘பிரசவ வேதனையில் இருக்கும். தாயின் சூக்குரலை நிர்மாணம் ஒலிக்கட்டும் இந்த உணர்வு நிர்மாணத்தில் பங்களிக்கும் ஒவ்வொரு வருக்கும் இருக்க வேண்டும் என்று வேண்டுகிறோம்.’ என்று குறிப்பிட்டோம்.

நிர்மாணத்தின் கண்ணோட்டம் ‘ஆக்கங்களில்’ புரியும்.

இவ்விடுதலைப் போராட்டத்தின் ஆயுதப் பங்களிப்பு மேலும் குழப்பப்பட்டுள்ளது.

ஆயுதப் போராட்டம் பற்றிய தவறான கருத்துக்களும், நடைமுறைகளும் யதார்த்தத்திற்கு பொருந்தாத வகையில் அனுஸ்திக்கப்படுகின்றன.

வெவ்வேறு நாடுகளில்—அதாவது அவற்றின் பூதோள் சூழ்நிலைகள் வெவ்வேறானவை. வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் வெவ்வேறு விதமான போராட்டங்களில் கைக்கொள்ளப்பட்ட யுத்த தந்திரங்கள் யாந்திரீக ரீதியாக எமது மண்ணின் மீதும் மக்களின் மீதும் தினிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இவ்விவகாரம் வெறும் வாதப் பிரதி வாதங்களுக்கும், தர்க்கங்களுக்கும் சுவையாக மெல்லப்படும் அவல்லவ் அனைத்து மக்களாலும் உடனடியாக அலசப்பட்டு சில பொதுமுடிவுகளுக்கு நாம் அவசியம்

வந்தாக வேண்டும். ஏனெனில் ஆயுதப் போராட்டத்தின் தவறான அனுகூலமை மொத்த மக்களையும், விடுதலைப் போராட்டத்தையும், நீண்ட தூரம் தலைதூக்கமுடியாதவாறு பின்தள்ளி விடும் சரியான யுத்த மார்க்கங்களை பிரயோகிக்கும் சூழ்நிலைகளைக்குழப்பிவிடும். இது அனைவரின்—மக்கள் நலன் விரும்பும் அனைவரின் உடனடிக் கடமையாகும்.

இப்போ பரவலாகப் பேசப்படும் ‘கொரில்லா யுத்தம்’ பற்றிய சரியான பார்வை நிலைகளுக்கு வரவேண்டுமாயின் அதைப் பிறப்பித்த வர்களின் ஆக்கங்கள் வெளிக்கொணரப் படவேண்டும். மாறாக அவ்வாக்கங்கள் பற்றிய அரைவேககாட்டுத்தனமான கருத்துக்களை மட்டும் கொண்டு சரியானமுடிவுக்கு வரமுடியாது. இது ஒரு பார்வையே. மறு பக்கத்தில் எமது மன்னின் தன்மை, மக்களின் குணாம்சம் இரண்டும் பற்றிய சரியான ஆய்வுகள் ஒழுக்கப்பட வேண்டும். இவ்விவகாரங்களில் ‘நிர்மாணம்’ தன்னை நனைத்துக் கொண்டுள்ளது.

‘மக்களே மக்கள் மட்டுமே வரலாற்றின் உந்து சக்திகள் என்றும், மக்கள் சக்தி மாப்பிரும் சக்தி’ என்ற எழுத்துக்களும் கோசங்களும் விடுதலையைப் பிறப்பித்து விடா. உணர்வு ரீதியாக இச் சுலோகங்கள் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். இப்புரத்தின் அடிப்படையில் மக்கள் அரசியல் ரீதியாகவும், ஆயுதரீதியாகவும் அனி திரட்டப்படவேண்டும்.

மக்களை சரியாக அரசியல் மயப்படுத்துவதுடாக அணிதிரட்டியும், போராட்டங்களில் அணிதிரட்டுவதற்குடாக அரசியல் மயப்படுத்தியும், ஸ்தாபனப் படுத்தப்படல் வேண்டும். இன்று இந் நிலையைக்காண்பது கடினமாய்வுள்ளது. ஆங்காங்கே சில முயற்சிகள் மட்டும் தெரிகின்றன. மக்கள் ஸ்தாபனப் படுத்தப் படாமல் எந்த ஸ்தாபனமும் தம்மை ‘மக்கள் ஸ்தாபனம்’ என்று பெயரிட்டுக் கொள்வதில் அர்த்தமேயில்லை. நடப்பில் பார்க்க (அட்டையின் உள்பக்கம் பார்க்க)

டாக்டர் சன்-யாட்சென் பார்வையில் புரட்சிகர ராணுவம்

1924 ஆம் ஆண்டு யூன் மாதம் 15ம் திகதி வோம்போ தீவில் அமைந்திருந்த ராணுவப் பயிற்சிப் பள்ளியில் முதலாவது அதிகாரிகளின் பயிற்சியைத் துவக்கி வைத்து ஆற்றிய உரையே இது. சிங்களப் பேரினவாத அரசிற் கெதிரான போராட்டத்தில் ஒரு ராணுவத்தில் தேவையை உணர்ந்து அதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் தாம் கட்டியமைக்கும் ராணுவமானது எத்தகையதாக இருந்ததல் வேண்டும் என்பதை ~~டாக்டர் சன்-யாட்சென்~~ கணிப்பதற்கு இவ்வரை உதவும்.

“மதிப்பிற்குரிய அதிகளே, பயிற்றுவிப்பாளர்களே, மாணாக்கர்களே!

நாம் இன்று நமது அதிகாரிகளில் பயிற்சிப் பாடசாலையைத் துவக்கியுள்ளோம். இப்பாடசாலையின் தேவை என்ன? நாம் ஏன் இப் பாடசாலையில்லாமல் செயல்படமுடியாது? சின்காய் புரட்சி முடிந்து 13வருடங்களாகவிட்டது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இந்தச் சீனக் குடியரசு தோற்றுவிக்கப்பட்டது தினத்திலிருந்து நாம் வெற்றாகக் காலத்தை எண்ணிக்கொண்டு வந்துள்ளோம். உண்மையைச் சொல்வதென்றால் நாம் இன்னும் சீனக்குடியரசை உருவாக்கவில்லையென்றே கூறலாம். இந்தப் 13 வருடங்களில் நமது கொடியைத்தான் உயர்த்திப் பிடித்து வந்துள்ளோம் என்பதைத்தவிர புரட்சி எந்தவிதமான முன்னேற்றத்தையும் அளிக்கவில்லை என்பதே தெரிகிறது.

அதே நேரத்தில் உலகப் புரட்சி எந்த நிலையிலுள்ளது? 6 வருடங்களுக்குமுன் நமது பக்கத்திலுள்ள நாடும் நம் நாட்டுடன் 10,000 இற்கு மேல் எல்லையைக் கொண்ட பூமியும், ஆசியாவிலும், ஐரோப்பாவிலும், பரந்து கிடக்கக்கூடிய பூமியில் புரட்சி வெடித்தது. யுத்தத்திற்கு முன் அது மிகப்பெரிய வல்லமை கொண்ட நாடாகத் திகழ்ந்தது. இந்தப் புரட்சியும் அந்த நாடு யுத்தத்தில் பங்குபற்றியிருந்த காலத்திலேயே நடந்தது; நமது புரட்சி நடாத்தப்பட்ட 6 வருடங்களுக்குப் பின்னரே நடாத்தப்பட்டது. அந்த நாடு எது என்று நீங்கள் என்னைக் கேட்கலாம். அந்தநாடு சோவியத் ரூஷ்யாவாகும். அந்த நாட்டின் புரட்சியானது நமது புரட்சிக்குப் பின் 6 வருடங்களுக்குப் பின் நடைபெற்றி குந்தாலும் அது மிகவும் வெற்றிகரமாக நடாத்தப்பட்டு பரிசூரண வெற்றியில் முடிகுடப்பட்டுள்ளது.

நாம் இதற்கு இரண்டு நாடுகளின் சரித்திரத்தை ஒப்பிட்டு நோக்குவோம். சீனாவில் புரட்சியானது மான்குஸ்களின் ஊடுருவலுக்கு எதிராக நடாத்துப்பட்டது. அவ்வைமையம் மான்கு முடியாட்சி மிகக் கீழ்த்தரமாக மதிப்பிடப்பட்டு இருந்ததுடன் அவ்வரசாங்கத்தின் அரசு இயந்திரம் படிப்படியாக அழிக்கப்பட்டு இருந்தது. குயிங் (Quing) அரசானது உலகிலேயே பலவீனமான ஓன்றாக இருந்தது. ஆனால் ரூஷ்யாவில் (Rushya) ரூஷ்ய மன்னருக்கெதிரான புரட்சி என்ன நிலையில் மேற்கொள்ளப்பட்டது என்று பார்ப்போம். ந்சால் (Tsai) மன்னன் ஒரு ரூஷ்யன். அவரே ரூஷ்ய சர்சி கருக்கு (cherch) தலைவராகவும் இருந்தார் என்பதுடன் அவர் அந்த நாட்டின் மிகுலயர்வாக மதிப்பிடப்பட்டவர் புரட்சிக்குமுன் ரூஷ்ய அமைப்பானது மிகவும் வளிமை மிக்கதாக திகழ்ந்தது. இந்த ஒப்பு நோக்குதலின் மூலம் ரூஷ்யாவின் புரட்சியானது ஒரு வளிமைமிக்க அரசிற் கெதிராகவும், சீனத்தில் பலவீனமான அரசருக்கெதிராகவும் நடாத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை அறியக்கூடியதாக இருக்கும். இந்த அடிப்படையில் சீனப்புரட்சியானது ரூஷ்யப்புரட்சியைப் பார்க்கிறோம், மிக எளிதாக நடாத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். மேலும் ரூஷ்யப்புரட்சியில் அந்திய சக்திகள் பல தடைகளை ஏற்படுத்தினார்கள் ஆனால் சீனப்புரட்சியில் அவ்விதமான அந்தியகுறுக்கிடுகள் ஏதுமில்லை. சின்காய் (xinhai) புரட்சிக்குமுன் அந்திய சக்திகள் சீனாவைக் கூறுபோட முனைப்பாக இருந்திருந்தாலும் புரட்சி தோன்றியதும் அவ்விதமான நடவடிக்கைகள் ஏதும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதுடன் அந்திய சக்திகள் எமது பக்கம்கூட தமது பார்வையைச் செலுத்தவில்லை. ஆனால் ரூஷ்யாவில் ஆங்கிலேய பிரஞ்சு, அமெரிக்க, ஐப்பான், இத்தாலி, போன்ற பல்வேறு நாடுகள் புரட்சிக்கு எதிராக கொள்கைகளால் மட்டுமல்ல தங்கள் நாட்டு துருப்புக்களை அனுப்பியும் நேரடித்தடங்கல்களை ஏற்படுத்தின.

இவ்வகையில் எமது புரட்சி ஒரு பலவீனமான அரசமைப்பிற்கு எதிராகவும், ரூஷ்யப்புரட்சி ஒரு பல மான அரசமைப்பிற்கு எதிராக மட்டுமல்லாமல் பாரிய அந்திய சக்திகளுக்கெதிராகவும் நடாத்தப்பட வேண்டியிருந்தது. எனவேதான் வெளித்தோற்றுத்தில் சீனப்புரட்சி எளிதானதாகவும், ரூஷ்யப்புரட்சி கடுமையான தாகவும் புலப்படலாயிற்று

ஆயினும், ரூஷ்யப்புரட்சியானது இத்தனை தடைகள் இருந்தும் 6 வருடகாலத்துக்குள் அனைத்துத் தடைகளையும் முறியடித்து வெற்றிகரமாகப் புரட்சியை முடிக்க முடிந்த தும் சீனப் புரட்சியானது அவ்வளவாக அதிகமான தடைகள் இல்லாதிருந்தும், இருமடங்கு அதிக காலம் கழிந்த பின்னரும் தோல்வியையே சந்தித்துள்ளது என்பது கேள்விக்குரிய விடயமே. இவ்விரு நாட்டு முடிவுகளைத் தீட்டிட்டு நோக்கியும், இதன் படிப்பினைகளை கணக்கிலெடுத்துக் கொண்டுள்ளதாலும் நாம் ஒரு மிக முக்கியமான படிப்பினையைக் கற்றுக் கொண்டுள்ளோம். அப்படிப்பினையே நாம் இப் பள்ளியைத் துவக்க காரணமாக அமைந்தது. அவ்வாறு நாம் கற்றுக் கொண்ட படிப்பினைகள் தான் என்ன? ரூஷ்யப்புரட்சியில் மன்னருக்கெதிரான போராட்டத்தில் கட்சி உறுப்பினர்கள் முன்னோடிகளாக இகழ்ந்திருந்தாலும் முதல் வெற்றிக்குப் பின் உடனடியாக ஒரு புரட்சிகரமான ராணுவம் கட்டமைக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து நடந்த போராட்டத்தில் புரட்சிகர சக்திகள் புரட்சிகர ராணுவத்தின் உதவியை சார்பாக கொண்டிருந்தமையால் குறுகிய காலத்தில் அனைத்துத் தடைகளையும் அழித்து வெற்றி பெறக்கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்றன. சீனப்புரட்சியும், அவ்வாறாகவே கட்சித் தொண்டர்களால் தொடங்கப்பட்டது. குவாங் டங் (Quang dong) கில் உயிர் துறந்த 71 தியாகிகளும் பிற மாகாணங்களில் உயிர் நீத்த ஏனையவீரர்களும் இப்புரட்சியில் பெரும் புகழை அடைந்தனர். இவர்கள் வுசாங் (Wuchang) நடத்திய போராட்டம் ஏனைய மாகாணங்களிலும், விளைவுகளை ஏற்படுத்தி அதன் விளைவாக குயிங் (Quing) மரபாட்சி தூக்கியெறியப்பட்டு சீனக்குடியரசு பிரகடனப் படுத்தப்பட்டது. அதற்காக நாம் இவர்களுக்கு நன்றி சொல்வோம்.

நமது புரட்சி ஓரளவு வெற்றியையே அடைந்துள்ளது. நமது கட்சியின் புரட்சிகரத் திட்டங்களுக்கான தொடர் போராட்டம் நடாத்த ஒரு புரட்சிகர ராணுவம் இல்லாமையால் சீன யுத்தத் தளபதிகளும், அதிகார வர்க்கத் தினரும், தகாத முறையில் அனைத்து எல்லைகளையும் மீறிசீனக்குடியரசைத்தங்களின்னண்ணப்படி உருவமைக்க தொடங்கி விட்டனர். சீனக்குடியரசின் நம்பிக்கை சார்புக்கு ஒரு சக்தியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால் புரட்சிகர கட்சி மட்டுமே புரட்சிக்காகப் பாடுபட்டது. கட்சிக்கு புரட்சிகர ராணுவத்தின் உதவி கிடைக்கவில்லை. புரட்சிகர ராணுவம் இல்லாததால் யுத்தத் தளபதிகளும், அதிகார வர்க்கத் தினரும் நிலைமையை தங்களுக்குச் சாதகமாக பயன் படுத்தி சீனக்குடியரசைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். எனவேதான் நமது புரட்சியானது ஒரு முழு வெற்றிக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு முடிவுறாமல் உள்ளது.

நாம் இப்பள்ளியைத் தொடங்கி எதை எதிர் நோக்குகிறோம்? இன்று முதல் புரட்சிகர குறிக்கோளை உயிர்ப்பதுடன் இப்பள்ளி மாண்ணாக்கர்களை முதுகெலும்பாகக் கொண்டு ஒரு புரட்சிகர ராணுவத்தை கட்டியமைப்பதே எமது நோக்கமாகும். நாளை எமது புரட்சிகர ராணுவத் தின் முதுகெலும்பாகத் திகழப்போவது இப்பள்ளியின் மாண்ணாக்கர்களாகிய நீங்களே. இவ்வகையில் எமது

புரட்சிகர ராணுவ அமைப்பு கட்டமைக்கப்பட்ட பின்நாம் எமது புரட்சியின் இறுதி வெற்றியை பெறக்கூடிய வர்களாக திகழ்வோம். ஒரு சிறந்த புரட்சிகர ராணுவம் இல்லாமல் சீனப்புரட்சியானது தொடர்ந்து தோல்வி களையே சந்திக்க நேரிடும். எனவே சீனத்தை அழிவிலி ருந்து காப்பாற்ற ஒரு புரட்சிகர ராணுவத்தைக் கட்டியமைக்கவே இவ்வதிகாரிகள் பயிற்சிப் பள்ளியை தொடக்கியுள்ளோம்.

ஒரு புரட்சிகர ராணுவம் என்றால் என்ன? அப்புரட்சிகர ராணுவ வீரனாவதற்கு நீங்கள் என்ன குறிக்கோள் களைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்? நீங்கள் உங்களை புரட்சிகர ராணுவவீரன் என்று அழைக்கப்படும் உரிமையைப் பெறுவதற்காக என்ன குணாமசங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்? புரட்சிகர ராணுவத்தைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு புரட்சிக்காக உயர்நீத்த தியாகிகளின் தியாகங்களைப் பின்பற்றவேண்டும். ஒரு புரட்சிகர கட்சி போராட்டத்தை எவ்வாறு நடாத்த வேண்டுமென பதை கற்றுக் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கும். ஒரு ராணுவம் எப்பொழுது ஒரு புரட்சிகர கட்சியைப் போன்று போராட்டத்தை நடத்துகின்றதோ அப்பொழுதுதான் அது ராணுவம் என்று அழைக்கப்படுவதற்கான தகுதியைப் பெறுகின்றது.

கடந்த 13 வருடச் சீனப் புரட்சியில் புரட்சிகரக் கட்சியைப்போல் போராட்டம் நடாத்தக்கூடிய ராணுவம் ஒன்று நமக்கு கிடையாது. ஏன் முழு சீனக் குடியரசிலும் இந்தப் 13 வருட காலத்தில் புரட்சிகர ராணுவம் ஒன்று கூடக் கிடையாது என்று நான் துணிவுடன் எடுத்துரைப் பேன். தற்சமயம் குவாங் டொங் (Quang dong) பிரதேசத் தில் நமது புரட்சிக் கட்சியுடன் செயல்படும் சில ராணுவங்கள் உண்டு. ஆனால் அவைகளைப் புரட்சிகர ராணுவம் என்று கூறமுடியாது. இவ்ராணுவங்கள் புரட்சிகர நோக்கங்களுக்காக செயல்பட்டாலும் கூட நாம் ஏன் அவைகளைப் புரட்சிகர ராணுவம் என்று அழைக்க முடியாது? ஏனென்றால் அந்த ராணுவம் மாறுபட்டதன்மைகளைக் கொண்டுள்ளது என்பதுடன் அந்த ராணுவமானது புரட்சிகரப் பயிற்சி பெற்று புரட்சிகர அடித்தளத்தை கொண்டில்லை. புரட்சிகர அடித்தளாம் கொண்டில்லாமை என்றால் என்ன? நமது உயிர் நீத்த தியாகிகளுக்கு தெரிந்திருந்தது. புரட்சிகர அடித்தளம் என்றால் என்ன என்று தற்சமயம் குவாங் டொங் [Quang dong] மாகாணத்தில் யுத்தம் புரிந்து கொண்டிருக்கும் ராணுவ வீரர்கள் உயிர்நீத்த தியாகிகளின் தியாகங்களை புரிந்து கொண்டத் தவறிவிட்டனர். குறிப்பாக தற்சமயம் கடுமையான ஏழ்மையின் காரணமாகவும், வேறு எந்த வழியில்லாததாலும், தேவையின் காரணமாகவும், குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டிய சூழ்நிலைகளினாலும், வாழ் சூழல்கள் மிகவும் கடுமையாகப்பட்ட நிலைகளில் இவர்கள் புரட்சிக்காக முன் வந்தனர். ஆனால் அவர்கள் தங்களின் வாழ்க்கையை ஒருவிதமான ஒழுங்கிற்குள் சீரமைப்பதில் வெற்றிகண்டவுடன் இவர்கள் தாங்கள் இதுகாறும் பின்பற்றி வந்த புரட்சிகர இலட்சியங்களை மறந்துவிடுவதுடன் அவ்லட்சியங்களை என்னிக்கூட பார்ப்பதில்லை. எனவேதான் நமது புரட்சியின் நன்பர்

கள் என்று கருதப்பட்ட செங் ஜோங் மிங் [Chang Jong Ming] இன் ராணுவ வீரர்கள் இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் குவாங்யிங்சன் [Quanyinshan] ஜ தாக்கி அங்கு அரசாட்சி புரிந்த தெற்கு அரசாங்கத்தை வீழ்த்தினர். இந்த புரட்சிகர ராணுவம் என்று அழைக்கப்பட்ட ராணுவ வீரர்கள் அவர்களின் நலன்கள் வேறுபட்டவுடன் அவர்கள் தங்களின் ஆயுதங்களை புரட்சிகர அரசாங்கத்தின் கீழ் பணிபுரிந்த புரட்சிகரப் படைகளுக்கு எதிராகவே திருப்பி எதிரி செய்ய முடியாத காரியத்தைச் செய்து விட்டனர். இந்த நடவடிக்கைகளை ஆராயும் போது ராணுவ வீரர்களுக்குப் போதுமான அளவு புரட்சிகர இலட்சியங்கள் இல்லையென்றால் அவர்கள் தங்கள் சுய நலன்களைக் கைவிட முடியாதவர்களாக இருப்பதுடன் புரட்சி அவர்களின் சுயநலன்களை பாதிக்கும் கட்டத்தில் மிகவும் நம்பத்தகாதவர்களாகி விடுகிறார்கள். இதுவே நமது புரட்சி எப்பொழுதும் தோல்வி அடைவதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது.

நான் இன்று உங்களுடன் கலந்துரையாட வந்துள்ளேன். கடந்த கால வெற்றிகள் தோல்விகள் அனைத்தையும் மறந்துவிட்டு ஒரு புரட்சியின் அடித்தளமானதும் நமது கனவுமாகிய ஒரு புரட்சிகர ராணுவத்தைக் கட்ட மைக்க நான் விரும்புகிறேன். தொலைதூரங்களிலிருந்து முக்கூட்ட இந்தப் பாடசாலையில் பயில வந்துள்ள நீங்கள் நமது அடிப்படையான வேலையானது ஒரு புரட்சிகர ராணுவத்தைக் கட்டியமைப்பதே என்பதை நீங்கள் அனைவரும் புரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள். நீங்களும் அந்த லட்சியத்திற்காகவே பாடுபடுகிறீர்கள் என்பதுடன் புரட்சிக்குச் சேவை செய்ய விரும்புகிறீர்கள். நீங்கள் இப்புரட்சிக்கு எவ்வகையில் சேவையைத் தொடங்கலாம்? கெட்ட பழக்கங்களையும், எண்ணங்களையும், நடத்தைத் தனிக்கூறுகளையும், அனைத்து அநாகரிகமான செயல்களையும், தீங்குகளையும், மனிதாபமானமற்று இருப்பதையும் தவிர்ப்பதன் மூலம் சிங்கள் உங்களின் சுய சீரமைப்பை முதலில் தொடங்கவேண்டும். ஒரு அரசியல் புரட்சியை அடைய விரும்பும் ஓவ்வொருவரும் முதலில் தங்களின் மனதை புரட்சிகரமானதாக்குவதில் தொடங்க வேண்டும். புரட்சியை இதயழுவ்மாக ஏற்றுக் கொள்வதில் நீங்கள் வெற்றியடைவீரர்களாயின் ஒரு அரசியல் புரட்சியின் வெற்றியில் நாம் நம்பிக்கை கொள்ள முடியும். நீங்கள் உங்கள் உள்வாழ்க்கையை சீரமைக்காத வகையில் இந்த சிறப்பாக கட்டமைக்கப்பட்ட ராணுவப் பள்ளியில் ராணுவ விஞ்ஞானம் பயின்றிருந்தாலும், ஒரு புரட்சிகர ராணுவ வீரர்களாகி ஒரு புரட்சிக்குச் சேவைசெய்ய முடியாது. எனவே நீங்கள் புரட்சிக்குச் சேவை செய்ய விரும்பினால் நீங்கள் முதலில் புரட்சிகர கொள்கைகளை சுவீகரித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதுவே உரிய கால கட்டத்தில் புரட்சிகர ராணுவத்தின் தளபதிகளாக உங்களை உயர்த்தும்.

நமது புரட்சி வெற்றியடைய வேண்டுமென்றால் நாம் இன்று தொடக்கம் சுயநலத்திற்கு அல்லாது இவரசையும் நாட்டையும் பாதுகாப்பதற்காக பாடுபடவும், மக்களின் மூன்று குறிக்கோள்களையும் ஐந்து சக்திகளின் அரசியல் யாப்பைப் பாதுகாக்கவும், உயிர்த்தியாகம்

செய்யவும், நமது வாழ்க்கையை புரட்சியின் சேவையில் தன்னலமில்லாமல் அரப்பணிக்கவும் வேண்டும். இவ்வரே வழியில்தான் நமது புரட்சி நோக்கங்களை அடைய முடியும். இல்லாவிடில் நீங்கள் ஒரு ராணுவத்தை கட்டி யமைத்திருந்தாலும், பல தொடர் வெற்றிகளை பெற்று மிகப்பெரிய நிலப்பரப்பைக் கைப்பற்றி பலஆயிரக் கணக்கான மக்களை உங்களின் கட்டுப்பாட்டிற்குக்கீழ் கொண்டிருந்தாலும், நீங்கள் ஒரு புரட்சியின் ராணுவவீரர்களாக தகுதியடையவர்களாகத் திகழுமாட்டார்கள்.

தற்சமயம் சீனத்தில் வெற்றியடைந்த ராணுவத்தினரை இரு பிரிவுகளாக பிரிக்கலாம், இதில் ஒரு பிரிவு ராணுவத்தினர் புரட்சி முகாமிற்குள் இருப்பவர்கள் இவர்கள் தாங்கள் புரட்சியை ஆதரிப்பதாக கூறினாலும், உண்மையில் நமக்கு எதிராகவே செயல்படுகின்றனர். இவ்வகையானவர்கள் உதட்டில் தேனையும், உள்ளத் தில் கத்தியையும் வைத்திருப்பவர்கள். இரண்டாவது பிரிவினர் புரட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட ராணுவ முகாமில் உள்ளவர்கள். இவர்கள் தங்களின் சுயநலத்தை மட்டுமே கருதுபவர்கள், இவர்கள் அனைவரும் புரட்சிக்கு எதிரானவர்கள். அவர்கள் மக்கள் குடியரசை அழித்து மீண்டும் முடியாட்சியை ஏற்படுத்தும் எண்ணங்களைக் கொண்டவர்கள். நீங்கள் இந்த ராணுவத்தை அழித்த தொழித்துக் குடியரசை ஆதரிக்க விருப்பினால் நீங்கள் உங்களின் வெற்றிக்குப் பின் லாபம் கருதும் ராணுவ அதிகாரிகளாக மாறாமலிருக்கவும், ராணுவக் கொடுங்கோலர்களாக மாறாக்குகவும் இப்பொழுதிலிருந்தே மன உறுதி கொண்டிருக்க வேண்டும். நீங்கள் இப்படிப்பட்ட செயல் உறுதி பெற்ற பின்னரே நாம் புரட்சிப் பாதையில் இரண்டாவது அடி எடுத்து வைக்கவும், இந்த இரண்டாவது கட்டம் என்றால் என்ன? இது நாம் நமது வீழ்ந்த தியாகிகளை பார்க்கிலும் மேம்பட்டு திகழும் முயல்வதே. அந்தத் தியாகிகள் அவர்களின் தன்னலமற்ற சேவையிலும், தேசத்திற்காக தங்களையே அரப்பணித்துக் கொண்டிருந்தமையில்தான் தங்களது போராட்டத்திற்கான சக்தியைக் கொண்டிருந்தனர், குவாங்செள (Guangshour) எழுச்சியில் ஒருவர் என்ற எண்ணிக்கையில் தோற்றகடிக்கப்பட்டனர். ஆனால் வூச்சாங் (Wuchang) எழுச்சியில் ஒருவருக்கு ஐநாறு பேர் என்ற பாரிய விகிதாச்சார ராணுவத்தை வென்றனர். இரண்டு நிகழ்ச்சியிலும் மிகமிகக் குறைவான வீரர்கள் மிகப்பாரிய விகிதாச்சார அறவில் கூடியிருந்த பெரும்பாள்மையினருடன் போரிட்டனர். குவாங்வோவி அவர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். ஆனால் வூச்சாங்கில் அவர்கள் வெற்றி பெற்றனர். இது ஒரு புரட்சிகர போராட்ட விளைவுகளை மாறாத ஒழுங்காக அனுகமுடியாது என்பதை விளக்கும். இத்தகைய பேராட்ட மாதிரிகள் சீனத்தில் மட்டுமல்ல, ஏனைய பிரதேசங்களிலும், பண்டைய ராணுவ அல்லது நவீன ராணுவ ஒழுங்குகளிலோ பிரதிபலிக்கப்படவில்லை என்பதுடன் இத்தகைய ஈடு இணையற்ற நிகழ்ச்சிகள் புரட்சிகர சரித்திரத்திலேயேதோன்றும். நாம் நமது புரட்சிப் பாதையில் தொடர்ந்து சீராக முன்னேற விரும்பினால் நாம் பெரும்பாள்மையான எதிரியை நமது சிறுபான்மையான ராணுவம் தோல்வியடையச் செய்யமுடியாது. என்னைக்கூடாது.

நமது ஆசிரியர்கள் அந்திய ராணுவப் பாடசாலைகளில் பயின்றவர்களாகவோ அல்லது போடிங்(Baoding) ராணுவப் பள்ளியில் பயின்றவர்களாகவோ இருக்கலாம். அங்கு பயிற்றுவிக்கப்பட்ட ராணுவ விஞ்ஞான மரபு ஒழுங்கு சார்ந்ததாகும். அப்பள்ளியில் பயின்ற ஆசிரியர்கள் தாங்கள் கற்றதையே இங்கு உங்களுக்கும் கற்றுக் கொடுப்பார்கள். எனவே இப்பள்ளியில் உங்களின் கல்வித் திட்டம் பொதுவாக அடிப்படையான மரபு ஒழுங்கு சார்ந்த ராணுவ அறிவுட்டுவதாகவே இருக்கும். இத்தகைய கல்வி கற்றபின் நீங்கள் புரட்சிகர இராணுவத்தின் வீரர்களாக முடியுமா? புரட்சிக்கான போர் வீரரை உருவாக்குவது என்பது கல்விப் பயிற்சியோடு மட்டும் முடிவதில்லை. அவ்வீரன் ஒருதிடமான செயல் நோக்கு சிந்தனையைக்கொண்டிருக்கவேண்டும். யிற்சியில் நீங்கள் உங்கள் ஆசிரியர் ஆற்றும் விரிவுரைகளைக் கவன மாகக் கேட்கவேண்டும். மேல் அதிகாரிகளின் கட்டளை களுக்கு கீழ்ப்படிதல் வேண்டும். ஆசிரியர்களால் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்ட அனைத்தையும் கற்றுகொள்ள வேண்டும். இங்கு உம்மிடையே இயற்கையாகவே திறமை யுடைய மாணாக்கர்கள் இருக்கலாம். இவர்கள் எதிர் காலத்தில் தங்கள் ஆசிரியர்களையே மிஞ்சிவிடலாம். விசேச திறன் ஏதும் இல்லாதவர்கள் கூட இங்கு கற்றுக் கொடுப்பதை முறையாகக் கற்றுக்கொள்வதால் எதிர் காலத்தில் மிகவும் பயன் உள்ளவர்களாகத் திகழுவார்கள். கடந்த கால புரட்சியாளர்களுடன் உங்கள் நிலையை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். முன்னர் புரட்சிகரக் கட்சியின் அங்கத்தினர்களுக்கு முறையான இராணுவப் பயிற்சி எதுவும் கிடையாது. ஆனால் நீங்கள் இந்த இராணுவப் பள்ளியில் குறைந்தது அரைவருடமாவது பயிலுவீர்கள். முன்னர் புரட்சிகரக் கட்சியின் அங்கத்தினர்களுக்கு வெறும் கைத்துப்பாக்கிகளே இருந்தன. ஆனால் உங்களுக்கு அற்புதமான றைபிள்கள் கிடைக்கும். முன்னர் அவசரக்காலத்தில் கட்சியானது அதிகப்பட்சம் 200 அல்லது 300 அங்கத்தினர்களை மட்டுமே ஒன்று சேர்க்கக் கூடியதாக இருந்தது. ஆனால் தற்சமயம் இந்த பாடசாலையில் மட்டும் 500 மாணாக்கர்கள் உள்ளன. இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல அடித்தளத்தைக் கொண்டு ஒரு நல்ல உண்மையான புரட்சிகர ஆர்வம் இருக்குமேயாயின் இந்த 500 மாணாக்கர்களும் 500 ரைபிள்களும் மிகப் பெரிய புரட்சி சாதனைகளைச் செய்யக்கூடும்.

கடந்த காலத்தில் நாம் நமது கட்சிக்கு ஜப்பான் மற்றும், ஐரோப்பிய, அமெரிக்க நாட்டு கடற்படை, காலாற்படை பள்ளிகளில் பட்டம் பெற்றவர்களை மட்டுமே எமது கட்சியினுள் கொண்டுவர முயற்சி செய்தோம். அவர்களில் பலர் எமது புரட்சிகர கட்சியில் சேர்வதற்கு மறுத்து விட்டனர். இத்தகைய கல்விகற்ற ராணுவத்தினர்கள் புரட்சிக்கு எதிரான நிலையை ஏன் எடுத்தார்கள்? நாம் இந்தக் கேள்வியை ஆராய்ந்து பார்ப்பதால் ஒரு விடயம் தெளிவாக விளங்கும். அதாவது அவர்கள் தங்களை ராணுவ விடயங்களில் நிபுணர்களாக கருதினார்கள் என்பதும், எமது கட்சியானது ஒரு வீரரை 100 வீரர்களுக்கு எதிராகவும் 100 வீரர்களை 10,000 வீரர்களுக்கெதிராக யுத்தம் புரிய பணித்து

உண்மையானது அவர்களின் பார்வையில் உலக நாடுகளில் பின்பற்றப்பட்ட ராணுவத் கோட்பாட்டின் மிகவும் அடிப்படையான முரண்பாடுகளை கொண்டதாக தெரி கிறது. எனவே இத்தகைய முயற்சியானது நிச்சயமாக தோல்வியையே அடையும் என்று அவர்கள் கூறி நார்கள். தொடர்ந்த காலகட்டத்தில் மன்கு மரபு அரசை முறியடித்து புரட்சியை நடத்தியவர்கள் யார் என்பதை நினைவில் கொண்டால் அவர்களின் கருத்தைப் பற்றிய விவாதம் தேவையில்லாமல் போய்விடும். சின்காய் (Xihai) புரட்சியின் வெற்றியானது தொழில் முறைப் படை வீரர்களின் (Professional men) உதவியின்றியே நடத்தப்பட்டது. புரட்சியானது வழக்கத்திற்கு மாறான ஒன்றாகும். அதை மரபொழுங்கு நிலை அறி வடன் அனுகுவது கூடாது என்பதை நாம் நினைவிற் கொள்ளுதல் வேண்டும். இப்பள்ளியில் நீங்கள் எவ்வளவு தான் கற்றறிந்திருந்தாலும் அவ் அறிவுடன் புரட்சிகர வீரியத்தை துணையாக்கும்பொழுதுதான் நீங்கள் பயனுள்ளவர்களாக திகழ்கிறீர்கள். நீங்கள் உங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் முதுமையாகும்வரை படித்து அனைத்து விஞ்ஞான அறிவுகளையும் பெறலாம். ஆனால் உங்களுக்கு புரட்சிகர வீரியம் இல்லையென்றால் நீங்கள் பயனற்றவர்களாகவே இருப்பீர்கள்.

நாம் இன்று இந்தப் பாடசாலையை நிறுவுவதற்காக இங்கு கூடியுள்ளோம். வடக்கிலுள்ள அதிகார மனப்பான்மையுடையவர்களும், போர்த்தளபதிகளும், நீண்டகாலமாக போர்டிங் (Boarding) இல் ராணுவப் பாடசாலையையும் பிக்கிங்கில் (Peiking) உயர்காலால்படைப் பயிற்சிப் பள்ளியையும் பெற்றுள்ளார்கள். வெகு காலத்திற்கு முன் நிறுவப்பட்ட இப் பாடசாலைகளை நமது பாடசாலையுடன் ஒப்பிட்டு நோக்குவது நமக்குச் சாதகமாக இருக்காது. ஆனால் நாம் இத்தகைய மரபு ஒழுங்கு சார்பு கருத்துக்களுக்கும், சாதன ரீதியான ஆராய்ச்சி களுக்கும் இடம் கொடுத்தால் நாம் எவ்வாறு சீனத்தைக் கட்டியமைக்க முடியும்? வடக்கிலுள்ள தளபதிகளும், ராணுவவீரர்களும். பதவிக்காகவும், சீருடைக்காகவும், உணவிற்காகவும், செல்வச்செருக்குக் கொள்வதற்காகவும், ராணுவத்தை உருவாக்கியுள்ளார். நாட்டையும் மக்களையும் பாதுகாக்கும் சிந்தனைகள் புரட்சிகர மெய்க்கருத்துக்கள் அவர்களுக்கு அந்தியமானவை. மான்கு குயிங் (Manchusquing) மரபரசாட்சியளும் தொடர்ந்து காவோ கொங் (Kaokong) மற்றும் வோ பிலு (Wo feifu) போன்றவர்கள் காலத்திலும் இவர்கள் இத்தகைய குணாம்சங்களைக் கொண்டவர்களாகவே இருந்து வந்துள்ளனர். எனவேதான் எமது புரட்சிகர ராணுவத்தில் ராணுவ நிபுணர்கள் இல்லாவிடினும் நாங்கள் மான்கு குயிங் (Manchusquing) மரபரசாட்சியினரை அழித்தொழில்தோடாம். அடுத்துத் திறமையாகப் பயிற்சி யளிக்கப்பட்ட புரட்சிகர ராணுவத்தின் உதவியுடன் நிச்சயமாக காவோகொங் (Kaokong) கையும், வோபிலோ (Wo feifu) வையும் அழித்தொழிப்பது உறுதி. ஆனால் நாம் அவர்களை அழிப்பதற்கு நாம் நமது புரட்சிகர ஆற்றலை மேலும் வலுவானதாகக் கேட்கவேண்டும். இத்தகைய புரட்சிகர ஆற்றல் இல்லாமல் நாம் அதி நவீன

ஆயுதங்கள் தரித்திருக்கும் எதிர்ப்படைக்கதைள் ஓர்கடிக் காமல் போவதுடன்நாம்தோல்வியைத் தழுவநேரிடலாம் என்று அஞ்சிகிறேன். 6 வருடங்களுக்கு முன் ருஷ்யாவில் புரட்சி கிளர்ந்தெழுந்த பொழுது உடனடியாக புரட்சிகர ராணுவம் கட்டமைக்கப்பட்டு சேரான முன்னேற்றம் தொடங்கியது. அதனால்தான் ருஷ்யர்கள் பழைய ஆட்சி முறை வழி நடப்பவர்களையும், அந்திய தேசத்திலிருந்து வந்தவர்களையும் முறியடித்து மிகப் பெரிய வெற்றி கொள்ள முடிந்தது. சினப்புரட்சி நடந்து 13 வருடங்கள் கழித்து நஸம் இப்பொழுது ஒரு புரட்சிகர ராணுவத்தின் தேவையை உணர்ந்து இப்பள்ளியை நிறுவி ஒரு புரட்சிகர ராணுவத்தைக் கட்ட முனைந்துள்ளோம். ஒரு புதிய அரசை வெற்றிகரமாக அமைப்பதற்கு ஒரு புரட்சிகர ராணுவம் மிகவும் அத்தியாவசிய தேவையாகும்.

நீங்கள் அனைவரும் இப்பள்ளியில் உங்களை இணைத்துக் கொண்டுள்ளமையினாலும் எனது சொற் பொழிவை நீங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதனாலும், நீங்கள் அனைவரும் ஒரு புரட்சிகர ராணுவத்தின் வீரர்களாகச் சேர்வதற்கான முடிவை எடுத்துள்ளீர்கள் என்பதை எனக்கு புரியக்கூடியதாக உள்ளது. உங்களின் இந்த அவாவின் அடித்தளமாக இருக்க வேண்டியது என்ன? மிக ஆழமான அறிவுதான் உங்களின் இந்த அவாவிற்கு அடித்தளமாக இருக்க வேண்டும். அத்தகைய ஆழமான அறிவைப் பெறுவதினால் மட்டுமே நீங்கள் வல்லமை பெற முடியும். வல்லமை பெறுவதினால் மட்டுமே புரட்சிகர ராணுவவீரர்களாக முடியும். எனவேதான் பரந்து பட்ட ஆழமான அறிவு அடித்தளம் தேவை. இத்தகைய அறிவைப் பெறுவது எவ்வாறு? இத்தகைய பரந்துபட்ட ஆழமார் அறிவை ஆசிரியர்கள் ஆற்றும் விரிவுரைகளி விருந்து மட்டுமல்லாமல் நீங்கள் சுயமாக ஒவ்வொரு பாடங்களைத் தனிப்பட்ட முறையில் ஆராய்வதுடன் சுயமாக உங்களின் அறிவை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். உங்கள் ஒய்வு நேரங்களை நீங்கள் புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகள், ராணுவ விஞ்ஞானப் பத்திரிகைகள் மற்றும் புரட்சிகர தத்துவத்தைப் படிக்க வேண்டும். அனைத்து விடயங்களின் சாராமச்சத்தை நீங்கள் அறியும் பொழுது இயற்கையாகவே நீங்கள் உங்களது புரட்சிகர ஆற்றலைப் பெற்றுவிடுவீரர்கள் என்பதுடன் இந்தப் புரட்சியில் எந்த நோக்கத்திற்காக எமது தியாகிகள் உயிர் நீத்தார்களோ அந்த நோக்கத்தை முன்கொண்டு செல்ல தயாராக இருப்பீர்கள் என்பது தின்னன். அத்துடன் இந்தச் சினமக்கள் குடியரசை அமைப்பதற்கான அடித்தளத்தை இடுவதற்காகவும், மக்களுக்கான மூன்று கோட்பாடுகளை முற்றிலும் நடைமுறைப்படுத்துவதற்காகவும், எமது புரட்சியின் வெற்றி ருஷ்யப் புரட்சியைப் போன்று சிறப்பு வாய்ந்ததாக நீங்களின் உயிரைக்கூட அர்ப்பணம் செய்த மாட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலை உருவாகும்போதுதான் எமது சின நாடு ஏனைய நாடு கஞ்சன் ஒன்றாக நிற்க முடியும் என்பதுடன் சினதேசமும் என்றென்றும் அழியாமல் இருக்கும். இப்படியொரு வெற்றி அடையாவிட்டால் சினமும், அதன் 40 கோடி மக்களும் அழிவது தின்னன். இந்த அரசும் இந்த நாடும் அழிக்கப்படுவதை நீங்கள் விரும்பமாட்டார்கள் தான், ஆயினும் நீங்கள் இந்த ஆபத்துக்கெதிராக தனியாக போராட முடியாது. ஒரு புரட்சிகர ராணுவம் மட்டுமே இந்த ஆபத்துக்கெதிராக போராடக் கூடியதாக இருக்கும் எனவேதான் இந்தப் புரட்சிகர ராணுவத்தைக் கட்டிய மைக்கவே நாம் இந்த பாடசாலையை துவக்கியுள்ளோம்.

புரட்சிகர ராணுவம் இந்த நாட்டையும், இந்த மக்களையும் மீட்பதற்காகப் போராடும் வீரர்களைக் கொண்டதாக இருக்கும். அத்தகைய எமது எதிர்கால புரட்சிகர ராணுவத்தின் முதுகெலும்பாக நீங்கள் திகழ் விர்கள். இந்த அரசையும் இந்த மக்களையும் நீங்கள் காப்பாற்றுவது உங்களது கடமையாக இருக்கும். இதற்கான போதிய அறிவைப் பெறவேண்டிய பொறுப்பு உங்களுடையதாகையால் நீங்கள் இன்று தொடக்கம் அத்தகைய அறிவைப் பெறுவதற்கான முயற்சியை முன்னெடுக்க வேண்டும். இப்பள்ளியில் பயின்று முடித்து புரட்சிகர ராணுவத்தில் நீங்கள் பணிபுரியும்சமயம் நீங்கள் தொடையை இந்தச் சீனக்குடியரசை கட்டியமைப்பதற்கு உள்ள தொடைகளை அகற்றுவதற்காக உங்களை இன்னும் அதிகமாகவே அர்ப்பணிக்க வேண்டும். எமது போராட்டத்தில் வெற்றிக்கான வாய்ப்புகள் நூற்றுக்கு ஒன்று என்ற சதவீதத்தில் இருந்தால் கூட நீங்கள் போராடத் தயங்கக்கூடாது. ஏன் இத்தகைய மிகப் பெரிய எண்ணிக்கையைக் கொண்ட எதிர்களுடன் போர் தொடுக்கப்படவேண்டியது அவசியமாகின்றது? புரட்சிகர ராணுவத்தில் நீங்கள் முன் உதாரணமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியவர்கள் யாவர்? ஒரேவார்த்தையில் சொல்வதென்றால் நீங்கள் மறைந்த எமது தியாகிகளின் உதாரணத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும். அவர்களைப்போல் செயல்படுவதற்கு நீங்கள் தொடர்ந்து கடுமையான முயற்சி செய்ய வேண்டும். அவர்களைப்போலவே நீதிக்கான போராட்டத்தில் உங்கள் உயிரைக்கூட அர்ப்பணிக்க தயங்கக்கூடாது. இந்த தேசநலன்களுக்காக உங்கள் அனைத்து சுயநலன்களையும் கைவிடக் கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும். புரட்சிகர ராணுவத்தின் பயமில்லாத போராளியாக உருவாவதற்கு இது ஒன்றுதான் வழி.

தேவையேற்படும்பொழுது ஒவ்வொருவரும் தங்களின் உயிரைத் தியாகம் செய்யத் தயங்க மாட்டார்கள் என்றால் நாம் நூறு வீரர்களைக் கொண்டு 10,000 எண்ணிக்கை கொண்டவர்களையும் 10,000 வீரர்களைக் கொண்டு லட்சக்கணக்கான ராணுவத்தை வெற்றி கொள்ள முடியும். எதிர்ப்புரட்சியாளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை ஒரு மில்லியன் ஆகத்தான் இருப்பதால் எமக்கு 10,000 வீரர்களைக் கொண்ட புரட்சிகர ராணுவம் இருக்குமாயின் நாம் சின தேசத்தின்மீது வெகு விரைவாக எமது கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கும். ஆனால் நம்மிடம் 10,000 வீரர்களைக் கொண்ட புரட்சிகர ராணுவம் இல்லை. எனவேதான் உண்மையற்ற கொடுரோமான போர்த்தளபதிகள் எவ்வித மான சட்டுப்பாடு மில்லாமல் மிகவும் மோசமான நடத்தையை மேற்கொண்டுள்ளார்கள். அவர்கள் அழிவை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருப்பதுடன் இந்தக் குடியரசை வீழ்த்துவதற்கான வழிமுறையை ஆராய்ந்து கொண்டுள்ளார்கள். நாம் நமது குடியரசைக் காப்பாற்றுவும், இந்தப் பொய்யானகொடுரோமானுயுதத்தைப் போர்வெற்றியர்களையும் வீழ்த்த விரும்புகிறோம். எனவே நீங்கள் இறப்பதற்கு அஞ்சாமல் புரட்சிக்காக உயிர்நீத்த எமது தியாகிகளின் வழிச்செல்லல் வேண்டும். ஆகவேதான் ஒரு புரட்சிகர ராணுவத்தின் தேவை மிக அத்தியாவசியமாக வலியுறுத்தப்படுகின்றது. எனது கனவு நன்னவாக நான் உங்களையே நம்பியுள்ளேன். இந்த புரட்சிகர ராணுவம் கட்டமைக்கப்பட்டால் நமது புரட்சி சிறப்பு மிக்கதாக முடிவடையும் என்பதுடன் சின தேசம் காப்பாற்றப்படுவதுடன் 40 கோடி மக்கள் அழிவிலிருந்து மீட்கப்படுவார்கள். இம் மக்களையும் இந்த நாட்டையும் மீட்பதே எமது புரட்சியின் நோக்கமாகும். இந்தப் புரட்சியின் நோக்கத்திற்காக எனது முழு வாழ்க்கையும் அர்ப்பணித்து விட்ட நான் அப்புரட்சியை நிறைவேற்றுவதற்கான பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளமையினால் இப்பள்ளியில் பயில வந்துள்ள உங்களையும், இன்று முதல் புரட்சியை நிறைவேற்றுவதற்கான பொறுப்பை என்னுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுமாறு பணிக்கிறேன்.

சமூக விரோதிகள் ஒழிப்பும்.

தேசிய விடுதலைப் போர்ட்டும்

—ஸ்ரோதம்

வில்லை. அது முற்றிலும் தன்மையில் வேறுபட்ட ஒரு விடயம்.

இச் சமூக விரோதிகள் ஒழிப்புப் பற்றி பல்வேறுவிதமான அபிப்பிராயங்கள், விமர்சனங்கள், அர்த்தப்படுத்தல்கள் இன்று தமிழ்மக்கள் மத்தியிலும் வேறு அனியினர் மத்தியிலும் நிலவிகின்றது. இது சம்பந்தமாக ஒரு பொதுநிலைப்பாட்டையும், அனுகுமுறையும் எடுப்பது எமக்கு மிக அவசியமானது. இதன் காரணத்தாலேயே இக்கட்டுரை வெளிவருகின்றது.

இது சம்பந்தமாக நிலவும் பல்வேறுவிதமான அபிப்பிராயங்கள், விமர்சனங்கள், அர்த்தப்படுத்தல்களை தொகுத்து எடுத்துக்கொள்வோம். அதன்பின் இச் செயல்பாடுபற்றிய ஆய்வுக்குள் செல்வோம்.

1. எமது ஆட்களை நாமே இவ்விதம் கொல்வது சரியா?

2. எதற்காக மரணதன்டனை வழங்கவேண்டும்? வேறு தன்டனைகள் வழங்கக்கூடாதா? அவர்களைப் போராட்டத்துடன் இணைத்துக் கொள்ள முடியாதா?

3. சமூக விரோத ஒழிப்பு என்ற பெயரில் ஒடுக்கப்பட்ட சாதிப் பிரிவினருக்கு எதிராகத்தானே நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றது? இது மறைமுகமான ஒரு சாதிவெறிப்படுத்தலைகளைக்காக மாட்டாதா?

4. பயங்கரவாதிகள் பொலிஸ், இராணுவத்தை மட்டுமல்ல. தமது மக்களையும் கொல்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கை தமிழ்மக்களைப் பாதுகாப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது.

5. இவ்விதமான தன்டனைகள் மூலம் சமூக விரோதிகளை ஒழித்து

விட முடியுமா? இது அவர்கள் ஸ்தாபனப்படுவதற்கும், இயக்கத்திற்கு எதிராக அணி திரளவும் உதவமாட்டாதா?

6. சமூக விரோதிகளை ஒழிப்ப தற்குப் பிரயோகிக்கும் முறையானதுமது சொந்தக்கோபதாபங்களைத் தூக்கொள்ளவும், இயக்கமுரண்பாடுகளைக்கூட சில வேளைகளில் தீர்த்துக்கொள்ளவும் பிரயோகிக்கப்படும் ஒன்றாக மாறி விடாதா? அல்லது இவ்விதமான போக்கை திரைமறைவில் மறைப்பதற்கு உதவி செய்யமாட்டாதா?

7. சமூக விரோதிகளை ஒழிப்ப தற்குப் பிரயோகிக்கப்படும் இம்முறையைப் பயன்படுத்தி பொலிஸாரும், இராணுவத்தினரும் தமது விரோதிகளையும் ஒழிக்க முயற்சிக்க மாட்டார்களா?

8. சமூக விரோதிகள் என்று கருதுபவர்களுக்கு எதிராக உருவாக்கப்படும் எதிர்ப்புணர்வுகள் சமூக வளர்ச்சிக்குத் தடைக்கல்லாக இருக்கும் சரண்டும் வர்க்கங்களின் செயலை முடிமறைக்கும் திரையாக மாறி விடாதா?

9. எதுவித அரசு ஊக்குவிப்பும் இன்றி, பெரும் நபர்களின் பக்கபலமும் இன்றி செயல்படும் ‘இச்சமூக விரோதிகள்’ ஒழிப்புக்கு மக்களின் பங்களிப்பு எதுவுமே இல்லையா? மக்கள் எதுவுமே கையாலாகாத வர்களா? அவர்கள் உள்ளிருந்து எழும் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கும் சக்திகூட அவர்களுக்கு இல்லையா?

இவையே எழுப்பப்பட்டுள்ள பிரதான பிரச்சனைகளாகும். ஒவ்வொருப் பிரச்சனைபற்றியும் எடுக்காமல் சில பொதுவான தலையங்கத்தின் கீழ் இப்பிரச்சனைகளுக்கு முடிவு காண முற்படுவோம்.

சமூக விரோதிகள் என்பது யாரை?

பிரச்சனைகளின் அடித்தளத்தில் இருந்து ஆரம்பிப்போம். சமூக விரோதிகள் என்று இன்று அறிமுக மாகியுள்ளவர்கள், அல்லது அறிமுகப்படுத்தப் பட்டுள்ளவர்கள், உண்மையிலேயே சமூக விரோதிகள்தானா? ‘சமூகம்’ என்று நீங்கள் எதைக் கருதுகிறீர்கள் என்பதிலேயே இதற்கான விடை தங்கியுள்ளது. மனிதர்களின் ஏதோ ஒரு விதக் கூட்டை ‘சமூகம்’ என்று கருதுகிறீர்களா? அல்லது இவ்வித மான ஒரு கூட்டை நிலைநிறுத்தி வைத்திருக்கும் ஒருசமூகஞ்சைத்தான் ‘சமூகம்’ எனச் சுருக்கமாக அழைக்கிறீர்களா? இதைப்பற்றி எதுவும் சிந்தியாமல்தான் நாம் ‘சமூக’ என்ற வார்த்தையை பயன்படுத்தி வந்துள்ளோம். மனிதர்களின் குறிப்பிட்ட ஒருவித கூட்டைத்தான் சமூகம் என்று சொல்கிறோம். ஆனால், இங்கு நாம் இக்கூட்டை பாதுகாப்பதற்கு அவசியமான சமூக ஒழுங்குகளை மீறியவர்களையே சமூக விரோதிகள் என்று பயன்படுத்திவருகிறோம் எம்மையியியாமலே நாம் சமூக விரோதிகள் என்று கருதுவது இவர்களைத்தான்.

இன்றைய நமது (தமிழ்) சமூகம் எத்தன்மையானது? அது சார்பு முதலாளித்துவ தன்மை பெற்றது. மனிதனை மனிதன் கரண்டுவதே அச்சமூகத்தின் ஒரு சமூகஞ்சைக்காகும். வட்டிக்குப்பனம் கொடுப்பது, வாங்கிய கடனை திருப்பிப் பெற்றுமிடியாத பட்சத்தில் கடன் வாங்கியவனிடம் இருந்து அவனின் வாழ்வுக்கு அத்தியாவசியமான உடமைகளைப்பறிமுதல் செய்வது; தொழிலாளர்களின் உழைப்பைச் சுரண்டுவது; சமூகத்தில் தமக்கிருக்கும் தொடர்பு சாதன வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்திக் கமிஷன், புரோக்கர், கூவி, சன்மானம்-லஞ்சம் வாங்குவது, வர்த்தகம் என்ற பெயரில் பல்வேறுவிதமான வழிகளைப் பிரயோகித்து லாபம் ஈட்டுவது; தமக்கிருக்கும் சில திறமைகளையும், தொழில் நுட்ப ஆற்றல்கள்

என்றும் வைத்துக்கொண்டு பைநிறையப்பனம் சம்பாதிப்பது, இவற்றைப் பெற பணம் இல்லாதவன் இவை கிடைக்கப்பெறாமல்மரணத்தைக் கூட தழுவிக் கொள்வது; இவையெல்லாம் இச் சமூகத்தின் ஒழுங்கு விதிகளாகும், இவ் ஒழுங்கு விதிகளின் காரணத்தால் உருவான ஏழைபணக்காரன்பிரிவுகள், பெரும்மாளிகைகளும், குச்சிக்குடிசைகளும் உயர் சாதியும், ஒடுக்கப்பட்ட சாதியும், தொழில்வாய்ப்பின்றி | நடுத்தெருவில் அமையும் வேலையற்றோர் பட்டாளரும் எதுவிததொழிலும் இன்றி சமூகச் செல்வங்களை அனுபவிக்கும் உயர் வர்க்கத்தினரும், இச்சமூகத்தின் தவிர்க்கமுடியாத விளைவுகளாகும். இவையும் இச் சமூக ஒழுங்குகளுக்குள் அடங்கும். இவை மாத்திரமா? சீதனம், பெண் அடக்குமுறை, மனவிருப்பின்றி நடைபெறும்திருமணங்கள், காதவித்ததன் காரணத்தால் தண்டனை பெறுதல் இவையெல்லாம் இச் சமூகத்தின் ஒழுங்குகள்.

இச்சமூக ஒழுங்குகளில்தான் இச் சமூகம் தங்கியுள்ளது. இச் சமூக, ஒழுங்குகள் குலையுமானால்இச்சமூகம் ஆட்டங்கான ஆரம்பித்துவிடும் சாதி அமைப்பு ஆட்டங்கானும், பெண் அடிமைத்தனம் ஆட்டங்கானும்; பெருநில உடமைமுறை ஆட்டங்கானும், வட்டிஅறவிடுதல் ஆட்டங்கானும், சுரண்டலுக்கான வாய்ப்புகள் ஆட்டங்கானும். மொத்தத்தில் இச்சமூக அமைப்பே ஆட்டங்கானத் தொடங்கிவிடும். ஆகவே, இச் சமூக அமைப்பால்லாபம் காண்பவர்கள், இச் சமூக அமைப்பை இதன் ஒழுங்குவிதிகளை பாதுகாக்கக்கணம் கொள்கிறார்கள். இச் சமூகத்தின் ஒழுங்குவிதிகளை மீறுவோர் சமூக விரோதிகள் எனமுத்திரை குத்தப்படுகிறார்கள். கொலைகாரர்கள், கொள்ளளக்காரர்கள், காமுகர்கள் இவர்களைச் சமூக விரோதிகள் என்று கூறுவது தவறா என்ன? இவ்விதம் கூறுபவர்களை இச் சமூக அமைப்பைப் பாதுகாப்பவர்கள் என்று கூறமுடியுமா?

கொஞ்சம்பொறுமையாக தொடருங்கள். சமூக ஒழுங்குகள் இருபுறத்திலிருந்து மீறப்படுகின்றன,

இன்று, இச்சமூகத்தினுக்களைஅழிப்பதன் மூலம் புதிய சமூக ஒழுங்குகளை உருவாக்கி அதன் ஊடாகப் புதிய சமூகஅமைப்பை, புதியதோர் உலகைச் சமைக்க முற்படுவார்கள். இவர்கள் சமூகப் புரட்சியாளர்களாகும்.

மற்றையது, தமது சொந்த அபிலாசைகளை பூர்த்திசெய்வதற்காக சட்ட ரீதியாகவும், சம்பிராதாயரீதியாகவும், இன்னமும் நியாயப்படுத்தப்படாத வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுபவர்கள். இவர்கள் ‘சமூக ஒழுங்குகளை’ மீறுவது அதைஅழிப்பதற்காகவல்ல. மாறாக, இச் சமூக அமைப்பினால் தமது பொருளாதாரநிலையை முன் நேற்றுவதற்காகவும், சொந்த இச்சையை நிறைவேற்றுவதற்குமேயாகும். உதாரணங்களுடன் விளக்குவோம்.

1. பாலியல் பிரச்சாரங்களை எடுத்துக் கொள்வோம்

முதலாளித்துவ இலக்கிய ஜடுகள் பாவியல் பிரச்சாரங்களை நடாத்துவதில் திறம்பட செய்லபடுகின்றன. பத்திரிகை, சினிமா, தொலைகாட்சி, ரேடியோபோன்ற தொடர்புசாதனங்கள் இதற்காகத் திறன்படபயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால் இப் பிரச்சாரங்களுக்குச்சில எல்லைகளும், விதிகளும், தந்திரோபாயங்களும் உண்டு. எமது மக்களின் எங்களின் நீண்டகால ப்பண்பாட்டைச் சிதைப்பதில் படிப்படியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்பதே அந்தவழி முறைகளாகும். இதுதான் முதலாளித்துவத்தின் ‘சமூக ஒழுங்காகும்’. இதன்படி காம உணர்வைத் தூண்டும் ஆபாசப்படங்கள் சமூகவிரோதமானவையல்ல. பெண்களின் உடல் அழகை காமஉணர்வை தூண்டிவிடக்கூடிய விதத்தில்காட்டும் விளம்பரங்கள், முன் குறிப்பிட்ட சமூக ஒழுங்கிற்கு உட்பட்ட ஆபாச வெளியீடுகள், தனிநபர்கள் தங்கள் வீடுகளில் தங்கள் சொந்ததேவைக்காகபோடுப் பார்த்துக் கொள்ளும். ‘Blue Film...’-கள் ஆபாசப் படச்சுருள்

கள், சமூக விரோதமானவையல்ல. இவற்றையெல்லாம் கண்டுகளிப்ப வர்களோ அல்லது இவற்றை வைத்து பணம் பண்ணுபவர்களோ சமூக விரோதிகள் அல்ல. இவையெல்லாம் பொழுது போக்குகள். கலை இலக்கிய ஈடுபாடுகள். இவற்றை வைத்து பணம் சம்பாதிப்பவர்கள் இன்றைய சமூக ஒழுங்கின்படி பொழுதுபோக்குத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ளெல்லாக்கள் பிரஜைகள்.

ஆனால், ஆபாசப் படங்களைகிராமங்களிலும், பாடசாலைகளிலும் காண்பித்தவர்கள் ‘சமூகவிரோதிகள்’. (இதேமாணவர்களும், கிராமத்தவர்களும் தியேட்டரில் அல்லது கால்பேஸ் கடற்கரைகளில் நிஜ ஆபாச காட்சிகளைகாணுவதுவேறு விடயம்) இன்றைய சமூக-ஒழுங்குபடிப்படியாக கிராமங்களிலும், பாடசாலைகளிலும் இந்த நிலையை ஏற்படுத்தும்வரை பொறுமையின்றி திமிர்ப் பாய்ச்சலை ஏற்படுத்துவதாலேயே இவர்கள் சமூக விரோதிகளாகிறார்கள்.

இங்கு இருவகையுண்டு. இவ்விதமான படச்சுருள்களை மொத்த வியாபாரம் செய்யும் மொத்தவியாபாரி முதலாவது வகை. இவன்களை பிரஜையாக இருப்பான். ஒரு முதலாளித்துவ அரசியல்வாதியாகவோ அல்லது அரசியல்வாதியின் செல்லப்பிளைன்யாகவோகூட இருப்பான். இப்படச்சுருள்களைகிராமப்புறங்களிலும், பாடசாலைகளிலும் போட்டுக் காண்பிப்பவன் இரண்டாவது வகை. இவன் சமூகமதிப்பிழந்த ஒருவனாக இருப்பான் அரைகுறை ஆடையுடன் இருக்கும் தனது மனைவியின் அல்லது சகோதரிகளின் மானத்தைக் காப்பதற்காக ஆடை அவிழ்ந்த பெண்களின் நிழற்படங்கள் போட்டுக்காட்டுபவனாக இருப்பான். 1வதுவகை கெளரவப் பிரஜையின்ஏஜன்டாக இந்த2வது வகை ‘சமூக விரோதி’ இருப்பான். வருமானத்தின் மிகச் சிறுபகுதியே இந்த2வது வகை ‘சமூக விரோதி’ யைப் போய்ச் சேரும். ஆனால், என்ன அநியாயம், பெரும்பான்மையான மக்களின் தூற்றுதலுக்குள்ளாவது இந்த இரண்டாவது வகை ‘சமூக விரோதியோகும்’.

இங்கு நடப்பது என்ன? சமூகத்தின் குறிப்பாக இளம் சந்ததியினரின் ஆத்மசக்தியைப்பலவீனப்படுத்துவதற்கு ஆபாச இலக்கியங்களைபயன்படுத்துவதுதான் எமது சமூக அமைப்பின் பாதுகாவலர்களின் நோக்கமாகும். ஆபாச இலக்கியங்களை சாதாரணதொன்றாக ஆக்குவதுதான் முதலாளித்துவ சமூகத்தின் ‘சமூக ஒழுங்காகும்’. ஐரோப்பிய சமூகம் இந்தக் கட்டடத்தை ஏற்கனவே எய்திவிட்டது. எமது நாட்டின் முதலாளித்துவ சமூகமும் விபச்சாரத்தை சட்டரீதியான வியாபாரமாக்கும் ஒரு கட்டடத்தை நோக்கிப்படிப்படியாக வளர்ந்து செல்கின்றது. ஆனால், இந்த வளர்ச்சி, விபச்சாரத்தை சட்டரீதியான வியாபாரமாக்கும். இந்த நிகழ்ச்சி எமது கலாச்சாரப் பாரம்பரியத்துக்கும், மக்களின் மனோநிலைக்கொப்பவுமே வளர்ந்து செல்லும். இவ்விதம் வளர்ப்பதுதான் எமது முதலாளித்துவத்தின் நோக்கமாகும். அதுதான் இம் முதலாளித்துவத்தின் சமூக ஒழுங்காகும். இதற்காக பின்வரும் மூன்று நிலைமைகள் உருவாக்கப்படவேண்டும்.

(அ) சமூகத்தின் பெரும்பான்மையான மனிதர்கள் காம உணர்ச்சி மிக்கவர்களாக இருக்கவேண்டும். அல்லது காமவெறியை சகித்துக்கொள்ளும் தன்மை சமூகத்திற்கு இருக்கவேண்டும்.

(ஆ) பெரும்பான்மையான மனிதர்கள் பரிசுங்க விபச்சாரத்தை விரும்புவர்களாக அல்லது ஆகக்குறைந்தது அதை எதிர்க்காதவர்களாக மாறவேண்டும்.

(இ) ஆண்களும், பெண்களும் தமது சுயவிருப்பத்துடன் விபச்சாரத்தில் ஈடுபடக்கூடிய சமூக நிலைமைகள் உருவாக்கப்படவேண்டும். விபச்சாரச் சந்தைக்குப்புதிய உடல்கள் தொடர்ச்சியாகக் கிடைக்கவேண்டும்.

இலங்கையின் தென்மாகாணம் இந்தக் கட்டடத்தை ஓரளவு எய்திவிட்டது. தேசிய விடுதலைப் போராட்ட அலை வீசவில்லையானால் திருகோணமலையும் இந்தக் கட்டடத்தை எய்தியிருக்கும்.

நிலைமை இவ்விதமிருக்கையில் சிலர் உடல் ரீதியான பலவந்தத்தை

பிரயோகித்து விபச்சாரம் நடாத்த முற்படுகிறார்கள் இவர்களே. இவர்கள் மாத்திரமே சமூக விரோதி களாக இனங்காணப்படுகிறார்கள். கற்பை விலைபொருளாக மாற்றி விபச்சாரம் நடத்துவதே இச்சமூக ஒழுங்கு. அது சந்தையில் மலிவான விலைக்கு வாங்கப்படலாம். ஆனால், என்னவிலை கொடுத்தும் அது வழிப்பறி செய்யப்படக் கூடாது. இவ்விதம் செய்யப்படுவது பொது நிகழ்ச்சியாக மாறுமானால் உடல் ரீதியான பலாத்கார மோதல் கள் நிறைந்த சமூகமாக மாறிவிடும். இதைவிட சந்தையூடாக கற்பை கட்டுப்படுத்துவது ‘அமைதியான’ ஒரு சமூகத்தை உருவாக்கும்.

இங்கும் இருவிதமான சமூக விரோதிகள் இனங்காணப்படுகிறார்கள்.

நிலவும் ‘சமூக ஒழுங்கை’ புரிந்து கொள்ளாமல், விபச்சாரம் செய்வதற்கு இச்சமூக அமைப்பினுள் உள்ள வாய்ப்புகளை சரியாக உணர்ந்து கொள்ளாமல் ஓல்லது அவ் வாய்ப்புகளைப்பூரியன்படுத்தும் முறைகளை தெரிந்துகொள்ளாமல், விபச்சாரத்தில் ஈடுபடும் முட்டாள் காமுகர்களே மக்களின்கண்ணுக்குத் தெரியும், அவர்களால் வெறுக்கப்படும் காமுகர்களாகும். அதே வேளை, இரகசியமாக பல்வேறு வழிமுறைகளை உபயோகித்து கற்பை விலைக்கு வாங்கும் அல்லது தமக்கு வழங்கும் சமூக நிர்ப்பந் தத்தை உண்டாக்குவார்கள் நல்ல மனிதர்களாகவே உள்ளார்கள். இவர்கள் ‘சமூக விரோதிகளாக’ கண்டுகொள்ளப்படுவதில்லை.

மற்றோர் புறத்தில், இச் சமூக ஒழுங்கை’ முற்றாகவே ஒழிக்க நினைப்பவர்களும் உள்ளார்கள். இவர்கள் கற்பு நெறியில் உயர்ந்த தன்மையை மதிப்பவர்களாகும். கற்பு நெறியை பாதுகாக்கும் ஒரு புதிய சமூக ஒழுங்கை ஆக்கமுற்படு பவர்களாகும். இவர்களை இச் சமூக அமைப்பின் உயர்வர்க்கங்கள் கடுமையாக வெறுப்பார்கள். சமூக விரோதிகள் என்று இவர்களுக்கு முத்திரை குத்த முற்படுவார்கள்,

3. திருட்டையும், கொள்ளையையும் எடுத்துக்கொள்வோம்

தனக்குச் சொந்தமில்லாத செல்வத்தை தனக்காக்கிக் கொள்வதே கொள்ளை அல்லது திருட்டு எனக்கருதவேண்டும். செல்வம் என்பது என்? சேர்த்து வைக்கப்பட்டுள்ள மனித உழைப்பைத் தனதாக்கிக் கொள்ளும்செயல் மாத்திரமேகொள்ளை, வழிப்பறி, கறுப்புச் சந்தை என அழைக்கப்படுகின்றது. இச் செயல் முறைகளே சமூக ஒழுங்கை மீறிய செயல்களாக அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன. இதில் ஈடுபடுவார்களே ‘சமூகவிரோதிகள்’ என அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இங்கும்கூட சிலவேலைகளில் உயர் வர்க்கங்கள் இவ்விதமான கொள்ளையை வெளிப்படையாகச் சட்டமியற்றிச் செய்கின்றது. அது கொள்ளையாக கருதப்படுவதில்லை. (உதாரணமாகப்பிரித்தானியர்களின்கள் விவசாயிகளின் பயன்பாட்டுரிமையின் கீழ் இருந்த ஏராளமான நிலத்தை கூடஅவர்களிடம் இருந்து பறித்தெடுத்தார்கள்யாழ்பானத்திலும்கூட இவ்விதமான] நிலப்பறி நடந்துள்ளது. இராணுவத்தினர் இன்று தமிழர்களின் உடமைகளை கொள்ளையடித்தல் கொள்ளையாக கருதப்படுவதில்லை.) சாதாரண நபர்கள், எதுவித சமூக அந்தஸ்தும் இல்லாதவர்கள், நடாத்தும் கொள்ளை கொள்ளைகளாக அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன.

காரணமும் இதுதான். இந்நிலைக்கு காரணமாய் இருக்கும் செயல்முறை தான் முதலாளித்துவத்தின் அதிபுனித சமூக ஒழுங்காகும்.

முதலாளித்துவஉற்பத்திச்செயல்முறை என்ற பொறிமுறையினாடாக அல்லாமல் வேறு வழிகளில் தனக்கு உரித்தில்லாத மனித உழைப்பைத் தனதாக்கிக் கொள்ளும்செயல் மாத்திரமேகொள்ளை, வழிப்பறி, கறுப்புச் சந்தை என அழைக்கப்படுகின்றது. இச் செயல் முறைகளே சமூக ஒழுங்கை மீறிய செயல்களாக அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன. இதில் ஈடுபடுவார்களே ‘சமூகவிரோதிகள்’ என அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இங்கும்கூட சிலவேலைகளில் உயர் வர்க்கங்கள் இவ்விதமான கொள்ளையை வெளிப்படையாகச் சட்டமியற்றிச் செய்கின்றது. அது கொள்ளையாக கருதப்படுவதில்லை. (உதாரணமாகப்பிரித்தானியர்களின்கள் விவசாயிகளின் பயன்பாட்டுரிமையின் கீழ் இருந்த ஏராளமான நிலத்தை கூடஅவர்களிடம் இருந்து பறித்தெடுத்தார்கள்யாழ்பானத்திலும்கூட இவ்விதமான] நிலப்பறி நடந்துள்ளது. இராணுவத்தினர் இன்று தமிழர்களின் உடமைகளை கொள்ளையடித்தல் கொள்ளையாக கருதப்படுவதில்லை.) சாதாரண நபர்கள், எதுவித சமூக அந்தஸ்தும் இல்லாதவர்கள், நடாத்தும் கொள்ளை கொள்ளைகளாக அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன.

இங்கு நிலவும் இச் ‘சமூக ஒழுங்கை’ அழிக்கவிரும்புவார்கள் அதாவது சுரண்டலை இல்லாதொழிக்க முனைபவர்கள் மிகப்பயங்கரமான ‘சமூக விரோதிகளாக’ அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறார்கள். முதலாளித்துவ உயர் வர்க்கங்கள் இவர்களைப் படுமோசமாக வெறுக்கின்றது.

உதாரணங்கள் போதும் என்று கருதுகிறேன். இனி ‘சமூக விரோதிகள்’ என்பது யாரை என்ற கேள்விக்கு வருவோம். சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கு தடையாக நிற்பவர்கள் ‘சமூகவிரோதிகள்’ என்று அர்த்தப்

படுத்துவதனால், ஆனாம் வர்க்கங்களும் அவர்களின் ஏஜெண்டுகள் சுகலரும் ‘சமூக விரோதிகள்’ தான். ‘சமூக விரோதிகள்’ என்ற பதம் அந்த அர்த்தத்தில் இருந்து பயன் படுத்தப்படவில்லை. இன்றை சமூக ஒழுங்கிற்கு எதிரானவர்கள் அச் சமூக ஒழுங்கை மீறுபவர்கள் என்ற அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தப் படுமானால் சமூகப் புரட்சியாளர்களும், விடுதலை வீரர்களும் ‘சமூக விரோதிகள்’ தான். அப்படியானால்

‘சமூக விரோதிகள்’ என்பது யாரை? இன்றைய எமது சமூகத்தில் பொருளாதார இயக்கவிதிகளுக்குப் புறம்பாக நின்று சமூக அராஜகவழி முறைகளில் பணம் ஈட்டும் முற்றியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் ‘சமூக விரோதிகள்’ எனப்படுவார். இப்பதம் அவர்களையே குறிக்கின்றது, இவ்விதமானவர்கள் இச் சமூகத்தின் ஸ்திரர்த்தனமைக்கு ஆபத்தான வர்கள். ஆகவே சமூகத்தின் உயர்வர்க்கங்கள் இவர்களை விரும்பவில்லை. இவர்கள் மக்களாலும், விரும்பப்படமாட்டார்கள். இவர்கள் அநேகமாக உயர் அணியைச் சார்ந்தவர்களாகவே இருப்பார்கள் உயர்வர்க்கங்கள் இவர்களை விரும்பாவிட்டாலும் இவர்களைப் பூரணமாக அழிக்கவும் விரும்பமாட்டார்கள். இவர்களே உயர்வர்க்க அரசியல் கட்சிகளின்றும், தனிநபர்களின்றும் கையாட்களாகும். ஏவுகணைகளுமாகும். கள்ளநோட்டு அடிப்பவர்கள், கள்ளக் கடத்தல்காரர்கள், போதைவல்துதயாரிப்பாளர்களும், அதைக் கடத்துபவர்களும், சிறு குழந்தைகளையும், பெண்களையும் வைத்து அடிமைவியாபாரம் செய்பவர்கள், கொள்ளைக் கோஷ்டவைத்து செயல்படுவார்கள் போன்றோர்களே இவர்களாகும். ஓசிக்கொரியா, களுஅல்பிரட், சீனா (இவர்கள் இன்று இறந்துவிட்டார்கள்) இதற்கு உதாரணமாகும். பொருளாதார வளர்ச்சியின் பக்கத்தில் இவர்களின் இருத்தலை உயர்வர்க்கங்கள் விரும்பாவிட்டாலும், அதன் அரசியல் தலைவர்கள் தமது சண்டித்தன அரசியலுக்காக இவர்களை ஊக்கி வளர்க்கவும் செய்கிறார்கள். ஏன் சில அரசியல் தலை

வர்கள் தாமே இவ்விதமான ஒரு சமூக விரோதிகளாகவே உள்ளார்கள். இச் சமூக விரோதிகள் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்களேயாகும். இவர்கள் தண்டிக்கப்படுவதற்கு அவசியமான பல சூற்றங்களை செய்துவருபவர்கள் என்பது சந்தேகத்திற்கிடமற்றது. புரட்சியாளர்களும், விடுதலை விரும்பிகளும் தமது அரசியல் தேவைகளுக்காக இவர்களை வளர்க்கவும், ஆதாரிக்கவும் கூடாது.

ஆனால், இன்று ‘சமூக விரோதிகள்’ என்ற பெயரில் தண்டனை வழங்கப்பட்டவர்களில் மிகப் பெரும்பான மையினர் இந்த அணியைச் சார்ந்தவர்கள் அல்ல. ‘சமூக விரோதிகள்’ எப்போதும் ஆனாம் வர்க்கத்தை சார்ந்தவர்களாகவே இருப்பார்கள். மிக அழுர்வமாகவே இவர்கள் ஆளப்படும் வர்க்கத்தை சேர்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள். இன்று தண்டனைக்குள்ளாகி வருபவர்கள் ஆளப்படும் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களேயாகும். இவர்கள் பெருஞ்செலவுந்தர்கள் அல்ல. ஆனாம் வர்க்க அரசியல் தலைவர்களின் நண்பர்களும் அல்ல. ஆனால், இவ்வண்ணியினர் மத்தியில் இருந்துதான் ‘சமூக விரோதிகள்’ உருவாகுவார்கள். இவ்வண்ணியினர்தான் ‘சமூக விரோதிகளின்’ கையாட்களாக செயல்படுவார்கள். இவர்கள் அநேகமாக தாமே கூவிவேலைக்கு செல்பவர்களாகவோ, தமது கொந்தத் தோட்டத்தில் அல்லது வர்த்தக நிலையத்தில் வேலைசெய்பவர்களாகவோ இருப்பார்கள் பணம் சம்பாதிப்பதற்காக கீழ்த்தட்டு மக்களிடம் தமது கைவரிசைகளைக் காட்டுவார்களாக இருப்பார்கள். அரசாங்கத்திற்கோ, உயர் வர்க்கங்களிற்கோ பொழுங்காதார இழப்புகள் ஏற்படக்கூடிய விதத்தில் நடந்து கொள்ளமாட்டார்கள். அதே நேரத்தில் ஒரு கிராமம், ஒரு சாதி, அல்லது இனம் மாற்றார்களால் தாக்கப்படும்போது இவர்கள் எதிரிக்கு எதிராக நிற்பார்கள். இதனால் மக்களின் அங்கீகாரம் பெற்றவர்களாக இருப்பார்கள். அராஜகவாத போக்குடைவர்கள்

எந்த ஒழுங்கிற்கும் உள்ளாலுமைத் திரும்பாதவர்கள். இவர்கள் செயல்லாக்கமும், திறமையும் மிகுந்தவர்கள். சாதாரண மக்களுக்கு இவர்களால் தொல்லைகள் நிறைய உண்டு. அதே நேரத்தில் இவர்கள் பொதுப்போராட்டங்களில் மக்கள் பக்கம் நிற்கக்கூடிய சபாவும் பெற்றவர்கள். எவ்விதமானாலும் செயல் அற்றிருக்க மாட்டார்கள். பிரதானபோராட்டங்கள் வரும்போது மக்கள் பக்கம் அல்லது மக்களின் எதிரிகளின்பக்கம் நின்றுசெயல்படுவார்கள். இவர்களை எவ்விதம் கையாளவது என்பதிலேயே பிரச்சனை தங்கியுள்ளது. இவர்கள்தாம் உதிரிப்பாட்டாளிகளாகும். இவர்கள் சமூக விரோதநடவடிக்கையில் தம்மைஇணைத்துக்கொள்வார்கள் ஆனால் இவர்கள் சமூக விரோதிகள் அல்ல. ‘சமூக விரோதிகள்’ என்றால் யார் என்பதைமுன்புபார்த்து விட்டோம். ‘சமூக விரோதிகள்’ என்னிக்கையில்மிகுக்குறைவானர்கள். ஆனால், உதிரிப்பாட்டாளிவர்க்கத்தினரோ என்னிக்கையில் அதிகமானவர்கள். இவர்களும் பொருள் உற்பத்தியுடன் தொடர்பு கொண்டவர்கள். முதலாளித்துவசமூகம் இவ்விதமான நபர்களைப் பெருமளவில் உருவாகிக்கொண்டே இருக்கும். இது தனியான சமூகவர்க்கம். அநேகமாக சமூகத்தின் அடித்தட்டுகளில் இருந்தே இவர்கள் உருவாவார்கள். இன்று சமூகவிரோதிகள் என்று தண்டனை வழங்கப்பட்டு வருபவர்களில் பெரும்பான மையினர் இவர்களேயாகும். இச் சமூக வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த தனிநபர்களுக்கு மரண தண்டனைகள் வழங்குவதன் மூலம் இவ்வர்க்கத்தின்தோற்றுத்தை நிறுத்திவிடமுடியாது. ஏனெனில், முதலாளித்துவபொருளாதார நிலமைகளே இதன் தோற்றுத்தைக்கு வழிசமைக்கின்றது. மரணதண்டனைகள், அவமானப்படுத்தல்கள் மூலம் இவ்வர்க்கத்தின் செயல்பாட்டை நிறுத்திவிடமுடியாது. இவை இவ்வர்க்கத்தை மூர்க்கத்தனமடைய வைக்கவும் விடுதலை இயக்கங்களுக்கெதிராக அணித்திருவாடுமே வகை புரியுமேயல்லாமல்

வரலாற்றுப்படிக்கல்வி

ଶ୍ରୀ ଯାତି ମିଳ ପ୍ରକାଶନିକା

- ஜெனரல் கியாப்

ஸ்டைன் பின் பூ என்பது ஒரு பரந்த சமவெளிப் பிரதேசமாகும்; பதினொரு மைல் நீளமும் 3-5மைல் வரையான அகலமும் கொண்டு வடமேற்கு மலைப் பிரதேசத்தில் உள்ளது. வியட்நாம், லாவோஸ் எல்லைப் பிரதேசத்திலுள்ள மலைப்பகுதிக் கூடாக சமவெளிகள் நான்கில் பரந்ததும் வளமுள்ளதும் டையன் பின் பூ வேயாகும். இப்பகுதி பிரதான பல தெருக்கள் ஊடறுத்தச் செல்லும் சந்தியைக் கொண்டதாகும். பக்போ, லாவோசின் மேற்புறம் ஆகியவற்றைத் தாக்கக்கூடிய பிரதான வாய்ப்பான பகுதியாகும். மிகவும் பயன்படக்கூடிய விமானத்தையும் காலாட்பட்டைப் பிரிவையும் இங்கு அமைக்கக்கூடிய தாகும். ஆரம்பத்தில் டையன் பின் பூவில் எதிரியினது பத்துப் படைப்பிரிவுகளே இருந்தன. அவை எம் தாக்குதலைச் சமாளிக்கக்கூடியதாக ஆக்கப்பட்டிருந்தன. நாங்கள் தாக்கிய வேளை, எதிரிப் படையின் பதினேழு படைப்பிரிவுகளும் பத்துக் கம்பனிகளுமிருந்தன. படையில் பெரும்பாலும் ஐரோப்பியரும், ஆபிரிக்கரும் நன்குபயிற்சி பெற்ற பரசூட் துருப்பினரும் இருந்தனர். அத்தோடு மூன்று துப்பாக்கிப் படைப் பிரிவினரும்; ஒரு சப்பெஸ் (Sappers) படைப்பிரிவும், ஒரு கவச வாகனக் கம்பெனியும், இருநூறு லாரிகள் கொண்ட வாகனப் பிரிவும், பன்னிரெண்டு விமானங்களைக் கொண்ட நிரந்தர விமானப்படையும் இருந்தன. மொத்தமாக பதினாறாயிரத்து இருநூறு பேர் அடங்குவர். படைகள் மூன்றாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒன்றுக்கொன்று ஆதரவு வழங்கக் கூடியதாகவும் நாற்பத்தொன்பது முக்கிய பலம் வாய்ந்த முனைப்புகளைக் கொண்டதாகவும் இருந்தது. ஒவ்வொன்றும் தற்காப்புத் தன்னியக்கம் கொண்டது; அத்தோடு பிரங்கிப் பிரிவும் பாதுகாப்புக் கிடங்குகளும்

அழித்து விட உதவாது. போராட்டத்தின் பக்கம் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய ஒரு நன்பனை நாம் பகைவனாக்கிக் கொள்வது மாத்திரமல்ல, எதிரிக்கு புதிய நன்பர்களை உருவாக்கிக் கொடுத்து, விடுபட முடியாத ஒரு முரண்பாட்டினுள் எம்மையும் சிக்க வைத்துக் கொள்கிறோம்.

அப்படியானால் நாம் செய்ய

வேண்டியது என்ன? இவ் உதிரிப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் செயல் பாடுகளை கண்டிக்காமல் வாய் மொளனியாக நடப்பதுநடந்துவிட்டு போகட்டுமென்று பேசாதிருப்பதா? இல்லை. அவ்விதம் இருந்தால் நாம் செயல் இன்மை என்ற நிலைக்குள் படிப்படியாகச் செல்லும் ஆபத்திற்கு இடமுண்டு. அராஜகவாதத்திற்கு அராஜகவாதம் பதிலாக முடித

யாது. உதிரிப் பாட்டாளி வர்க்கத் தின் நடவடிக்கைகள் அராஜகவாத தன்மை பெற்றவை. இவ்வர்க்கத் தைச் சார்ந்த சில தனி நபர்களை ஒழிப்பதன் மூலம் இவ்வர்க்கத்தை யும், அதன் தோற்றுத்தையும் இவ்வர்க்கத்தின் குணாம்சத்தையும் அழித்துவிடலாமளன் ஏன்னுவது அராஜகவாதம் இல்லாமல் வேறு என்ன?

தென்பிரிவு, தென்புறத்தில் இருந்து வரும் தாக்குதலை உடைக்குத்தக்கதாக இருந்தது. அத்தோடு மேற்புற லாவோஸ் தொடர்புகளையும் தொடர்பு சாதனங்களையும் தற்காத்துக் கொள்ள கூடியதாக அமைந்திருந்தன.

நூறு அடிகளுக்கு நுழையமுடியாதபடி மூன் வேவியையும் கொண்டது. ஒவ்வொரு பிரிவும் பல தற்காப்பு மையக்கோட்டையாக விளங்கியது.

‘மெளதாங்’ என்ற கிராமத்தின் மத்தியில் டையன் பின் பூ நகரமிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. துப்பாக்கிப் படைப்பிரிவின் கீருதி இக்கிராமத்தை ஒட்டியிருந்தது; பல தற்காப்பு மையங்கள் இப்பகுதியோடு இணைக்கப் பட்டிருந்தது. கிழக்குப்புறத்தில் மலைகள் பிரதான தற்காப்பாக அமைந்திருந்தன. எவராலும் அசைக்க முடியாத, அனுகமுடியாத கோட்டையாக ‘‘டையன் பின் பூ’ விளங்கின்றது. உண்மையில் மத்திய பிரிவின் பல மான படைகள் இருந்தும் கிழக்குப் பக்கம் உயரமாக இருந்ததால் எளிதில் தாக்கிவிட முடியாது. மேலும் துப்பாக்கிப்படை, கவசப்படைகள் சமவெளிக்கூடாக தாக்க முற்படும் எவ்வித முயற்சியையும் உடைத்துவிட முடியும். முள்வேலிகளும் பாதுகாப்புக் கிடங்குகளும் எவ்வித தாக்குதலும் முன்னேறுவிடாமல் தடுத்துவிட முடியும். நடமாடும் ஆயுதப்படையைச் சார்ந்த பராகூட் துருப்புப்பிரிவு தற்காப்பு மையத்துடன் இணைந்து எவ்வித தாக்குதலையும் முறியடிக்க முடியும். வடக்குப் பிரிவில் முன்று தற்காப்பு நிலையங்கள் இருந்தன.

அவர்களது பீரங்கிப்படை இரண்டு தளங்களுக்கிடையே பிரிக்கப்பட்டிருந்தது.

- 1) மோகோந்தாங்
- 2) கொங்குங்

இவை ஒன்று மற்றொன்றுக்கு உதவக்கூடியதாகவும், சுற்றி உள்ள முக்கிய குறிகளைப் பாதுகாக்கக்கூடியதாகவும் இருந்தது. “டையன் பின் பூ” இல் இரு விமானத் தளங்கள் இருந்தன. இவை தவிர “கொங்கும்” மேலதிக தளம் ஒன்று இருந்தது. இத்தளங்கள் யாவும் ‘கனோய்’ “கைபொங்க விமானத் தளங்களுடன் இணைக்கப்பட்டு நாள் தோறும் எழுபது-என்பது தடவை ‘சப்ளை’ களை ஏற்றி இறக்குவதற்குப் பாதுகாப்பளிக்கும். பாதுகாப்பு விமானங்களும், போரிடும் விமானங்களும் அப்பகுதி பூராவையும் தொடர்ந்து சுற்றிப் பறந்து கொண்டிருந்தன. மற்றைய விமானத் தளங்களில் இருந்து எங்கள் படைகளைத்தாக்கக் கூடியதாகவும் இருந்தது. “டையன் பின் பூ” கைப்பற்ற முடியாத கோட்டை; மிகப்பலம் வாய்ந்த ஆயுதப்படை தற்காப்பைக் கொண்டது என்று பிரெஞ்சுத் தளபதி கூறியிருந்தான். அமெரிக்கத் தளபதிகளும் பார்வையிட்டபின் இதே கருத்தையே கூறினர். எதிரிகள் தளத்தைத் தாக்குவதற்குச் சிறிய வாய்ப்புமில்லை என எண்ணிக்கொண்டனர். நாங்கள் “தாக்கின் எம்மை முறியடிப்பதற்கு நல்ல வாய்ப்பானாலு என எண்ணிக்கொண்டனர். எங்கள் பக்கத்தில் ‘‘லைட்சோ’’ வின் விடுதலைக்குப்பினர் ‘‘டையன் பின் பூ’’ வைத் தாக்குவது திட்டத்திலிருந்தது. நன்கு அத்தளத்தில் பாதுகாப்புகள் பலப்படுத்தப் பட்டிருந்தபோதும் சில வாய்ப்பான குறிகள் இருந்தன. தாக்கும் வேளை போர்முறைகள், யுக்திகள், வினியோகம் ஆகியவற்றின் கஸ்டங்கள் இருக்கவே செய்கின்றன. ஆயினும் அவற்றைக் கடக்க முடியும். நிலமைகளை நன்கு ஆராய்ந்தபின்னர் ‘‘டையன் பின் பூ’’ வைத் தாக்குவது எனத் தீர்மானித்தோம். இதில் தோல்வியை ஏற்படுவில்லை எனவும் முடிவு செய்தனர். எங்கள் யுத்தமானது ஒவ்வொரு எதிரியின் தற்காப்பு மையத்தையும் தாக்குவது, பாதுகாப்பான ஒவ்வொரு இராணுவ முகாம் பகுதியையும் தாக்குவது ஆகும். இவ்வாறு பொதுத் தாக்குதல் நடாத்தி முழு முகாமையும் அழித்தொழிப்பதாகும்.

எதிரிகள் ‘‘டையன் பின் பூ’’ வைக் கைப்பற்றி மூன்று மாதங்களாகிவிட்டன. இக்காலத்தில் எதிரி தன் தற்காப்பு முறையைத் திரட்டி, ஆயுதங்கள் சேகரித்து, பாதுகாப்புக் கிடங்குகள் வெட்டிப் பலப்படுத்தினான். எங்கள் பக்கத்தில் கட்சியின் மத்திய கமிட்டியும் அரசும் உத்தரவிடப்பட்டபடி படையும் மக்களும் எதிர்ப்புக்குச் சூசனை இருப்பாகத் தயார்படுத்தினோம். படையும் மக்களும் எல்லாப் பலத்தையும் வெற்றியை உத்தரவாதப்படுத்த ஒன்று திரட்டியது. எங்கள் படை ‘‘டையன் பின் பூ’’ வைத் தனிமைப்படுத்தச் சுற்றவள்ள பகுதிகளை விடுவிப்பதில் வெற்றி கண்டது. இதனால் எதிரிப்படைகளை பரவலாக்கி யுத்த முனைக்கு ஆயுதங்களை அனுப்பி முடிய வில்லை. நாங்கள் தெருக்கள் அமைத்து பீரங்கிப் படைக்கு வேண்டிய பாதைகள் வெட்டித்தாக்குதலுக்கும்

சுற்றிவளைப்பதற்கும் தயார்படுத்தினோம். பெரிய இடர்பாடுகளைக் கடந்துவிட்டோம். எங்கள் உள்ளூர்த் தோழர்களை உணவு வழங்க ஏற்பாடு செய்தோம். விநி யோகங்கள் பலநாறு மைல்கள் தூரத்திலிருந்து உயர்ந்த குன்றுகளையும், பயங்கரமான இடங்களையும் கடந்து வடமேற்கு முனையிலிருந்து கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்தோம். யுத்த முகாமுக்கு உணவும், சன்னங்களும் வழங்குவதற்கு எல்லா வாய்ப்புகளையும் செய்தோம். எங்கள் படைகளும் தொண்டராகச் சேர்ந்த தொழிலாளரும் போர்முனைக்குச் சென்று எதிரியின் விமானத் தாக்குதலையும் பொருட்படுத்தாது சுறுசுறுப்பாக ஆயத்து வேலைகளைக் கவனித்தனர்.

மார்ச் முதல் வாரத்தில் தயாரிப்பு வேலைகள் முடிக்கப்பட்டன. பீரங்கிப் படைகள் பலமாககப்பட்டன. தாக்குதல் தளங்கள் நிறுவப்பட்டன. உணவும், சன்னங்களும் போதியளவில் இருந்தன. இப் போராட்டத்தின் கொள்கைகளும் முக்கியத்துவமும் அனைவருக்கும் கற்பிக்கப்பட்டது. எல்லாத் தலைவர்களும் படைவீரர்களும் எதிரியை அழித்தொழிக்க உறுதி கொண்டிருந்தனர். ‘‘டையன் பின் பூ’’ வை அழிப்பதன் மூலமே பிரெஞ்சுப் படையின் திட்டத்தை முற்றாக முறியடிக்க முடியும் என்பதை உணர்ந்து கொண்டனர்.

1954 மார்ச் 13 அன்று ‘‘டையன் பின் பூ’’ வைத் தாக்கும் உத்தரவு எம்படைக்குக் கிடைத்தது. போராட்டம் மூன்று கட்டமாக தொடர்ந்தது. முதலாக வடக்கிலிருந்து சிறு பகுதியை அழித்தோம்.

முதற்கட்டம்:-

வடக்கில் கிளைப்பகுதி அழிப்பு

இவ்வேலை மார்ச் 13ல் ஆரம்பித்து மார்ச் 17ல் முடிந்தது. 13ம் திகதி இரவு கிம்லாம் என்ற பலம் வாய்ந்த தற்காப்பு மையத்தை அழித்தொழித்தோம்; இம் மையம் ‘‘ரூவான் கியோ’’ விலிருந்து ‘‘டையன் பின் பூ’’ வை நோக்கும் வீதியை நோக்கியிருந்தது. யுத்தம் மிகவும் கூர்மையானது; எதிரியின் பீரங்கிகள் பல பத்தாயிரம் தடவை குண்டுமழை பொழிந்தது. எமது படைகள் இரவில் இடத்தைக் கைப்பற்றியது. முதல் வெற்றி முழுப்போராட்டத்திற்கும் உற்சாகமளித்தது.

மார்ச் 14 இரவு எமது படைகள் ‘‘டொக்லாப்’’ தற்காப்பு மையத்தை தாக்குவதற்கு ஒரு முகப்படுத்தி னோம். இது வடபகுதியின் ஒரு பகுதி; இரண்டாவது தற்காப்பு பலம் வாய்ந்த தற்காப்புப் பகுதியாகும். இது ‘‘லைசோ’’ விலிருந்து டையன் பின் பூவை இணைக்கும் வீதியை நோக்கியிருந்தது. காலைவரை இன்றி யுத்தம் நடந்தது. எதிரி எல்லா வழிகளிலும் எம் படையை உடைக்க முயன்றான்; பல்லாயிரக்கணக்கான குண்டுமழை பொழிந்தது. தாங்கியுடன் கூடிய நடமாடும் ஆயுதப் படைகளைத் தம் நிலைகளைக்காக வரவழைத்தனர். எம் படையினர் தியாகப்போர் புரிந்து பலம் வாய்ந்த

இந் நிலையைக் கைப்பற்றி எதிரியின் ஆயுதபலத்தை முறியடித்தனர். வடபகுதியில் கடைசியாக இருந்த மூன்றாவது தற்காப்பு மையம் தனிமைப்படுத்தப்பட்டு எம்மால் நெருக்கடிக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. இங்கு கூலிப்படைகளைக் கொண்ட துப்பாக்கிப்படை மட்டுமே இருந்தது. மார்ச் 17ம் திகிதி அவர்களது படையினர் சரணந்தனர். வடக்கின் இக்கிளைப்பகுதி வீழ்ச்சி யடைந்ததும் கிழக்கையும், வடக்கையும் நோக்கியிருந்த மையத்தின் கிளைப்பகுதிகளுக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டது.

முதல் போராட்டத்தில் எம்முடைய சரியான தந்திரோபாயமும் எமது தற்காப்பின் சிறப்பான அமைப்பும் விமானங்களைத் தாக்கும் செயற்பாடும் எதிரியின் பீரங்கிப் படையினதும் விமானப்படையினதும் திறமையை குறைத்தது. மேலும் நன்கு குறிபார்த்த எமது பீரங்கிகள் எதிரிக்கு பலமான பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. பிரதான விமானத் தளத்திற்கு ஆபத்து ஏற்பட்டது. எமது விமானம் தாக்கும் பீரங்கிகள் எதிரியின் பல விமானங்களை வீழ்த்தின. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக படையினரின் வீர உணர்வும், தியாகவுனர்வும், வெற்றிமேல் உறுதியும் எம்படையை எதிரியிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டியது. முதற் போராட்டத்தின் வெற்றி எம்படைக்கும் மக்களுக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் இறுதி வெற்றியில் நம்பிக்கை அளித்தது.

பெரிய தோல்வியின் பின்வரும் எதிரி மத்திய பகுதியை பீரங்கி விமானப்படை மூலம் தற்காத்துக் கொள்ள முடியும் என்ற நம்பிக்கையிருந்தது. எமக்கு பெரிய தோல்வி ஏற்பட்டு தாக்குதலை விட்டுவிடுவோம் என்று எதிர்பார்த்தனர். சிறப்பாகப் போராட்டம் நீட்டகாலம் நீடிப்பின் விநியோக வழிகள் தடைப்பட்டு எமக்குப் பெரிய இடர்பாடுகள் ஏற்பட்டுப் பின்வாங்கி விடுவோம் என நம்பினர்.

இரண்டாவது கட்டம்:-

கிழக்குப் புறக் குன்றுகளைக் கைப் பற்றி மத்திய கிளைப்பகுதியைச் சுற்றி வளைத்தல்

போராட்டத்தில் இரண்டாவதுகட்டம் மிக முக்கிய மானது. சமநிலத்திலிருந்த மத்திய கிளைப்பிரிவை கைப் பற்றுவதில் புதிய இடர்ப்பாடுகள் ஏற்பட்டன. இத் தாக்குதலை முடிப்பதற்கு எமது படையினர் கடுமையாக உழைக்க நேரிட்டது. மத்திய கிளைப்பகுதியைச் சுற்றி வளைத்து தென்பகுதியைத் துண்டிப்பதற்கு அன்மையில் உள்ள குன்றிலிருந்து சமநிலம் வரை ஏராளமான பாது காப்புக் கிடங்குகளை அமைக்க நேரிட்டது. எதிரிகள் விமானத்தாலும், பீரங்கியாலும் எம்முடைய தயாரிப்பு களை நிறுத்திவிட முயன்றனர். ஆயினும் தொடர்ந்த போராட்டத்தினால் எம் படையினர் தற்காப்பு சக்தி யுடன் அவர்களது இடங்களை நெருக்கிப் பிடித்தனர்.

மார்ச் 30ம் நாள் இரவு இரண்டாவது கட்டம் ஆரம்பமானது. நீண்ட நேரமாக மிகப்பெரிய தாக்குதலை நடாத்தினோம். எம் சுற்றிவளைப்பை மேலும் இறுக்குவதற்காக கிழக்குப்புற உயர்ந்த நிலைகளிலும் மேற்குப்புறத்தில் பலமான நிலைகளையும் அழித்தொழித்தோம். அவர்களது தற்காப்புப்படைக்கு கிடைக்கும் விநியோகத்தை துண்டித்தோம். மார்ச் 30 இரவு எம் பிரதான ஆயுதப்படைகளை ஒன்று திரட்டி கிழக்குப்புறத்து ஐந்து உயர்நிலைகளை ஒரே நேரத்தில் தாக்கி னோம். இதே இரவு மூன்று குன்றுகளைக் கைப்பற்றி னோம். யாவற்றிலும் பிரதானமான ஏ-எல் குன்றைக் கைப்பற்ற முடியவில்லை. மத்திய கிளைப்பகுதியில் தற்காப்பு அமைப்பின் திறவுகோல் இக் குன்றுகளே. இதை இழைப்பின் “டையன் பின் பூ” வீழ்ச்சியடையும். அதனால் இங்குள்ள போர் மிகவும் கடுமையானது. தலைமை நிலையை பாதுகாக்கும் கடைசி உயர்நிலை தற்காப்பு ஏ-1 குன்றாகும். யுத்தம் ஏப்பிரல் 4வரை நீடித்தது. ஒவ்வொரு அங்குல நிலமும் சூடேறி இருந்தது. இறுதியாக பாதிப்பகுதியை கைப்பற்றினோம்; எதிரி பாதுகாப்புக் கிடங்குகளில் மறைந்திருந்து மறுபாதியை தற்காக்க முயன்றான். போராட்டம் நடக்கும் வேளை தற்காப்பு படையினருக்கு ‘பரசுட்’ துருப்பினர் வந்து ஆதரவுத்தந்தனர்.

ஏப்பிரல் 9ல் எதிரிப்படையினர் முன்னேறி நாம் கைப்பற்றியிருந்த சீ-1 குன்றை கைப்பற்ற முயன்றனர். யுத்தம் நான்கு நாட்கள் இரவு பகலாக நடந்தது. எதிரி பாதி இடத்தையும் நாம் பாதி இடத்தையும் கைப்பற்றிக் கொண்டோம். கிழக்குப் பக்கத்தில் அசைவற்ற நிலையிருந்தபோது, வடக்கு மேற்குப் பகுதிகளை நாம் இறுக்க மாகச் சுற்றி வளைத்துக்கொண்டோம். இரு பகுதி நிலைகளும் அருகருகே வந்தன. சில இடங்களில் 15 யார் இடைவெளியே இருந்தது. யுத்த களத்தில் வடபகுதியாகவும் மேற்குப்பகுதி ஆகவும் கைப்பற்றியிருந்த நிலைகளிலிருந்து எங்கள் பீரங்கிகள் எதிரியை தாக்கிக் கொண்டே இருந்தன. இரவுபகலாகப் போராட்டம் நடந்தது. தொடர்ந்து அவர்களது நிலைப்பாடுகளில் தொல்லை கொடுப்பதன் மூலம் சோர்வடையச் செய்தோம். அதே வேளை முன்னேறுவதும் முழு அளவில் தாக்கலும் நடாத்தும் யுத்தியைக் கொண்டு அவர்களது முக்கிய இடங்களை கைப்பற்ற முயன்றோம். ஏப்பிரல் நடுப்பகுதியில் வடக்கிலும், மேற்கிலும் எதிரியின் நிலைகளை அழித்தபின் விமானத்தளத்தையடைந்து மேற்கி விருந்து கீழ்க்குப்பகுதியைத் துண்டித்தோம். எமது சுற்றி வளைப்பு மேலும் இறுக்கமானது. போராட்டம் மிகவும் பயங்கரமாகவே நடந்தது.

எதிரி விமானம், தாங்கிகளின் (Tanks) ஆதரவுடன் பல வன்முறை மீன் தாக்குதல்களை நடாத்தினார்கள். எம் சுற்றி வளைப்பை உடைத்து இடத்தைக் கைப்பற்றுவது அவர்களது நோக்கம். ஏப்பிரல் 24ல் மிகப்பலமான மீன் தாக்குதல் நடைபெற்றது. அவர்களது நோக்கம் விமானத்தளத்திற்கு பின்பாக எம்மைத் தள்ளி விடுவதாகும். எதிரிக்குப் பல சேந்களை விளைவித்து நாம் தலை நிமிர்ந்து நின்றோம். விமானத்தளம் எமது கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது.

எதிரி ஆக்கிரமித்த பகுதி நாள்தோறும் சுருஷ்கத் தொடங்கியது. ஒரு சதுர மேலுக்குள் அவர்கள் விரட்டப்பட்டனர். எம்முடைய துப்பாக்கிகள் அவர்களைப் பயமுறுத்தின. எதிரியின் விநியோகப் பிரச்சனை மேலும் மேலும் பிரச்சனைக்குள்ளானது. விமானத்தளம் இயங்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. பரகுட் மூலமே விநியோகம் நடைபெற்றது. எதிரியின் பகுதி குறுகி யிருந்ததால் விமானவோட்டிகள் பதிவாகப் பறக்கப் பயந்தனர். பரகுட் விநியோகத்தில் ஒரு பகுதி உணவு ரவைகளைபே எதிரி பெறமுடிந்தது. பெரும்பகுதி எம் தளத்தில் விழுந்தன.

இரண்டாவது கட்டமுழுவதுமே நெருக்கடியாகவே இருந்தது. அமெரிக்கா தலையிட்டு “டையன் பின் பூ” வைப் பாதுகாக்க அதிகளவான குண்டுபொழியும் விமானங்களையும், விநியோக விமானங்களையும் உதவியது.

எதிரியின் விமானங்கள் தொடர்ந்து எமது நிலை களில் குண்டுகளைபொழிந்துகொண்டிருந்தது. ‘‘டையன் பின் பூ’’வைச் சுற்றியிருந்த உயர்ந்த நிலைகளின் பசுமைப் பயிர்களை ‘‘நேபாம்’’ குண்டுகள் போட்டு எரித்தனர்; எம்முடைய பீரங்கித்தளங்களுக்கும் குண்டு பொழிந்தனர். இரவும் பகலுமாக எமது விநியோகப் பாதைகளில் குண்டு போட்டு அழித்தனர். தெருக்களைத் தடைசெய்யும் குண்டுகளையும் தாமதித்து தெருக்களில் வெடிக்கும் குண்டுகளையும் எம் விநியோகத்தை தடைசெய்யப் போட்டனர். அவர்களது தாக்குபிடிக்க முடியாத முயற்சிகள் எதிர்பார்த்த பலன் தரவில்லை. பல நூறு ஆயிரக்கணக்கான தொண்டர்களும் தொழிலாளர்களும் கு திரைகள், வாகனங்கள், உணவு, ஆயுதங்களுடன் முகாம் நோக்கி வருவதை அவர்களால் தடைசெய்ய முடியவில்லை; அவர்களால் சுற்றி வளைத்து அழித்தொழிக்கும் எம்முடைய திட்டத்தை நிறுத்திவிட முடியவில்லை.

பிரெஞ்சிய அமெரிக்க படைத் தளபதிகள் ‘‘டையன் பின் பூ’’ முகாம் அழியும் ஆபத்தை தெளிவாகக் கண்டனர். இவ்வேளை பிரஞ்சுப்படைத் தலைமைப்பீட்டம் எஞ்சியுள்ள படைகளுடன் வியட்பாக் தளத்தை நோக்கிப் பின் புறமாகத் தாக்கினர். எங்களுடைய விநியோக வழி களைத் தடை செய்து உணவும் பீரங்கி ரவைகளும் இல்லா நிலையில் பின்வாங்குவோமெனத்திர்பார்த்தனர். ஆனால் அவர்களால் இத்திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த முடியவில்லை. மேலும், இத்தகைய முட்டாள் செயலால் மேலும் மோசமான தோல்வி ஏற்படக்கூடும் எனவும் அஞ்சினர். மற்றொரு முறையில் ‘‘டையன் பின் பூ’’வில் இருந்த தற்காப்புப் படை அனைத்தையும் பல குழுக்களாக்கித் தாக்குதல் நடாத்தி எம்முடைய சுற்றிவளைப்பு நிலையை உடைக்க எண்ணினர். இதன் மூலம் மேற்புற சோவோஸ் பக்கமாக பாதை அமைக்கலாம் எனவும் நினைத்தனர். கடைசியாக, இத்திட்டங்களைவிட்டு தம் நிலையங்களைக் காப்பாற்ற முயன்றனர்.

மூன்றாவது கட்டம்:-

எதிரியை அழித்தொழித்தல்

மே 1ம் திகதி 3 வது கட்டம் ஆரம்பமானது, மே1ம் திகதி தொடக்கம் வெரை பல தாக்குதலின் பின்னர் எம் மத்திய கிளைப்பகுதியினர் தற்காப்பு அமைப்பின் திறவு கோலாய் இருந்த சி-1 குன்றையும் ஏ-1 குன்றையும் கைப் பற்றினர். அத்தோடு நாம் ஆற்றின் கிழக்குப் பகுதி கருள்ள குன்றுகளின் அடிப்பகுதியில் இருந்த பலம் வாய்ந்த சில நிலையங்களையும் கைப்பற்றி இறுதியாக மேற்குப்புறத்திலும் சில நிலைகளை எம் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவெந்தோம்.

எதிரியை எம்முடைய துப்பாக்கிகள் தாக்கக்கூடிய நிலையில், ஒரு சதுரமைல் பரப்புக்குள் தள்ளிவிட்டோம். அவர்களைப் பாதுகாக்கத் தக்க உயர்ந்த மலை எதுவு மில்லை. விநியோக நிலை மிகவும் மோசமானது. பாதுகாப்புக் கிடங்குகொண்ட தளங்களையும் இழந்து மிகவும் சிக்கலான நிலையை அடைந்தனர்.

மே 7ம் திகதி மாலையில் கிழக்கு மேற்காக தலைமைத் தளத்தை நோக்கி ஒன்றியணைத்த பலமான தாக்குதலை நடத்தினர். பலநிலையங்களில் எதிரிகள் வெள்ளைக் கொடி பறக்கவிட்டு சரண் அடைந்தனர். மாலை 5-30க்கு தலைமைப்பீட்டத்தை ‘‘டையன் பின் பூ’’ கோட்டையின் தளபதியான ஜெனரல் மீ கல்ஸீமையும் அவனது உத்தியோகத்தரையும் கைப்பற்றினோம்.

டையன் பின் பூவில் உள்ள மிகுதிப் படையினரும் சரணடைந்தனர். யுத்தக் கைதிகளை எமது படையினர் நன்கு கவனித்தனர். டபின்யூ பள்ளத்தாக்கில் எமது படையினரின் சுலோகம் தாங்கிய கொடி பறந்தது. போராடவும் வெற்றி பெறவும் தீர்மானித்தோம் என்பதே சுலோகம். அதே இரவு தென் புறக் கிளைப்பகுதியைத் தாக்கினோம். இரண்டாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட முழுப் படையையும் கைப்பற்றினோம். வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க டையன் பின் பூ போராட்டம் முழு வெற்றியுடன் முடிந்தது. எம்முடைய படையினர் முன்றேற்றமில்லாத வீரத்தைக் காட்டினர். 55 இரவும் 55 பகலும் தியாகப் போர்நடத்தினர்.

இக் காலத்தில் எம்படையினர் மிகவும் சுறு சுறுப்பாக பிரதான முகாமில் ஐக்கியமாகப் போராடினர்.

சிவப்பு ஆற்றுப்பகுதையில் இருந்த எதிரிகள் ஒன்றுமாறி ஒன்றாக அழிக்கப்பட்டனர்; 5வது எண்தெருவை கடுமையாகப் பயமுறுத்திக் கொண்டிருந்த நிலை அழிக்கப்பட்டது. 5வது பகுதியில் 19வது தெருவில் இருந்த 100வது எண் நடமாடும் படையும் அழித்தொழிக்கப்பட்டது.

லாவோசின் மத்தியில் வியட்நாமிய லாவோனியப் பிரிவுகள் 9வது தெருவைத் தாக்கித் தென்புறமாக முன்னேறின. அனைத்து முகாம்களிலும் எங்கள் படையினர் வெற்றி பெற்றனர். 1953 பனிக்காலத்திலும் 1954

வசந்த காலத்திலும் எம்முடைய இராணுவநிலை இவ் வாறிருந்தது. எல்லா முகாம்களிலும் ஒரு லட்சத்து பண்ணோராயிரம் படைவீரர்களைத் தோற்கடித்து 177 விமானங்களை அழித்தோம்.

டையன் பின் பூனின் 16,200 எதிரிப்படையினரைச் செயலிழக்கச் செய்தோம். ஒரு ஜெனரல், பதினாறு கேணல், 1749 தனபதிகள் உட்படப் பலரகமான 62 விமானங்களை அழித்ததுடன் எதிரியின் ஆயுதங்களையும் துப்பாக்கி ரவைகளையும் மற்றும் கருவிகளையும் 30,000 க்கு மேற்பட்ட பரசுட்களையும் கைப்பற்றினோம். வியட்நாம் மக்கள் படையினதும் மக்கள்தும் மாபெரும் வெற்றி கள் மூலம் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் திட்டத்தை உடைத் தெறிந்தோம். டையன் பின் பூனிலும் மற்ற முகாம்களிலும் பெற்ற வெற்றி பிரெஞ்சிய அமெரிக்க ஏகாதிபதி தியங்களின் யுத்தத்தை தொடர்ந்து பரவலாக்கும் முயற்சியை முறியடித்தது. இப்பெரு வெற்றிகள் வடவியட்நாமை விடுவித்ததோடு இந்தோசீனாவில் சமாதானத்தை நிலைநாட்ட ஜெனீவா மகாநாட்டுத் தீர்மானத்தை வெற்றி கொள்ளவும் உதவியது. இந்தோசீனாவிலும் தேசிய ஐக்கியத்தையும் சுதந்திரத்தையும் நிலைநாட்ட உதவியது; வியட்நாம் கம்போடியா, லாவோஸ் நட்புக்குத் துணைபுரிந்தது.

மக்கள் படைக்கும் மக்களுக்கும் எங்கள் வரலாற்றின் புகழ்மிக்க பக்கங்களை இவ்வெற்றி எழுதியது, எங்கள் கட்சி பிரெஞ்சிய அமெரிக்க ஏகாதிபதி தியங்களின் ஊடுருவலுக்கு எதிராகக் கேட்கிய விடுதலை இயக்கத்துக்கு தலைமை தாங்கி குறிப்பிடத்தக்க வெற்றி ஈடியதையும் இச் சம்பவங்கள் காட்டின.

போர்த் தந்திரப் பாதை

“டையன் பின் பூ” போராட்டம் 1953 குளிர்கால, 1954 வசந்தகால போராட்டம் ஆகியவற்றின் போர்த் தந்திர நெறியானது மார்க்கிஸ்-லெனினிச் புரட்சிகரப் போர்முறையில் வெற்றி என்று பொதுவாகக் கூறலாம். இந்நெறி வியட்நாமியப் புரட்சிகர யுத்த நிலைகளுக்கு அமையக் கைக்கொள்ளப்பட்டது. எதிரியின் போர்த் தந்திரத் திட்டம் அவர்களது நிலைகளைக் காப்பாற்றி, ஆக்கிரமிப்பு யுத்தத்தை நடத்துவதாகும். குளிர்கால-வசந்தகாலப் போராட்டத்தில் எமது போர்த்தந்திர மானது மக்கள் யுத்தம்; அது புரட்சிகரப் படையின் போர்த்தந்திரமாகும். எதிரியின் முரண்பாடுகளை நன்கு அலசி ஆராய்ந்து ஆயுதபலத்திற் பலவீனமான எமது படையின் தாக்குதல் உணர்வை வளர்ப்பதாகும். வீர உணர்வுடன் எமது படைகளை ஒருமுகப்படுத்தி எதிரியின் வாய்ப்புள்ள பகுதிகளைத் தாக்கி அவர்களது ஆட்பலத்தை அழிப்பதாகும். அத்தோடு ஒரு நிலப்பரப்பை விடுவித்து அவர்களது படையை விரிவடையச் செய்து ஒரு தீர்க்கமான வெற்றிக்குரிய வாய்ப்பான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதுமாகும். பிரெஞ்சு அமெரிக்க ஏகாதிபதி யங்களினால் அவிழ்த்துவிடப்படும் யுத்தம் அநீதியான ஆக்கிரமிப்பு யுத்தமாகும். இக் காலனியுத்தத்திற்கு எம் நாட்டை ஆக்கிரமித்து அடிமைப்படுத்துவது தவிர வேறு குறிக்கோள் எதுவுமில்லை.

யுத்தத்தில் ஆக்கிரமிப்பு இயல்பும் குறிக்கோளும், எதிரியின் படைகளைப் பரவலாக்கிக் கைப்பற்றிய இடங்களைப் பிடித்துக்கொள்வதாகும். பிரெஞ்சுப் படைகளைத் தோக்கம் தொடர்ந்து படைகளை விரிவாக்கி யுத்தத்தை நடாத்துவதே. எதிரியின் படைகள் பெரும் பிரிவுகளாகவும், பட்டாவியன்களாகவும், கம்பெனிகளாகவும், பிளட்ரேன்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டு ஆயிரக்கணக்கான நிலைகளில் இந்தோசீனாவின் பல்வேறு யுத்த முகாம்களில் தரித்து நிறுத்தப்பட்டது. எம் எதிரி முரண்பாடுடன் எதிரெதிராக நின்றது; தன் படைகளை விரிவாக்காது ஆக்கிரமித்த பகுதிகளில் எதிரி நிலைகொள்ள முடியாது. படைகளை விரிவாக்குவதன் மூலம் தம்மை இடர்ப்பாட்டுக்குள் நுழைத்துக் கொண்டனர். எதிரியின் பரவலாகக் கப்பப்பட்ட படைகள் எமது வீரர்களின் போராட்டத்தில் எளிதில் வீழ்ச்சியுற்றன. அவனது நடமாடும் ஆயுதப்படை மேலும் மேலும் குறைந்தது, இதனால் ஆட்பலம் குன்றி நெருக்கடி ஏற்பட்டது. மறுபுறத்தில் தனப்படைகளை தற்காப்பு நிலையிலிருந்து ஒரு முகப்படுத்தினால் ஆக்கிரமித்த படைகளின் பலம் குன்றிவிடும்; அந்நிலையில் ஆக்கிரமிப்புப்பரப்பை எதிரி விட்டுவிடின் நாடுபிழிக்கும் யுத்தக்கொள்கை தோல்வி அடையும்.

தற்காப்பு யுத்தத்தின் முழுக்காலத்தினும் எதிரியின் படைகள் மேலும் மேலும் பரவலாக்கப்பட்ட வேளை எம்முடைய போர்த்தந்திரம் கெளில்லா யுத்தத்தை எல்லா இடங்களும் விஸ்தரிப்பதாகும். ஓவ்வொரு தாக்குதலிலும் எதிரி பலம் குன்றியிருந்த இடங்களில் எமது படையினரை ஒரு முகப்படுத்தி அவனது ஆட்பலத்தை அழித்தொழித்தோம். இதன் மூலம் எத்தனை அதிகமாகப் போராட்டனோமோ அத்தனை பலம் வாய்ந்தவர்கள் ஆனோம். எம்படை நாள்தோறும் வளர்ந்து வந்தது. எதிரி படைகளை சமாந்தரமாக விரிவாக்கும் வேளை எமது புரட்சிகர ஆயுதப்படைகள் ஓய்வின்றிப் பலப்படுத்தப்பட்டு கெரில்லாப் போராட்டங்கள் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. அதேவேளை ஒருமுகப்படுத்தும் வேலையையும் நிரந்தரப்படைகளைக் கட்டுவதையும் நாம் விட்டுவிட வில்லை. நாம் படைகளை அமைக்கும் வேளையில் நடந்த போராட்டத்தில் நாங்கள் சிறிது சிறிதாக தனியாகப் போராடி சுதந்திரமான கம்பனிகளை நடமாடும் பட்டாவியன்களாக ஆக்கிரமோம். பின்னர் பட்டாவியன்களை ரெஜிமென்டுகளாக்கிப் பெரும்படைப்பிரிவுகளை அமைத்தோம். வியட்நாம் சீன எல்லையில் நடைபெற்ற போரில் எமது படைப்பிரிவுகள் முதன் முதலில் தோன்றின, இதுவே எமது முதல் வெற்றி. இதுவே எதிரியை வாய்ப்பற்ற நிலைக்குத் தள்ளியது.

இவ் எல்லைப் போராட்டத்தின் பின்னரே நிலைமையைக் காப்பாற்ற பிரெஞ்சு ஜெனரல் வியட்நாமுக்குக் கடத்தப்பட்டான். இவன் பிரச்சனையைக் கண்டான். இவன் பிரெஞ்சுப்படையின் பரவலையும் எங்கள் கெளில்லா யுத்தத்தினால் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்தையும் அறிந்து கொண்டான். ஆகவே அவன் தன் படைகளைப் பெரும் பலத்துடன் ஒன்றுபடுத்திக் கடுமையான காட்டுமிராண்டித்தமான அழித்தொழிக்கும் போராட்டத்தை நடாத்தினான். இதன் மூலம் செந்திற்

ஆற்றுப்படுக்கைகளில் இருந்த எதிரிப்படைகளுக்கு நம் பிக்கையுட்ட முயன்றான். ஆனால் மிகவிரைவில் அதே மாற்றமுடியாத முரண்பாட்டில் தானிருப்பதைக் கண்டான். தன்படைகளை ஒருமுகப்படுத்துவதன்மூலம் ஆக்கிரமித்த பரப்புக்களை ஒன்றாக்க முடியவில்லை. இறுதியில் அவன் பரவலான படைகளை ஒன்றுதிரட்டி பிரசித்தி பெற்ற கோபின் தாக்குதலை நடாத்தினான். முடிவு வாய்ப்பாக இருக்கவில்லை. அவனது படைகள் பெரும் சேதத்தால் பாதிக்கப்பட்டபோது ஆற்றுப்படுக்கையில் இருந்த எமது கெரில்லாத் தளங்கள் மீண்டும் நிலைபெற்று மிகவும் விரிவடைந்தது. 1953ல், பிரெஞ்சுத் திட்டம் வகுக்கப்பட்ட காலத்தில், பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியவாதி கள் அதே சிக்கலை எதிர் நோக்க நேரிட்டதைக் கண்டனர். எமது படைகளை அழிக்கவோ வெற்றிபெறவோ வேண்டிய படைகள் அவர்களிடமில்லை. மீண்டும் உறுதியாகப் போராடும் படைகளைப் பற்கள் கட்டமுனைந்தனர். செந்றிப் படுக்கையில் பெரும் படைகளை ஒன்றுதிரட்டினர். இப்படைகளுடன் எம்படைகளைச் சோர்வடையச் செய்து ஆற்றுப்படுக்கைக்கும் தளப்பிரதேசத் திற்கும் இடையில் பரவலாக்க முயன்றனர்; இதன் மூலம் மிகப் பெரிய தாக்குதலை நடாத்துவதே அவர்களது திட்டமாகும், நிலைமையை நன்கு உணர்ந்து எமது கட்சியின் மத்திய கமிட்டி எதிரியின் திட்டம் பற்றி ஆழமாகவும் தெளிவான கண்ணொட்டத்துடனும் ஆராய்ந்து அவர்களின் தாக்குதலின் குணாமசங்களையும் மதிப்பெடுத்தனர். ஆக்கிரமிப்பு யுத்தத்தின் முரண்பாடுகளையும், பொது விதிகளையும், நன்கு படைகளை ஒருமுகப்படுத்திக் குவித்தன் பெரும் குறைபாட்டையும் கண்டறிந்து, அவர்களை தோற்கடிக்க முடிந்தது. மிகவும் முக்கியமானது எதிரியின் ஆட்பலத்தைக் குறைப்பது என்பதில் நாம் உறுதியாக இருந்தோம். மத்திய கமிட்டி விஞ்ஞான முறையாக ஆய்வு நடாத்தி செயல் திட்டம் வகுத்தது. எதிரியின் ஆட்பலத்தின் ஒரு பகுதியை அழித்தொழிப்பதற்காக, எதிரிப்படையின் பலம் குன்றிய பகுதியை, முக்கிய இடங்களில், எமது படைகளை ஒரு முகப்படுத்தித் தாக்கினோம். அதேவேளை அவனது படைகளைப் பரவலாக்கச் செய்தோம். சிலமுக்கிய நிலைகளை எதிரியின் எத்தகைய இடர்பாட்டிலும் தற்காக்க நேரிட்டது. எமது போர்த்தந்திர நெறியானது; இயங்குதல், முனைப்பு எடுத்தல், நடமாடல், புதிய நிலைமை எதிரிநோக்க விரைவான தீர்மானம் எடுத்தல், மத்திய கமிட்டியின் போர்த் தந்திர நெறி சரியாகவும் தெளிவாகவும் நிறுப்பிக்கப்பட்டது. எம்முடைய சுதந்திரப் பகுதியை கைப்பற்ற ஆற்றுப்படுக்கையில் எதிரி படைகளைக் குவித்தது. நாங்கள் எங்களது முக்கிய படைகளை ஆற்றுப்படுக்கையில் விடாது, நாம் விடுவித்த பகுதியின் படைகளைப் பரப்பி, தற்காப்பு நடவடிக்கையில் ஈடுபடாது எமது ஆயுதப்படைகளை ஒன்றுபடுத்தி வடமேற்குப் பகுதியில் துணிவோடு தாக்கினோம். உண்மையில் எமது படைப்பிரிவு தற்காப்பு நிலையோடு வடமேற்காக முன்னேறும் போது ஆயிரக்கணக்கான உள்நாட்டுக்காடையர்களையும் விரட்டி ‘ஸெல்சோ’வை விடுவித்தோம். எதிரியின் பெரும் படைப்பிரிவுகளையும் சீர்குலைத்து அங்கிருந்து ஓடச் செய்தனர். அதே வேளை நாங்கள்

‘‘டையன் பின் பூ’’ வையும் சுற்றி வளைத்தோம். விரைவாக அழித்தொழிக்கப்படாது ‘‘டையன் பின் பூ’’வை பலப்படுத்த வேண்டிய நிர்பந்தம் எதிரிக்கு ஏற்பட்டது. செவ்வாற்றுப்படுக்கை தவிர ‘‘டையன் பின் பூ’’விலுள்ள எதிரிப்படை ஒரு முக்கியப்படுத்தப்பட்ட இரண்டாவது களம்.

வடமேற்கில் எமது தாக்குதலின் போதே லாவோஸ்-வியட்நாம் இணைப்படைகள் இரண்டாவது தாக்குதலை மேற்கொண்டன. இத்தாக்குதல் மத்திய லாவோசில் எதிரி நேரடியாக காணக்கூடிய இடமாகும். எதிரியின் நடமாடும் பல பிரிவுகள் அழித்தொழிக்கப்பட்டு ‘‘தக்கெக்’’ நகரம் விடுவிக்கப்பட்டது. இணைப்புப்படைகள் முக்கிய எதிரியின் விமானத் தளப்பக்கமாகக் கள்ளப்பட்டது. எதிரி செந்றிப்படுக்கையிலிருந்து விரைவாகவும் மற்றைய போர் முனை களிலிருந்து ம் ‘‘சேனாவை’’ பலப்படுத்த படைகள் அனுப்பப்பட்டன. ஆகவே சேனா, படைகள் குவிக்கப்பட்ட மூன்றாவது களமாகும். 1954ன் ஆரம்பகாலத்தில் ஐந்தாவது பிரதேசத்திலிருந்த எமது சுதந்திரப் பகுதியைத் தாக்குவதற்கு எதிரி ஆயத்தம் செய்தான். அவ்வேளை எமது பின்பகுதியை பாதுகாப்பதற்கு சிறு பகுதி படையிரை விட்டு மேற்குப்புற உயர் நிலைகளைத் தாக்குவதற்கு நாம் பெரிய படைகளை ஒருமுகப்படுத்திக் கொண்டுவிட்டோம். எதிரி வெளிப்படையாகக் காணக்கூடிய முக்கிய பாதுகாப்பான இடம் இதுவாகும். மேற்புறஉயர் நிலைங்களை நோக்கிய எமது முன்னேற்றம் பல வெற்றிகளைத் தந்தது; எதிரியின் பிரதான பிரிவுகளை அழித்தொழிக்க முடிந்தது. கொண்டும் நகரமும் மாகாணமும் முழுமையாக விடுதலை செய்யப்பட்டது. எமது படையினர் ‘‘பேலுக்கை’’ தாக்கியதும் இங்கு பெரும் படைகளை எதிரி குவிக்க நேரிட்டது. இதனால் ‘‘பேலுக்குக்கும்’’ மேற்கு உயர்நிலையிலுள்ள பலவேறு தளங்களும் பிரெஞ்சுப் படையின் நாலாவது ஒரு முகப்படுத்தப்பட்ட பகுதியானது. அதேவேளையில் ‘‘டையன் பின் பூ’’ தயாரிப்பிற்கு எமது துருப்புக்களுக்கு உறுதியாக விரிவாக்கம் செய்வதற்காக லாவோஸ்-வியட்நாம் இணைப்படைகளை லாவோசின் மேற்பகுதியில் தாக்குதல் நடாத்தச் செய்தோம். எதிரியின் பல பிரிவுகள் அழித்தொழிக்கப்பட்டு ‘‘நாம்ஔ’’ ஆற்றின் கரையோரம் விடுவிக்கப்பட்டது. எதிரி அதிக படைகளை ‘‘லோங் பிரூ பாங்’’ கிற்கு அனுப்ப நிர்பந்திக்கப்பட்டான். இது பிரெஞ்சுப் படையின் ஒருமுகப்பட்ட ஐந்தாவது தளமாகும்.

பணிக்கால வசந்தகால போராட்டத்தின் முதல் கட்டத்தில் எங்கள் படையினரின் மூன்று மாதகால செயலாற்றலில் எதிரி எல்லாப் போர்முனைகளிலும் பெரும் தோல்வி அடைந்தான். மிகவும் பாதுகாப்பான பல இடங்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டன. பிரெஞ்சுத் தளபதியின் ஒன்று திரட்டும் திட்டம் தோல்வி கண்டது. செந்திப்படுக்கையில் எதிரே ஒரே போராட்டத்தில் நடமாடும் படைகளை ஒன்றுதிரட்ட முயன்றான். ஆனால் பல தளங்களிலிருந்து படைகளை ஒன்று திரட்டும் திட்டத்தை கைவிட நிர்பந்திக்கப்பட்டான். சுருக்கக்கூறின்; பிரெஞ்சுத் தளபதியின் படைகளை ஒன்றுதிரட்டும் திட்டம், அதே படைகளை விரிவாக்கும் நிலைக்கு மாறுதல் செய்யும் நிலை ஏற்பட்டது. நவரே தளபதியின் நடமாடும் படை ஆற்றுப்படுக்கையில் நிலைகொண்டிருந்து

தது. நாற்பத்தி நான்கு பட்டாலியன்கள் எம் தாக்குத் தால் இருபது பட்டாலியன்களாக ஆனது. பிரெஞ்சுத் தளபதியின் திட்டத்தில் முடிவின் ஆரம்பம் இதுவாகும்.

எங்களைப் பொறுத்தவரையில் பணிக்கால-வசந்த கால போராட்டத்தின் முதல் கட்டம் பல முன்னேறும் தாக்குதல்களைக் கொண்டது. அதேவேளை எதிரி ஓரளவு வெளிக்காட்டிய முக்கிய பகுதிகளிலும் தாக்கினோம். எதிரிப் படையின் ஒரு பகுதியை அழித்தொழிலும் பகுதிகளைக் கொண்டுவிடுவித்தோம். அதேவேளை எதிரிப் படைகள் பல்வேறு திசைகளில் பரவலாகக் நிர்ப்பந்திக்கப் பட்டனர். நாம் தொடர்ந்து உன்னிப்பாக முன்னின்று தாக்குதல்கள் நடாத்தி எதிரியை தற்காப்பு நிலைக்கு கொண்டுவந்தோம். இக்கால கட்டமே பிரதான போர் முகமாகிய “‘டையன் பின் பூ’” எதிரியை அசைவற்ற நிலைக்கு ஆக்கினோம். இதன் மூலம் மற்றைய போர் முகாம்களில் எம்முடைய படைகளுக்கு வாய்ப்பான நிலை தீட்டியது. பிரதான போர்முகாம்களுக்கும் எதிரியின் பின்புறமாக இருந்து தாக்கும் இடத்திற்கும் நல்ல இணைப்பு இருந்தது. எதிரியின் படைப்பிரிவுகள் ஒரு முகப்படுத்தப்பட்ட “‘டையன் பின் பூ’” பிரதான போர் முகாம் ஆனது. இத்தளம் நீண்டகாலம் சுற்றிவளைக்கப் பட்டதால் கெரில்லாப் போராட்டம் பல இடங்களில் வேகப்படுத்தப்பட்டது. இதன் மூலம் செந்தி ஆற்றுப் படுக்கையில் பெருவெற்றிகள் கிடைத்தன. எதிரி தன் படைகளைக் கொண்டு பரவலாக இருந்த எம்முடைய கெரில்லாப்படைகளை தாக்க முடியவில்லை. இக்காலத் தில் விடுதலை பெற்ற பகுதிகளுக்கு ஆபத்து ஏற்படுகின்றது. மேலும் சுதந்திரப் பகுதியில் இருந்த எம்தோழர்கள் விமான்தாக்குதலுக்கு எவ்வித அச்சமுமின்றி பகலில் வேலைக்குச் செல்ல முடிந்தது. பணிக்கால-வசந்தகால போராட்டத்தின் முதல் கட்டத்திலேயே “‘டையன் பின் பூ’” வைத் தாக்கும் ஆயத்தத்தைச் செய்தோம். இக்காலத்தில் எம்முடைய பாதுகாப்பு முகாம்களும் பலப் படுத்தப்பட்டு பல மாற்றங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. ஒரு புறத்தில் எதிரியின் படைகள் அதிகரிக்கப்பட்டு பலப் படுத்தப்பட்டது. மறுபக்கத்தில் “‘ஸெந்ர்சோ’” பால்சாலி, நம்மோ ஆற்றுப்பள்ளத்தாக்கு ஆகியவை தொடர்ந்து விடுதலை செய்யப்பட்டதின் “‘டையன் பின் பூ’” தனிமைப் படுத்தப்பட்டது; எதிரியின் மிகக்கிட்டிய விநியோகத் தளமான “‘கனோ’” யிலிருந்து இது அறுதூரு மைல் தூரமாகும். 1954 மார்ச் 13 விருந்து பணிக்கால-வசந்தகால போராட்டத்தின் இரண்டாவது கட்டம் ஆரம்பமானது. பலமான கோட்டைத் தளமாக “‘டையன் பின் பூ’” மேல் நாம் பெரிய தாக்குதலை நடாத்தினோம். இது எதிரியின் மேல் தொடுத்த முதல் அடியாகும். எம் முடைய போர் தந்திரக் கோட்டபாடுகளை நாம் இறுகப் பிடித்தோம். இயங்குதல், உன்னிப்பு, நடமாடுதல், புதுச்சூழலுக்கேற்றப்படி விரைவானதீர்மானம், வெற்றிக்குரிய சூழலைக் கடைப்பிடித்தோம். எதிரியின் பலம் வாய்ந்த முகாமை நோக்கி பிரதான தாக்குதலை நடத்தினோம். எமது நிரந்தரப் படையினரின் பணி சுற்றிவளைத்து எதிரியை இயங்காது செய்துராணுவ முகாம்களில் தங்க வைப்பதில்லை. எமது படையினரை ஒருமுகப்படுத்தி

தாக்குதல் நடாத்தி “‘டையன் பின் பூ’” தளத்தை அழித்தொழிப்பதாகும். வடக்கிலும், மத்தியபகுதியிலும், தென் வியட்நாமில் உள்ள மற்றைய போர் முகாம்களின் பணி டையன் பின் பூவுடன் இணைந்து, தொடர்ந்து போராட்டத்தை வலுப்படுத்துவதாகும்; எதிரியின் படையை அழித்தொழிப்பதும், பரவலாக்கிச் செயலிழக்கச் செய்வதும் மேலும் படைகளைக் கொண்டு வந்து “‘டையன் பின் பூ’” வைப் பலப்படுத்துவதைத் தவிர்ப்பதும் எமது குறிக்கோளாகும். “‘டையன் பின் பூ’” போர்முனையில் எமது போராளிகள் வீரத்தோடும் உறுதியோடும் போராடினர். இணைந்த மற்றைய போர்முகாம்கள் அனைத்தி ஒழும் எமது படைகள் பல இடர்பாடுகளைக் கடந்து போரிட்டனர். போராடும் வேளை படைகளை ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டோம். கட்சியின் கட்டளைப்படி உறுதியோடும் ஒன்றிணைந்து எம்படையினர் செயலாற்றினர்.

இதுவே “‘டையன் பின் பூ’” போர்த்தந்திர நெறியின் சாரமாகும். இந் நெறி எம்முடைய கோட்பாடுகளின் உணர்வில் எழுந்தது. இயங்கியல், உன்னிப்பு, நடமாடலும், புதிய சூழ்நிலைக்கேற்ப விரைவாகத் தீர்மானம் எடுத்தலும் ஆகும்; எம்முடைய குறிக்கோள் எதிரியின் ஆட்பலத்தை அழிப்பதாகும். எதிரியின் முரண் பாடுகளை நாம் நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டோம். அத்தோடு எமது புரட்சி வழியானது தாக்குதலை நல்லுணர்வுடன் வளர்த்துக்கொண்டது. சரியான தெளி வான், துணிக்சலான எமது போர்த்தந்திரம் போர்முனையில் தீர்க்கமாகப் போரிட வாய்பான சூழலையும் தயாரிப்பையும் எம்மிடையே ஏற்படுத்தியது. இந்தப் போர்த்தந்திரநெறி “‘டையன் பின் பூ’” வின் வெற்றிக் கிரிடத்தைச்சூடிடியது.

‘டையன் பின் பூ’ போராட்டநெறி

1953-1954 பணிக்கால - வசந்தகால போர்த் தந்திர நெறியின் சாரம் பற்றி ஆராய்ந்தோம். போராட்ட உணர்வும் முன்னேறும் கோட்பாடும் போர்த்தந்திர நெறி முறையில் இரு பிரச்சனைகளை முன்வைத்தது. “‘டையன் பின் பூ’” போர்முகாமின் நடைமுறை தவிர்த்த இரண்டு பிரச்சனைகளாவன: டையன் பின் பூ வைத் தாக்குவதா அல்லது தாக்காது விடுவதா? இரண்டாவது; தாக்கினால் நாம் எவ்வாறு செயற்பட வேண்டும்? நன்கு பலப்படுத்தப் பட்ட முகாமைத் தாக்குவதனால் “‘டையன் பின் பூ’” வுக்குள் எதிரிப்படையினர் பராகுட் மூலம் அனுப்பப்படுவார் என்றில்லை. மிகவும் பலப்படுத்தப்பட்ட கோட்டையாக இருந்ததால் நன்மை தீமைகளை நன்கு அலசாது தாக்குதலை நாம் தீர்மானிக்க முடியாது. எம்முடைய படைகளின் பலத்தின் வளர்ச்சியைக் கொண்டு எதிரி தன் தற்காப்பை அங்கு நல்ல மூறையில் அமைத்துக்கொண்டான். “போபின்” விலும், “‘நாசன்’ விலும் எதிரி ஏற்கனவே தன் படைகளைக் கொண்டு முகாம்களைப் பலப்படுத்தி யிருந்தான். இது தவிர சேனா, முகோம் சைற், லுவாங் பிறபாங் ஆகிய இலாவோஸ் பகுதிகளிலும், மேற்கு உயர்நிலை முகாமான பிலைக்கடலிலும் கோட்டைகளைப் பலப்படுத்தியிருந்தான்.

எதிரியின் புதிய தற்காப்பு முறையான இம் முகாம் களை நாம் தாக்காது விடுவதால் எம்முடைய படைகள் எதிரியின் படையிலும் பலம் குறைந்ததாக இருக்கும் வேளையில் எம்முடைய கோட்பாடு; “எப்பொழுதும் எம்படைகளை ஒருமுகப்படுத்தி எதிரி பலம்குன்றியிருந்த இடங்களைத் தாக்கி ஆட்பலத்தை அழித்தொழித்தல்” ஆகும். எப்பொழுதும் எமது திட்டம் யாதெனில் பலப்படுத்தப் பட்ட முகாம்களில் படைகளை நிலைகொள்ளசெய்து எமக்கு வாய்ப்பான பகுதிகளைத்தாக்குவதாகும்.

1952 வசந்தகாலத்தின் “போபின்” இல் எதிரி பலமான முகாம் அமைத்தபோது “டா” ஆற்றங் கரைவழி யாகத் தாக்குதல் நடாத்திப் பல வெற்றிகளைப் பெற்ற தோடு வடவியத்நாமில் எதிரியின் பின்புறங்களைத் தாக்கியும் வெற்றிகண்டோம். 1953 வசந்தகாலத்தில் “நாசன்” ஜ எதிரி பலமாக்கியபோது நாம் எதிரியை தாக்காது ஆற்றுப்படுக்கையில் எமது செயற்பாடுகளை இறுக்கி மேற்குப் புறத்தில் தாக்குதல் நடாத்தினோம். 1953 கடைசி மாதங்களிலும் 1954 ஆரம்பத்திலும் எதிரி பல இடங்களில் தனது முகாம்களைப் பலப்படுத்திய போது எம்முடைய படைகள் எதிரி பலம்குன்றிய இடங்களில் தாக்குதல் நடாத்தி பல வெற்றிகளைப்பெற்றோம். அதே வேளை கெரில்லா யுத்தத்தைப் பலப்படுத்தி எதிரியின் பின்புறங்களை நாம் தாக்கினோம்.

இத் தந்திரோபாய்கள், அதாவது எதிரியின் பலமான இடங்களை விட்டு பலம் குன்றிய இடங்களைத் தாக்குவது பல வெற்றிகளை அளித்தது. எமது போர்யுக்திகள் எதை மட்டுமல்ல. எதிரியின் புதிய தற்காப்பு முறையான பாதுகாட்பு முறைகளை நேரடியாகத் தாக்கியும், எதிரியின் ஆட்பலத்தைக் குறைத்துமுள்ளோம். எப்பொழுதும் பல மிக்க முகாம்களை முற்றாக அழித்த பின்னரே நாம் புதிய நிலைகளில் எமது படைக்கும் மக்களுக்கும் புதிய வெற்றிகள் கிடைக்கத்தக்க வழிகளில் நுழைவோம்.

அதனாலேயே “டையன் பின் பூ” போர்முனையில் தாக்குவதா விடுவதா என்ற வினா எழுந்தது. விசேடமாக இந்தோ சினா யுத்த முகாம்கள் முழுவதிலும் எதிரி மிகப் பலப்படுத்தப்பட்ட கோட்டை “டையன் பின் பூ” வேயாகும். இக்காலம் வரை எமது படைகள் ஒன்றிரண்டு கம்பனிகள் அல்லது ஒரு பட்டாலியனால் மட்டும் கொண்டே எதிரி முகாம்களை தாக்கி வந்துள்ளோம்.

பிரெஞ்சுத் தளபதியின் திட்டத்தின் திறவுகோள் “டையன் பின் பூ” வேயாகும். பிரெஞ்சு அமெரிக்க ஏகாதி பத்தியங்களது சதித்திட்டம் யுத்தத்தை நீண்டகாலத் திற்கு இழுத்து யுத்தத்தைப் பரவலாக்குவது; இதை நிறுத்த வேண்டுமாயின் இம் முகாம் அழித்தொழிக்கப்படவேண்டும். ஆயினும் இது ஒன்று மட்டும் தாக்குதலுக்குரிய காரணம் அல்ல. அவ்வேளை இருந்த படைப் பலத்தை ஒப்பிடும் வேளை இப்பலமான எதிரியின் கோட்டையை அழித்துவிட முடியுமா? தாக்குதலில் வெற்றி உறுதியாகுமா? இவற்றை ஆராய்வதிலேயே எமது தீர்மானம் தங்கியிருந்தது. “டையன் பின் பூ” எதிரியின் பலமான கோட்டை என்பது உண்மையே. ஆயினும் மறுபுறத்தில் மலைப்பகுதியில் அமைந்திருந்த

தால் எமக்கு வாய்ப்பாகவும் எதிரிக்கு வாய்ப்பு குறைந்த தாகவும் இருந்தது. மேலும் “டையன் பின் பூ” முழுமையாக எதிரியின் தளங்களிலிருந்து மிகத் தூரத்தில் தனி மைப்பட்டிருந்தது. விமானம் மூலம் மட்டுமே விநியோக வாய்ப்பு இருந்தது. இச்சூழல்கள் நாம் தாக்கும்வேளை, முன்னேறும் உன்னிப்பின் கீழ் தற்காப்பு நிலைக்கு தள்ளி விடக்கூடியது. எங்கள் பக்கத்தில் நிரந்தரப் படையினரை ஒருமுகப்படுத்தினோம். ஆனால் எம் பலம் உயர்வாக இருந்ததையொட்டி தந்திரோபாயப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதில் உள்ள கஷ்டங்களை எம்மால் கடக்க முடியும். அத்தோடு எம் பின்புறத்தில் உணவும் துப்பாக்கி ரவை கரும் தொடர்ந்து விநியோகிக்கத்தக்க, பல இக்கட்டுகள் இருந்த போதிலும் ஆவற்றைக் கடக்க வாய்ப்பிருந்தது. ஆகவே எம்முடைய முன் முயற்சியைத் தொடர்வதற் கேற்ற சூழல்கள் இருந்தன.

இவ்வாறு எதிரியினதும் எமதும் பலத்தையும் குறைகளையும் அலசி ஆராய்ந்த பின் “டையன் பின் பூ” வைத் தாக்குவதா விடுவதான்ற வினாவுக்கு விடைகண்டோம். இறுதியில் “டையன் பின் பூ” விலுள்ள முழு எதிர்ப்படையையும் எத்தனை பாதிப்பு ஏற்படினும் அழிப்பது என்று தீர்மானித்தோம். இதற்கு வேண்டிய சூழலாக எதிரியின் பலவேறு தளங்களைத் தாக்குவதெனவும் முடிவு செய்தோம். “டையன் பின் பூ” போர்முகாமுக்கு வேண்டிய தயாரிப்புகளைப் பலப்படுத்துவதெனவும் முடிவு செய்தோம். இப்பிரதான முடிவு கட்சியின் மத்திய கமிட்டியின் ஒழுங்குமுறைக்கு ஏற்ப இயங்குதல், உன்னிப்பு, நடமாடல், புதிய சூழலுக்கேற்ப விரைவாகத் தீர்மானம் எடுத்தல் ஆகியவற்றிற்குச் சான்றாக அமைந்தது.

எதிரி பலம்குன்றிய இடங்களில் தாக்குதல் நடாத்தி நடமாடும் யுத்தத்தில் எதிரியின் பலத்தை அழித்தொழிப்பது எமது திட்டமாகும். ஆயினும் வாய்ப்புள்ள வேளைகளில் வெற்றி உறுதியாயின் எதிரி ஒருமுகாமகப் பலமாக உள்ள நிலைகளையும் தாக்கி அழிப்பது எமது தீர்மானமாகும். “டையன் பின் பூ” வைத் தாக்குவதும் முன்னேறுவதும் ஒரு புதியபாதை. எம்முடைய போராட்டத்தின் தற்காப்பு யுத்த வரலாற்றில் இது ஒருபடி உயர்ந்ததாகும். இப் பிரச்சனையில் எவ்வாறு செயலாற்றுவது? விரைவாகத் தாக்கி விரைவாக வெற்றிக் கொள்ளல் அல்லது உறுதியோடு தாக்கி நிச்சயமாக முன்னேறல் இப்போராட்டத்தில் இவை பிரச்சனையில் இருந்தது? ஆரம்ப கட்டத்தில் “டையன் பின் பூ” வைச் சுற்றி வைத்த வேளை எதிரி பரகுட்டுகளில் படைகளை இறக்கியபோது தன் படைகளை அதிகரித்து மேலும் பலப்படுத்த முடியாதநிலையில் விரைவாகத் தாக்கி விரைவாக வெற்றி பெறும் வினா எழுந்தது. எமது உன்னத படைகளை உன்னதப்படுத்தி அதேவேளை எதிரியின் நிலைகளைப் பல திசைகளால் ஊடுருவிய வேளை பலம் வாய்ந்த முகாமைபல தனிப்பகுதிகளாகப் பிரிக்க முடிந்தது. பின்னர் எதிரியின் முழு ஆட்பலத்தை யும் விரைவாக அழித்தொழிக்க முடிந்தது. விரைவாகத் தாக்கி விரைவாக வெற்றி பெறுவதற்கு பல விடைகள் சாதகமாக இருந்தன. புதிய படையுடன் பெரிய தாக்குதல் நடத்துவதன் மூலம் போராட்டத்தின் காலத்தைக்

துறைத்து நீண்ட யுத்தத்தின் மூலம் ஏற்படக்கூடிய சேதத்தையும் விரக்கியையும் தவிர்க்கமுடியும். போராட்டம் நீண்ட காலம் நீடிக்கமாட்டாதபடியால் யுத்த முகாமிற்கு உரிய விநியோகம் கஷ்டமின்றி உறுதிப்படுத்த முடியும். ஆயினும் விஷயத்தை மேலும் ஆராயும் பொழுது போர்த்தந்திரம் மேலும் பெரியதாகவும், அடிப்படையாக வாய்ப்புக் குறைவாக இருப்பதையும் கண்டோம். எமது படையினர் பாதுகாப்பு கிடங்குகள் கொண்டமுகாமைத் தாக்குவதற்கு அனுபவமற்றிருந்தனர். நாம் விரைவாக வெற்றி பெறவேண்டுமாயின் வெற்றியை உறுதிப்படுத்த முடியாது. இக்காரணங்களினால் ஆயுதங்கள் செய்யும் வேளையில் எதிரியின் நிலைகளைத் தொடர்ந்து அவதானித்ததோடு எம்முடைய வாய்ப்புகளையும் மீண்டும் சரிபார்த்துக் கொண்டோம். நாம் கண்ட முடிவு யாதெனில் விரைவாகத் தாக்கின் வெற்றி கிட்டாது. இதன் காரணமாக நாம் மற்றைய போர்த்தந்திரத்தை கடைப்பிடிட்கக்கூடியதோம். உறுதியாகத் தாக்கி உறுதியாக முன்னேறுதல்; இத்தீர்மானத்தை சரியாக எடுக்கும் பொழுது புரட்சிகர யுத்தத்தை நடத்தும் அடிப்படைக் கோட்டாடுகளையும் நாம் இறுக்கமாக கடைப்பிடித்ததோம். வெற்றிக்காகத் தாக்குதல் நடந்தது. வெற்றிஉறுதி என்று தோன்றின் தாக்கு, உறுதியில்லா விடின் தாக்காதே.

‘டையன்டு பின்’ போராட்டத்தில் இப்போர்த்தந்திரங்களைக் கையாள்வதற்கு உறுதியானப் போராட்ட உணர்வும் அத்தியாவசியமாகும். உறுதியாகத் தாக்குவதற்கு நீண்டகாலத்தயாரிப்புவேலைகளோடு போராட்டமும் இழுபடும். நீண்டகாலப் போராட்டமாக நீடிப்பின் மேலும் புதிய பெரிய இடர்பாடுகள் ஏற்படும். விநியோக இடர்பாடுகள் மேலும் அதிகரிக்கும். எமது படையினர் களைப்படிடன் ஆபத்து அதிகரிக்க எதிரி தன் படைகளின் தற்காப்பை ஒருமுகப்படுத்த முடியும். மேலாக போராட்டம் நீண்ட காலம் எடுப்பின் மழைக்காலம் நெருங்குவதால் மலைப்பகுதிகளிலும், காடுகளிலும் தாக்குதல் நடவடிக்கைகள் ஆபத்தாகப் போய்விடும். ஆகவே இப் போர்த்தந்திரத்தின் வெற்றியில் எல்லோரும் உடனே நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை. நாங்கள் எங்கள் போராளிகளுக்கு இக்கஷ்டங்களைக் குறிப்பிட்டுப் பொறுமையோடு கல்வி புகட்டினோம். எம்முடைய நோக்கம் யாதெனில் நாம் எதிர்பார்க்கும் பெரிய வெற்றிக்கு வேண்டிய நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவது ஆகும். இந்தக் கோட்டாடுகளுடனே நாம் தொடர்ந்து தாக்கும் நமது திட்டத்தை முடிவு செய்தோம். அதாவது ‘டையன் பின் டு’ போராட்டம் அவர்களுடைய குறுகிய காலத்தில் பெரிய தாக்குதல்கள் நடத்துவதாக இல்லை. நீண்ட காலத்திற்கு பெரிய அளவிலான போராட்டத்தை நடத்தவேண்டியது ஆகும். பலமான நிலைகளில் தொடர்ந்து தாக்குதல்களை நடத்தி எதிரியை அழிக்கும் வரை போராட்டத்தை நிகழ்த்துவது ஆகும். இப்போராட்டத்தின் முழுமையில் எதிரியிலும் பார்க்க பல வழிகளில் நாம் உயர்வாக இருந்ததோம். ஆனால் ஒவ்வொரு தாக்குதல்களிலும், நாம் உயர்வு பெறத்தக்க வாய்ப்பு இருந்தது. ஒவ்வொரு தாக்குதலிலும், வெற்றிபெற்று போராட்டத்தில் முழு வெற்றி

கிடைக்கும் உறுதி இருந்தது. இத்தகைய திட்டம் எமது படையினரின் போர்த்தந்திரத்தாலும், தொழில் நுட்பத் தினாலும் முழுமை பெற்று இருந்தது. போராட்டத்தில் பெற்ற அனுபவங்களைத் தொகுப்பதற்கும், ‘டையன் பின் பூவில்’ எதிரியை உறுதியாக அழித்தொழிப்பதற்கும் ஏற்ற குழல் இருந்தது.

எம் போராட்ட காலம் முழுதும் வழி காட்டும் இக் கோட்பாடுகளை நாம் கடுமையாகக் கைக்கொண்டோம். நாம் எதிரியைக் கற்றி வளைத்து எம் தயாரிப்பு வேலைகளை மூன்று மாதத்தில் திறமையாக செய்தோம். தாக்குதல் ஆரம்பித்த பின்னர் எமது படையினர் ஓய்வின்றி ஜம்பத்தைந்து (55) இரவும் பகலும் போராட்டினர். கவனமான தயாரிப்பும், ஓய்வற்ற போராட்டமும் எமக்கு ‘டையன் பின் பூ’ வில் வெற்றியை ஈட்டித்தந்தது.

போர்த்தந்திரம் பற்றிய சில விளாக்கள்

‘டையன் பின் பூ’ பலப்படுத்தப்பட்ட பலமான தற்காப்புப்படை கொண்ட கோட்டையாகும். 17பாட்டாவியன்துப்பாக்கிப்படையினர், டாங்கிப் பிரிவினர், விமானப்போக்குவரத்துப் பிரிவினர் என இவ்வாறு இந்தோனேசியாவிலுள்ள பிரெஞ்சுப் படையில் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டிருந்தனர். இப்பலமான முகாம் 49 பாதுகாப்பு நிலைகளையும், தற்பாதுகாப்பு மையங்களையும் கொண்டிருந்தது. அத்தோடு இவை மூன்று பிரிவுகளாகக்கப்பட்டு ஒன்றுக்கொன்று பாதுகாப்பிக்கக்கூடியதாகவும் இருந்தது. மையப்பகுதி மத்திய கிழக்குப்புற மலையுச்சியினால் பாதுகாக்கப்பட்டு இருந்தது. அத்தோடு நடமாடும் படையினர், பீரங்கிப்படையினர், தாங்கிப்பிரிவுகளோடு எதிரியின் தலைமை முகாமில் இருந்தது. விமானத்தளமும் அண்மையில் இருந்தது. இம்முழுமையான பரந்தபாதுகாப்பு அமைப்பு சுரங்க அமைப்பாலும் பாதுகாப்புக் கூடங்காலும் பலப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

பிரெஞ்சு, அமெரிக்க, ராஜூவுஅதிகாரிகள் ‘டையன் பின் பூ’ கோட்டையை எவராலும் உடைத்துவிட முடியாது என்று நம்பினர். இக்கோட்டையைத் தாக்குவது தற்கொலைக்கு நிகரானது எனவும் நம்பினர். ஆகவே எம் போராட்டத்தின் முதல் ஐந்து வாரங்கள் எம்மால் தாக்குதல் நடத்துவதற்கு சிறிய வாய்ப்பும் இல்லையென பிரெஞ்சு உயர் அதிகாரிகள் நம்பினர். கடைசி நிமிடம் வரை எம்படையினரின் தாக்குதலை எதிரிகள் எதிர்பார்க்கவில்லை.

பிரெஞ்சுப் படையின் தளபதி ஜெனரல் நாவரி ‘டையன் பின் பூ’ தற்பாதுகாப்புபற்றி அளவுக்குமீறி மதிப்பிடிட்டிருந்தான். ஒரு பாதுகாப்பு மையத்தைக்கூட உடைக்க முடியும் என அவன் நம்பவில்லை. ஏனெனில் நாசன், கோபின் போன்ற சிறிய தற்காப்பு நிலைகளைப் போல்லாது இங்குள்ள தற்காப்பு அமைப்பு மிகவும் இருக்கமாகவும், பலமாகவும், அமைக்கப்பட்டிருந்தது. பிரெஞ்சுத் தளபதியின் கருத்துப்படி வெளியிலிருந்து வரும் எந்தப்படையும் அணிவகுத்துப் பலப்படுத்தும் முன்னர் பீரங்கிப்படையினாலும், விமானப்படையினாலும், அழித்து ஒழிக்கப்பட்டுவிடும் என என்னினார்.

அவர் எம்முடைய பீரங்கிப்படையைப் பற்றிச் சிறிதும் கவலைப்படவில்லை. அது பலம் குன்றியது எனவும், “டையன் பின் டூ”வை எதிர்க்க முடியாது எனவும், எண்ணினான். தன்னுடைய விநியோகத்தைப்பற்றிக்கூட கவலைப்படவில்லை. ஏனெனில் இரண்டு விமானப் படைத்தளமும் தற்காப்புப்பிரிவில் ஒருமுகப்படுத்தப் பட்டு இருந்ததால் ஆபத்து ஏற்படாது எனவும் நினைத் தான். எம்முடைய படையினால் அவனது பலப்படுத்தப் பட்ட முகாம் அழித்து ஒழிக்கப்பட்டும் என அவன் சிறிதளவும் நினைத்திருக்கவில்லை.

எதிரியின் மதிப்பீடு வெறும் கற்பனையானது. ஆயினும் அடித்தளம் ஒன்றும் இல்லை என்று கூறிவிட முடியாது. உண்மையில் எதிரியின் முகாம் பலத்துறியான நிலைகளை மேற்கொண்டது. அதனால் எமதுபடையின் ருக்கு அழித்து ஒழிக்கமுன்னர் போர்த்தந்திர முறையில் புதிய பிரச்சினைகள் இருந்தன.

பலப்படுத்தப்பட்ட எதிரியின் முகாம் வெறும் படையினால் அமைக்கப்பட்ட தற்காப்புக் கொண்டது. தற்காப்பு மையங்கள் ஒன்றோடொன்று தெருக்கமாகப் பிணைக்கப்பட்டு இருந்தது. பீரங்கிப்படை தாங்கிப் பிரிவுகள் விமானப்படை ஆகியவைகளும், நடமாடும் படைகளினால் மேலும் இறுக்கமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு இருந்தன. அதனால் எதிரிக்குப் பலமான அமசங்கள் இருந்தபொழுது அவை எம்கு இடராக இருந்தன. இக்கஷ்டத்தைத் தொடர்ந்து தாக்கும் போர்த்தந்திரம் மூலம் நாம் கடந்து வந்தோம். எம் படைகளை ஒழுங்குபடுத்தும் வேளை அவ்வப்பிரிவின் உள்ளுடாகவே தலைமையமைத்தோம். எம் நடமாடும் படைகளின் மூலம் எதிரிப்படையின் செயலை இழிக்கச் செய்தோம். தற்காப்பு மையங்களை ஒவ்வொன்றாக அழித்தோம். தொடர்ந்த அலைபோன்ற தாக்குதலினால் பலமையங்களை ஓரே தடவையில் அழித்தோம். ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் உயர்நிலை பெறுவதற்காகப் படையினரை ஒரு முகப்படுத்தி எதிரியை அடக்கி ஒடுக்கினோம். சிறப்பாகப் போராட்டத்தின் ஆரம்பகாலத்தில் எதிரியின் வெளிப் பாதுகாப்பு நிலையங்களைத் தாக்கினோம்.

பலப்படுத்தப்பட்ட முகாம் பீரங்கிப்படை, தாங்கிகள் விமானப் படைகளைக் கொண்டது. இவை எதிரியின் மற்றொரு பலமான அம்சமாகும். எங்களிடம் ஓரளவு பீரங்கிப்படை மட்டுமே இருந்தது. தாங்கியோ, விமானங்களோ கிடையாது. இவை எமது பலவீனங்களாகும். இக்கஷ்டங்களைக் கடப்பதற்கு முகாமைச் சுற்றிவர உள்ள ஏராளமான பாதுகாப்புக் கிடங்களைக் கிண்டி வைத்தோம். எம்முடைய போராளிகள் நாற்றுக்கணக்கான மைல்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கிடங்குகளை வெட்டி னார்கள். இப்பாதுகாப்புக் கிடங்குகள் எம்முடைய படைகளைப் பரவலாக்கி எதிரியின் குண்டுமைழையைப் பீரங்கித் தாக்குதலையையும் சமாளிக்க முடிந்தது. ஆனால் எதிரியின் பீரங்கித் தாக்குதலை எம்மால் குறைக்க முடியவில்லை. அதற்காக எம்முடைய துப்பாக்கித் தாக்குதல்களை நாம் பலப்படுத்த நேரிட்டது. எம் முடைய படையினர் மலைகளைக் கடந்தும், காடுகளின்

ஊடாக நுவேந்தும், தெருக்களை அமைத்தனர். எம்முடைய தாக்குதல் முகாமிற்கு அண்மையில் நெருங்கத்தக்கதாகப் பாதைகளை அமைத்தோம். தெருக்கள் அமைக்க முடியாத இடங்களில் பீரங்கிகள் பலமான இடங்களில் அமைக்கப்பட்டது. எமது பீரங்கிப் படை டையன் டூ போராட்டத்தில் பெரிய பங்கு வகித்தது. எதிரியின் பலமான நிலைகளைப் பயனற்றதாகச் செய்யும் வேளை; நாம் அவனது பலம் குன்றிய நிலைகளைப் பயனற்றதாகவும் செய்தோம். எதிரியின் பெரிய பலவீனம் விநியோகம் ஆகும். எதிரி விமானப் படைகளையே முழுமையாக நம்பியிருந்தான். எம்முடைய போர்த்தந்திரம் ஆரம்பத்திலிருந்தே பீரங்கித்தாக்குதல் மூலம் அவனது விமானத் தளங்களை அழிப்பதோடு விமானம் தாங்கும் துப்பாக்கி மூலம் எதிரியின் விமானங்களைத் தடுப்பதும் ஆகும். பின்னர் அலை போன்ற தாக்குதல் மூலம் எதிரியின் விநியோகத்தைச் சிறிது சிறிதாக நிறுத்தி முற்றாக நிறுத்தி விடுவது ஆகும்.

இவை டையன் டூ போராட்டத்தில் நாம் கைக் கொண்ட சில போர்த்தந்திரங்களாகும். எதிரியின் பலமான குறைபாடான நிலைகளை ஆராய்ந்து பிரச்சினைக்கு முடிவுகள் கண்டோம். அத்தோடுவீரம், தொழில் நுட்பம், கடும் உழைப்பு இவற்றோடு மக்கள் படைபோராடியது. கூட்டு மொத்தமாகக் கூறும்பொழுது எம்முடைய திட்டம் ஒரு நீண்டதாக்குதல் அமைப்பையும், சுற்றிவளைத்தலையும் போர்த்தந்திரமாகக் கொண்டது ஆகும். எம்முடைய படையினர் தொடர்ந்து தாக்குதல் மூலம் எதிரியை அழித்து ஒழிப்பதாகும். எம்முடைய வலைப்பின்னல் போன்ற ஏராளமான பாதுகாப்புக் கிடங்களும், துப்பாக்கித் தாக்குதல்களும், அதிகார நிலையங்களும், எதிரியைச் சுற்றி வளைத்து எதிரியின் கழுத்தைத் திருகியது. எம்முடைய வெற்றிகளுடன் முன்னேற்றமாகப் போராட்டம் இருந்தது. சுற்றிவர இருந்த குன்றுகள் காடுகளிலிருந்து போராட்டம் பள்ளத்தாக்கிற்கு இறங்கியது. எதிரியின் நிலைகள் ஒவ்வொன்றும் அழிக்கப்பட்டதும் அவை எம்முடைய நிலையங்களாகின. எதிரியின் பாதுகாப்பு முகாமை நாம் சுற்றி வளைத்ததும் அவை எம்முடைய நடமாடும் பலமான முகாமாக மாறியது. சிறிதாக அமைக்கப்பட்டு எம்முடையவை விரிவாகும் வேளை எதிரியின் முகாம் தொடர்ந்து குறுகிவந்தது.

போராட்டத்தின் முதற் கட்டத்தில் எம்மால் அமைக்கப்பட்ட சுற்றி வளைப்பும் தாக்குதலுமான வலையமைப்பின் மூலம் நாங்கள் கிம்லால் பொட்கலப் பற்காப்பு மையங்களை அழித்து ஒழித்தோம். அத்தோடு வடபகுதி முழுவதையும் உடைத்தோம். எதிரி தாக்குதலைச் சமாளிக்க முடியாத நிலையில் எம்முடைய பீரங்கிநிலைகளை அழிக்க முயன்றான். டையன் பூவைச் சுற்றிய மலைகள் எல்லாம் எதிரியின் விமானங்கள் ‘நெப்லாம்’ குண்டுகளைப் பொழுத்தன. எதிரியின் பீரங்கிப் படை

கள் எம்முடைய நிலங்களைப் பலமாக ஒருமுகப்படுத்தித் தாக்கின. ஆயினும் நாம் சமாளித்துக் கொண்டோம்.

இரண்டாவது கட்டத்தில் எதிரியின் தொடர்பு சாதனங்கள் துண்டிக்கப்பட்டு மையப்பகுதியும், தென் பகுதியும் தனிமைப்படுத்தப்பட்டன. கிழக்குப்புற மலையுசிகளை வெற்றியோடு தாக்கியதன் விளைவாக நாம் தொடர்ந்து பீரங்கித் தாக்குதல்களை நடத்த வேண்டிய வேலை இப்பகுதியில் ஏற்படவில்லை. நாம் கைப்பற்றிய நிலைகளிலிருந்தும் முடைய எல்லாரக்த் துப்பாக்கிகளும் எதிரிக்கு நெருக்கடி கொடுத்தது. விமானத் தளம் முற்றாக எமது கட்டுப்பாட்டிற்குள் வந்தது.

எதிரி மேலும் சுறுசுறுப்பாகி நடமாடும் படைகள் மூலம் தன்னைப்பலப்படுத்தி மீண்டும் தாக்கினான். அத்தோடு தன் நெருக்கடியைச் சமாளிக்க அப்பகுதிகளில் பயங்கரமாகக்குண்டு பொழிந்தான். அது நெருக்கடியான போராட்டமானது. கைப்பற்றப்பட்ட குன்றின் உச்சிகள் பல தடவை கைமாறின. சிலவற்றில் பாதி எதிரியிடமும், பாதி எம்மிடமும் இருந்தது. எமது போர்த்தத்திரம் சுற்றி வளைப்பதோடு தொல்லை தருவதும், ஒவ்வொரு அங்குல நிலத்தையும் எதிரியிடமிருந்து கைப்பற்றுவதும், விமானத் தளங்களை அழிப்பதும், சுதந்திரமாகப் பறக்கும் வானப் பகுதியைக் கலைப்பதுமாகும். மூன்றாவது கட்டம் பொதுத்தாக்குதலாகும். எதிரி ஒரு சதுர மைலிற்குள் ஒடுக்கப்பட்டான். அவனுடைய படைகள் பெரும் சேதமடைந்தன. ஏ-1 குன்று முழுதும் எம் முடைய படையினால் கைப்பற்றப்பட்டதும், தொடர்ந்த தற்காப்பு மறைந்து எதிரியின் நம்பிக்கைகள் குறைந்தன. மே 7ம் திகதி எல்லாத் திசைகளிலிருந்தும் எம் படையினர் முன்னேறித் தாக்கினர். எதிரியின் தலைமைப் பீடத்தைக் கைப்பற்றினர். அத்தோடு எதிரியின் உத்தியோகத்தரும் கைதியாகினர். அதே இரவு தென்புறப் பகுதி அழிக்கப்பட்டது.

“டையன் பூ” பெரிய வெற்றியில் முடிந்தது. பெண்கள் படையினர் போராடி வெற்றி பெறுவதற்கு உறுதி கொண்டனர். கட்சியின் மத்திய கமிட்டினரும், அரசாங்கமும் முழுப்படையினருக்கும், மக்களுக்கும் விடுத்த பெரிய பணியானது படைகளை ஒருமுகப்படுத்தல், தீர்க்கமான உறுதியைக் கொண்டு இருத்தல், வீரப் போராட்ட உணர்வை வளர்த்தல், போராட்டத்தை முழு வெற்றிக்குக்கொண்டு வருதல், டையன் பூ போராட்டத்திற்குத் தலைவர் கோசி மின்னும், அரசின் பகுதியின் மத்திய கமிட்டியும் கூறியதாவது: எம் நாட்டு அரசியல் நிலையிலும், ராணுவ நிலையிலும் வரலாற்றுமிக்கப் போராட்டமாகவும், தனித்துவ முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தாகவும் உள்ளது. இது எம் படையின் முழு வளர்ச்சியையும், தென் கிழக்காசியாவின் சமாதானத்தைக் காப்பாற்றும் போராட்டமாகும். எம்முடையப் படையினர் அசைக்க முடியாத உறுதியோடு இப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். எம் போராளிகள் எதிரியைத் தோற்கடிக்கும் உறுதியைக்கொண்டிருந்தனர். இவையே வெற்றியின் தீர்க்கமான அம்சங்களாகும்.

ஆயுதப் போராட்டவரலாறு முழுதும், எம்முடைய படையினருக்கு இப் போராட்டத்தைப் போன்ற மிகப் பெரிய பணி தரப்படவில்லை, எதிரி முழுமையாக அழித் தொழிக்கப்பட வேண்டும் என்பது மிகவும் கஸ்டமான செயலே. போராட்டத்தில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட எமது படையினர் மிகப்பெரும் தொகையான போராளிகளாகும். போராட வேண்டிய தளம் மிகப்பரந்ததாகும். போராட்டம் 6 மாதமாக நடந்தது. டையன் பூ போராட்டத்தில் பிற ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட போர் முகாம்கள் போல எமது போராளிகள் வீர உணர்வோடு போராடினர். என்னைற்ற இடர்பாடுகளைக் கடந்து பல தடைகளை மீறி எதிரியை அழித்தொழித்துத் தம் பணியை முடித்தனர். நீண்டகாலத் தற்காப்புப் போர் மூலம் வீர உணர்வும், ஆர்வமும் உயர்ந்திருந்தது. குறிப்பாக 1953 பனிக்கால 1954 வசந்த காலங்களில் போராளிகளின் புரட்சிகர உணர்வு பரந்து பட்ட மக்களின் நிலச்சீர்த் திருத்தக் கொள்கையின் மூலம் மிகவும் அதிகரித்திருந்தது எம் போரின் வெற்றிக்கு நிலச்சீர்த்திருத்தக் கொள்கை மிகவும் பயனுள்ளதாக அமைந்தது என்பது உண்மையாகும். டையன் பூ போர் முகாமின் தயாரிப்புக் காலத் தில் எம்முடைய படையினர் விநியோகத்தைத் தவான் மியோவிலிருந்து ஏற்பாடு செய்தனர். இப்போது மலைகளுக்கும், காடுகளுக்கும், ஊடாக பீரங்கிப்படைகளை வாரிகள் மூலம் ஏற்றி அனுப்பவேண்டியிருந்தது. பீரங்கி நிலைகளைக் கட்டவேண்டியிருந்தது. மலையிருந்து பள்ளத்தாக்குவரை பாதுகாப்புக் கிடங்குகளை வெட்டவேண்டியிருந்தது. என்னைற்ற இடர்பாடுகளைக் கடந்து வந்தோம். எதிரியை அழித்தொழிப்பதற்கு வாய்ப்பான சூழலை ஏற்படுத்திக் கொண்டோம். இடர்பாடுகளோ, சோர்வோ, எதிரியின் குண்டுத் தாக்குதலோ, பீரங்கித் தாக்குதலோ, எம் போராளிகளின் இரும்பு மயமான உறுதியை அசைத்து விடவில்லை. டையன் பூ தாக்கும் முதல் துப்பாக்கி வெடியிலிருந்து போராட்டம் முடியும் வரை எமது போராளிகள் மிகத் தீவிரமான வீர உணர்வோடு போராடினர். எதிரி வானத்திலிருந்து குண்டுமழை பொழிந்த பொழுதும், எதிரி துப்பாக்கியால் தாக்கிய பொழுதும், எமது போராளிகள் வீரக்துடன் மலைக்குன்றுகளைக் கைப்பற்றினர். எதிரிப் படைகளைக் கிழக்கு மலைக்குன்றில் செயலிழக்கச் செய்தன. அத்தோடு கிழக்கு மலைக்குன்றில் தோற்கடித்தன. தளங்களை விரிவாக்கி விமானத்தளங்களைக் கட்டுப்படுத்தி நீண்ட தாக்குதல்களை எதிர்த்துப் போராடி எம்முடைய சுற்றிவளைப்பை இறுக்கிப் பிடித்தன. இந்த வேளையில் எரித்தன. நேபளாம் குண்டுகள் சுற்றிவரவிருந்த குன்றுப் பகுதிகளை எதிர்த்தன. எதிரியின் குண்டுகள் எம்முடைய போராட்டத்தில் ஊருவித் தாக்கின. ஆயினும் எமது போராளிகள் தம்பணியை முடிக்க முன்னேறிக் கொண்டிருந்தனர். ஒருவர் விழப் பலர் முன்னேறினர். இந்த அலையை உலகின் எந்தச் சக்தியாலும் தடுத்துவிட முடியவில்லை. நாங்கள் கூட்டான வீரத்தை நேரில் கண்டோம். விண்டயனின் பாராட்டத்தக்கச் செயலை எம்மால் மறக்க முடியாது. ஒரு பீரங்கி பின்புறமாக வழுக்கி விடாது தானே பீரங்கியின் சில்லுக்குத் தாக்குக் கொடுத்தார். பாங்கிசின்யோற்று தன் உடலைக் கொடுத்து எதிரியின் துப்பாக்கியைச் செயலிழக்கச் செய்தார்.

படையினர் தம் கலோகத்தை எழுதினர். “போராடி வெற்றி பெற உறுதி கொண்டோம்” கிம்லாம் குன்றில் எழுதினோம். படைகள் எதிரியின் தலைமைப் பீடத்தைக் கைப்பற்றியபோது எழுதினர். எம்முடைய போராளி களின் வீர உணர்வும், ஆர்வமும் ஒன்றினைந்து போர் முகாமில் காட்டியதை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். மேற் குப்புற உயர் நிலத்தில் பெரிய வெற்றிகள் பெற்றோம். செந்திப்படுக்கையில் 75 விமானங்களை எம் படையினர் வீழ்த்தினர். எதிரியின் பலமான நிலைகளைத் துண்டித்து ஜிந்தாவது என் தெருவை எதிரியின் விநியோகம் வராது தடை செய்தோம். தென்வியட்நாமில் ஓராயிரத்துக்கு மேற்பட்ட எதிரியின் நிலைகளை அழித்து வெளியேற்றி அவர்களது குண்டுகளையும் அழித்து கப்பல்களையும் மூழ்கடித்தோம். அயல்நாடுகளில் போர் முனைகளில் எங்கள் மக்கள் தொண்டர்கள் மக்கள் படையினருடன் மக்களுடன் இணைந்து அக்கிராமத்தவர்களையழித்து பல வெற்றிகள் பெற்றோம்.

சில பிரிவுகள் எதிரியை எதிர்த்து அணிவகுத்து 1800 மைல்களுக்கு மேலாக நடமாடிப் போரிட்டனர். வேறு பலர் 500 மைல்களுக்கு மேலாகத் தலைமைறைவாக மலை களைக் கட்டந்து வந்து யுத்த முகாமில் போரிட்டனர். டையன் பூ தளத்திலிருந்த பிரிவுகள் ஆற்றுப்படுக்கையிலிருந்து மலைகளுக்குச் சென்று போரிட்டனர். பின்னர் இரண்டு மாதமாகப் பாதுகாப்புக் கிடங்கிலிருந்து போரிட்டனர். இவர்களே ஒரு மாதமாக காடுகளில் கஷ்டப்பாட்டவர்கள் ஆவர். யுத்தம் நடந்துகொண்டிருக்கும்போது எம்முடைய சில படைப்பிரிவுகள் நூறு இருநூறு மைல்களுக்கு அப்பால் எதிரிமேல் தாக்குதல் நடத்தி விட்டு டையன் பூவிற்கு மீண்டும் வந்து எதிரியை அழித்து ஒழிக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டனர். பல்வேறு பிரிவுகளிலும், ஐக்கிய உணர்வு போரின்போது உயர்ந்து இருந்தது அத்தோடு பல்வேறு யுத்த முகாமுடன் நெருங்கிய கூட்டுறவும் இருந்தது.

எம்முடைய படையினரின் போராட்ட உறுதியும், வெற்றியும் எமது படையினரின் புரட்சிகர இயல்பில் அமைந்திருந்தது. அத்தோடு கட்சியின் விழிப்பான கல்வி முறையிலும் தங்கியிருந்தது. போரின்போது இவ்வுணர்வு மேலும் உயர்ந்ததோடு வர்க்கங்களின் கருத்தியல்களையும், புதுமைப்படுத்தியது. இவ்வாறு கூறும் வேளை போரின் உச்சக் கட்டத்தில் எதிர்விளைவுகள் தோன்ற வில்லையென்று கூறமுடியாது. போராட்டமும், வெற்றியும் என்ற தீர்க்கமான வளர்ச்சியை நிலைநாட்டுகின்றது. ஊக்கமும் அமைதியும் கொண்ட அரசியல் கருத்தியல் கல்வியினாலும், இயக்கத்தாலே ஏற்பட்டது. போர் முனையில் ஓய்வற்ற அமைதியான அரசியல்பனி நடந்து கொண்டே இருந்தது. கட்சியின் அமைப்பிற்கும், கிளைக்கும் இது ஒரு போராளிகளுக்கும் பெரிய வெற்றியாகும். தொடர்ச்சியான பல வெற்றிகளின் பின்னர் எம்முடைய போராளிகளிடையே எதிரியைக் குறைவாக மதிப்பிடும் என்னம் தோன்றியது. கண்டனம் மூலம் இவ்வெண்ணத்தை நீக்கினோம். இரண்டாவது போர்க்கட்டத்தின் பின் நீண்டகாலத் தயாரிப்பின்போது தாக்குதலும், தற்காற்பும், சமனாகவிருந்தவேளை பணியைத் தொடர்வதற்கு வலதுசாரிச் சிந்தனைகள் தோன்றி எதிர்த்தன. அரசியல் குழுவின் அறிவுறுத்தவின்படி போர்முகாமிலேயே வலதுசாரி எண்ணங்களுக்கு எதிரான கடுமையானதும், பரவலானதுமான போராட்டம் நடத்தினோம். புரட்சிகர உணர்வையும், ஒழுக்க உணர்வையும், உயர்த்தி முழு வெற்றிபெற உறுதி கொண்டோம். இக்கருத்தியல் போராட்டம் நல்ல வெற்றியளித்தது. எமது படையின்

வரலாற்றில் இவ்வரசியல் வேலை வெற்றிபைத் தந்தது என்று கூறவேண்டும். இதுவே டையன் பூ முழு வெற்றிக்கு உதவியது.

போராடுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்! என்ற தீர்க்க மான முடிவு மக்கள் படையின் எல்லையற்ற ஐக்கியத்தை யும், மக்களதும், கட்சிகளதும், புரட்சிகளும் போராட்டத்தையும் கூட்டியது. பாட்டாளிவர்க்கக் கருத்தியலை யும் தலைவர்கள், கட்சியங்கத்தவர்கள் ஆகியோரது கூட்டான ஒத்துழைப்புமாகும். வியட்நாம் மக்கள் படையினரின் பரம்பரையான வீரப் போராட்டத்திற்கும், கடைமையை நிறைவேற்றும் தீர்க்கமான போக்கும், இப்போரில் நிலைநாட்டப்பட்டது. மக்கள் படையின் போராளிகளை இருமுப்பு போராளிகளாக்கி டையன் பூ வில் எம்படையும், மக்களும், போராட்டத்திற்கும், வெற்றிக்கும், உரிய பெரிய எடுத்துக் காட்டு எமது சுலோகம் “வெற்றிக்கு உறுதி கொள்ளுகிறோம். என்பது ஆகும்.

போர்முணையில் சேவைசெய்வதற்கு மக்களது தியாகம்

கட்சியின் மத்திய கமிட்டியும், அரசாங்கமும், தீர்மானித்தது யாதெனில் முழு மக்களின் கட்சியும் தம் படைகள் அனைத்தையும் சேவையில் ஒருமுகப்படுத்தி ஈடுபடுத்த வேண்டும். டையன் பூ போராட்டத்தின் முழு வெற்றி உறுதிப்படுத்த வேண்டும். பொதுவாகக் கூறும் இடத்தில் இப்போராட்டம் முழுதும் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், அறிஞர்கள், உட்பட ஒவ்வொரு வியட்நாமியநாட்டுப்பற்றுஉள்ளவரும் தேசியவிடுதலை அமைப்பிற்கு ஒன்றினைந்தனர். எல்லோரும் முகாமிற்கு எல்லோரும் வெற்றி என்ற சுலோகம் முன்னென்று மில்லாத உணர்வுடன் உறுதி கூறினர். தற்காப்பு யுத்தங்கள் நீண்டவருடங்கள் முழுதும் எம்முடைய மக்கள் இப்போராட்டத்தைப் போல முன்னென்றும் பங்களிக்க வில்லை. எம்மக்களின் மிகப்பெரிய படைக்கு 300, 400 மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்து மிக இடர்பான குழு நிலைகளிலிருந்து உணவும், ஆயுதங்களும், சன்னங்களும் வழங்க தேரிட்டது.

தெருக்கள் மோசமானதாக இருந்தன. போக்குவரத்து வசதிகள் போதுமானதாக இருக்கவில்லை. விநியோகப் பாதைகள் எதிரியால் தீவிரமாகத் தாக்கப்பட்டது. அத்தோடு பெரும்மழைக்குண்டு போடுவதிலும் பார்க்கப் பெரிய தடையாகவிருந்தது. எம்முடைய போர்த் தந்திரப் பிரச்சினையில் உணவு, போர்க்கருவிகளின் விநியோகம், முக்கிய அம்சமாயிற்று. ஆயுதப் போராட்டம் போலவே இப்பிரச்சினையும், அத்தியாவசியமானது. எம்முடைய பிரச்சினைகள் தமக்கு வாய்ப்பாக இருக்குமென எதிரிகள் என்னினர். ஏகாதி பத்தியவாதிகளாலும், துரோகிகளாலும் ஒரு நாட்டு மக்களது பலத்தை மாற்றமுடியாது. இப்பலம் மிகப் பெரியது. எவ்வித இடர்பாடுகளையும் களைந்து எதிரியைத் தோற்கடிக்கக் கூடியது. முகாமின் விநியோகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் தலைமை முகாமிற்குச் சேவை செய்வதில் வீரத்தையும் பொறுப்புணர்ச்சியையும் காட்டியது. சுற்றாடல்களையும், மலைகளையும், காடுகளையும் வீரத்துடைய லாரி ஒட்டியவர்கள் பல இரவு தூங்காது ஒட்டினர். நகரங்களிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான சைக்கிள்களில் உணவும், போர்க்கருவிகளும் முகாமிற்கு அனுப்பப்பட்டது. நூற்றுக்கணக்கான

படகுகளும், பலநாறு ஆயிரக்கணக்கிலான மூங்கிகல் களான மிதவைகளும், ஆற்றோட்டங்களைக் கடந்து முகாமிற்கு விநியோகித்தனர்.

மாகாணங்களிலிருந்தும், உயர்நிலங்களிலிருந்தும், சூதிரைகள் முகாமிற்கு வந்தன. இரவும் பகலுமாக ஆயிரக்கணக்கான சமையாளிகளும், இளம் தொண்டர்களும், எதிரியின் விமானத்தாக்குதல்களுக்கும், கண்ணி வெடிகளுக்குமிடையில் காடுகளைக் கடந்து முகாமிற்கு வந்தன. தொடர்ச்சியாக மிகக்குறைந்த நேரத்தில் விநியோகங்கள் பீரங்கி முனையிலேயே செய்யவேண்டியிருந்தன. சமையல், மருத்துவ வேலை, போக்குவரத்து, முதலியன பாதுகாப்பிற்கு கிடங்களுக்கு அருகே எதிரியின் ஞஞ்சிகளுக்கும், துப்பாக்கிகளுக்குமிடையே நடத்தப்பட்டது.

மேற்கு உயர் நிலங்களிலும், வேறு தனிப்பட்ட நிலங்களிலும், ஆயுதப்படையினர் பெரும்தொகையினர் முகாம்களில் ஒன்றிணைந்து போராடினர். மக்கள் தம் பணிகளை இம்முகாம்களில் செய்தனர். எதிரியைத் தோல்வியடையச் செய்யும் படைகளுக்கு வேண்டிய பிரச்சினைகளைப் போற்றத்தக்க விதமாகத் தீர்த்து வைத்ததோடு புதிய வெற்றிகளைப் பெறவும் உதவினர்.

எக்காலத்திலும், இத்தனை தொகையான வியாடனாம் மக்கள் போர்முனைக்குச் சென்றதில்லை. முன் எவ்வேளைகளிலும் வியட்னாமியைள்ளார்கள் நாட்டில் இத்தகைய நீண்டதாரம் பிரயாணம் செய்து பழகியதில்லை. சமவெளிகளிலிருந்து மலைகளுக்கு, தெருக்களிலிருந்து நடைபாதைகளுக்கு, ஆறுகளிலிருந்து ஒடைகளுக்குப் பார்த்த இடமெல்லாம் ஒரே உணர்வை நிறைந்து இருந்தது. எல்லோரும் போராளிகளையும், தம் செல்வத்தையும், எதிரிகளை அழிப்பதற்காக முகாமிற்கு

அனுப்பினர். நாட்டை விடுதலைசெய்யப் படையினருடன் ஒன்றி நின்றனர்.

நின்றவர்கள் முன்னிலையில் நின்றவருக்கு எதிரியை அழித்தொழிக்கும் உறுதியை தந்தனர். நிலச்சீர் திருத்தத்தில் ஜக்கியமும், புரட்சிகர உணர்வும் காட்டினர்.

நாள்தோறும் ஆயிரக்கணக்கான தந்திகளும், கடிதங்களும், நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளில் ஒருந்தும், ணடயன் பின் பூவின் முகாமிற்கு வந்தன. போராடும் மக்களைப் பற்றி வியட்னாம் மக்கள் இத்தனை ஆர்வம் என்றும் காட்டியதில்லை. படையின் பின்புறம் இருந்த மக்களுக்கும், முன்புறப் போராளிகளுக்குமிடையில் இத்தனை நெருங்கிய உறவு முன்னென்றும் இருந்ததில்லை. உண்மையில் படையின் பின்புற மக்களே புரட்சிகர யுத்தத்தின் வெற்றியின் தீர்க்கச்சுக்கியாகும். ணடயன் பின் பூபோராட்டத்தில் எம்முடைய மக்கள் நாட்டின் வெற்றிக்கு உயர்ந்த பங்களிப்புச் செய்தனர். உலகமென்கும் இருந்த முற்போக்கான மக்களும், சகோதர மக்களாலும், பிரெஞ்சு மக்களுடைப்பட அனைவரது அன்பையும் ஆதரவையும் நாம் மறந்து விட முடியாது.

ஒவ்வொரு நாடும் உலகின் மூலை முடுக்களிலிருந்து எல்லாம் வாளைாலிச் செய்திகள் ஆதரவாக வந்து கொண்டிருந்தன. சோவியத் தூணியன், சீனா, வடகொரியா, சிழக்கு ஜெர்மனி, இந்தியா, பர்மா, அலஜீரியா, இந்தோனேசியா மற்றும் நாடுகளில் வாளைாலிச் செய்திகள் வியட்நாமிய மக்களினதும், படையினதும், முற்போக்கான நீதிப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவளித்து வந்தன. இச் செய்திகள் ணடயன் பின் பூவிலும் மற்றைய போர் முகாம்களிலும், வியட்நாமிய மக்கள் படை போராளிகளுக்கு பெரும் உற்சாகம் ஊட்டி வந்தன.

'நான்காம் உலக காலனித்துவமும், பூர்வீக சிறுபான்மையினரும், இலங்கையின் தமிழ்பிரிவினை வாதமும்'

சுப்பையா

'புலட்டின் ஃபோர் கண்சோர்ன்டு ஆசியன் ஸ்கோலர்ஸ்' என்னும் சஞ்சிகை. 5, இல. 1 இதழில் “நான்காம் உலக காலனித்துவமும், பூர்வீக சிறுபான்மையினரும் இலங்கையின் தமிழ்பிரிவினை வாதமும்” என்ற தலைப்பில் பிறயன் பாஃபன் பேர்கள் என்பவரால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைக்கான பதில் கட்டுரை இது.

‘சிதறிப் போயிருக்கும் தலைமை யூடனும் பழமை ஏற்றத்தாழ்வு களினால் பிரிந்து போயிருக்கும் அதன் மக்களுடனும், போட்டா, போட்டிகளுடனும் இலங்கைத்தமிழ் மக்கள் பிரிவினையை நோக்கி நாளுக்கு நாள் நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தில்

அசையாத நம்பிக்கை வைத்துள்ள கட்டுரையாளர் தமிழிழம் அவசியமா இல்லையா என்பது பற்றியோ அது என்ன வழியில் பெற்றுக் கொள்ளப்படமுடியும் என்பது பற்றிய தர்க்கங்களில் காலத்தை வீண்டிக்கவில்லை. அமையப் போகும் தமிழிழம் எவ்விதமான தாக இருக்கும் என்பதுப்பற்றியத் தர்க்கத்திற்கு நேரடியாகச் சென்

றுள்ளார். ஜரோப்பிய சஞ்சிகை ஒன்றில் இத்தர்க்கத்தை வெவ்விக் கொணர்ந்தது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கது. அப்போதுதான் தமிழிழ விடுதலைபற்றி ஒரு தெளிவான கண்ணோட்டத்தை வெளிநாட்டினர் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். பிறயன் அவர்கள் தனதுகட்டுரை

யில் தமிழ்மீத்துள் செயல்படும் முரண்பாடுகளை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். இம் முரண்பாடுகள் எவ்விதம் செயல்படுகின்றன என்ற தனது கணிப்பீட்டை முன்வைக் கின்றார். இதன் விளைவு என்ன என்பதையும் தீர்க்கத்திரிசனத் துடன் நோக்குகின்றார். சிங்கள இனவாதத்தின் கீழ்த்தமிழ் மக்கள் படும் அவை நிலையையும் விட மோசமான ஒரு நிலைமைக்கே தமிழ் மக்கள் செல்லவுள்ளார்கள் என நிருபிக்க முற்பட்டுள்ளார்.

தமிழ்மீப் போராட்டத்தைப் பற்றிய முடிவுகளைச் சொல்வதல்ல அவரது நோக்கம். “‘முன்றாம் உலக மக்கள், சிறுபான்மையினரின் பெயரால் அடிக்கடி அரசாங்கங் களைத் தோற்றுவித்துத் தமது சொந்த மரபுகளைப் பறை சாற்று கிறார்கள்’” என்ற தனதுக் கூற்றை நிருபிப்பதுதான் அவரின் நோக்கம். அதற்கு ஒரு உதாரணமாகவே தமிழ்மீப் விடுதலைப் போராட்டம் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் அவர் மூன்றாம் உலக நாடுகளின் மக்களுக்கும், தமிழ்மீப் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கும் மாசு கற்பிக்க முயல்வதோடு சேற்றையும் அள்ளி வீசியுள்ளார்.

முன்றாம் உலக மக்கள் தமது தலைவிதியைத் தாமே நிர்ணயிக்கும் தகமையும், ஆற்றலும் பெற்ற வர்கள் என்பதற்குத் தமிழீழ மக்கள் ஒரு முன்னுதாரணமாகத் திகழும் சாத்தியப்பாடுகள் உண்டு என்பதை எடுத்துக்காட்டுவது அவசியம் என்பதாலேயே ஒரு பதில் கட்டுரை அவசியமாகின்றது.

“...மொழி வாரியாகவும், பிராந்திய வாரியாகவும் வாழும் அநேகமான நாடுகளின் சிறுபான் மையினர் ஜோப்பிய காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் அனுபவித்தவை களைப் போலவே- அடிக்கடி அதிக மாகவும் அநீதிகளுக்கும், அராஜகங் களுக்கும் உள்ளாகின்றனர்...” என்று கூறும் இவர், இச் செயற் பாட்டை 4முலகக் காலனித்துவம் எனப் பெயரிடுகிறார். முன்றாம் உலக நாடுகளில் இவ்விதமான அநீதிகளும், அராஜகங்களும் இருப்

பது உண்மைதான். இதற்கான காரணம் மூன்றாம் உலக நாடு களா? அல்லது ஏகாதிபத்திய நாடு களா? அதுவும் குறிப்பாக வல்லரசு களா? என்பதே இங்குள்ள கேள்வி யாகும். “அநேகமாக மூன்றாம் உலக நாடுகள்” என்று கூறி ஆசிரியர் இங்கு தப்பித்துக் கொள் கிறார். இந்த ‘அநேகம்’ என்பத னுடைய அரசியல் அர்த்தம் என்ன? எந்தெந்த மூன்றாம் உலக நாடு களின் உள் அரசியல் விவகாரங்களில் தலையிடுவதில் ஏகாதிபத்தி யங்கள் வெற்றி கண்டுள்ளனவோ அந்தந்த நாடுகளில்தான் இனவாரி, பிரதேசவாரி, சிறுபான்மையினரின் மீது கடுமையான அநீதிகளும், அராஜகங்களும் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன என்கின்ற உண்மையை ஆசிரியர் கூறத் தவறியது ஏன்? சிறிலங்கா இதற்கோர் எடுத்துக் காட்டல்லவா? எப்போது சுதந்திர வர்த்தகவலயமும், கட்டுப்பாட ந்ற இருக்குமதியும் சிறிலங்காவில் ஆதிக்கம் வகிக்கும் பொருளாதார கொள்கைகளானதோ. அன்றி விருந்தே இன அடக்குமுறையும் குணாம்ச அளவு மாற்றத்துக்குள் ஓகியதை மறுக்க முடியுமா? மூன்றாம் உலக நாட்டு அரச எல்லை காரணக்குள், அவ்வரசினாலேயே நடாத்தப்படும் இன அடக்குமுறைகளை 4வது உலகக் காலனித்துவம் என்று கூறமுடியாது. இது நவ-காலனித்துவத்தின் ஒரு வெளிப்பாடாகவே கருதப்பட வேண்டும். 4வது- காலனித்துவம் என்ற கருத்தை எதுவிதத் தர்க்க நியாயமும் இன்றி ஒரு கருத்தாக முன்வைப்பதுடன் மாத்திரம் நிறுத்திக் கொள்வதால், நாமும் ஒரு கருத்தாக நிராகரிப்பதுடன் மாத்திரம் நிறுத்திக் கொள்கிறோம்.

‘...மொழி வாரியாகவும் பிராந்தியவாரியாகவும் வாழும் அநேகமான நாடுகளில் சிறுபான்மையினர் ஜோப்பிய காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் அனுபவித்தவைகளைப் போலவே- அடிக்கடி அதிகமாகவும் அநீதிகளுக்கும் அராஜங்களுக்கும் உள்ளாகின்றனர்...’ என்று கூறுவதன் மூலம் இவர் ஜோப்பிய காலனித்துவ ஆட்சிமுறைகளின் மனித

இன படுகொலைகளை நியாயப் படுத்துகிறார். மன வையும் குன்றையும் சமமாகக்காட்டி பின்பு மலையைக் குன்றால் மறைத்து, குன்று மலையைவிட பெரிது என்று மாயாஜாலம் காட்டுகிறார். அதாவது கண்கட்டி வித்தை விளையாடுகிறார். ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப் பரப்பில் மிக நீண்டகாலமாகவே வாழ்ந்துவந்த மக்கள் பிரிவை, உலகின் பரந்த நிலப்பகுப்பு எங்க னும் தாம் விரும்பியபடி, விரும்பிய முறையில் நீண்ட தூரம் கால்நடையாக, மிருகங்களை ஏற்றுவது போல் கப்பல்களில் அடைத்து; விரும்பிய இடத்திற்கு தாம் விரும்பிய தொழிலுக்கு இழுத்துச் சென்ற காலனித்துவகால அடக்குமுறையையும், இன்றைய கால அடக்குமுறையையும் சமன்படுத்த அல்லது ஓப்பிடத்தாலும் முடியுமா? இந் நிலையில் 'Often Exceeds' அடிக்கடி மிஞ்சகிறது அல்லது மிகையாகிறது அல்லது அதிகரிக்கிறது என்று கூறுவது எவ்வளவு வேடுக்கையானது.

மூன்றாம் உலகநாடுகள் என்று மேற்கொண்டு வருப்பதாக அன்றை கருத்து இவரின் கட்டுரையின் மூலம் வெளிக்கொண்டிரப்படுகின்றது. ‘... அதன் தலைமை சிதறுபட்டும், பழையமையான ஏற்றுத்தாழ்வுகளி னால் பிரிந்து போயிருக்கும் அதன் மக்களுடனும், போட்டாபோட்டி களுடனும்...’ என்று காரணம் கற்பிக்கிறார். அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை தேசிய ஒடுக்குமுறையாளர்கள் (National Oppressors) பரப்பிவரும் அதே கருத்துத் தாண்டிது.

மேற்கூறிய தனது கருத்துக் களை நிருபிப்பதற்கு அவர் தமிழ் முத்தையே உதாரணமாக எடுத்துள்ளார். நாமும் அவரின் குறிப் பிட்ட உதாரணத்திற்குச் செல்லுவோம். தமிழ்முத்தில் உள்ள (Community Divisions) சன சமூக பிரிவுகளை இனவாரியான, பிரதேச வாரியான பிரிவுகள் என்று (மத ரீதியான பிரிவுகளும் இங்கு உள்ளாகக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் ஏனோ தெரியவில்லை அவர் இதைத் தவறிவிட்டுவிட்டார்) எடுத்து ஆராய்கின்றார். அவற்று

நிற்கிடையோன முரண்பாடு களையும், உறவுகளையும் ஆராய் கிறார். இதிலிருந்து பின்வரும் முடிவுக்கு வருகிறார். “...பழமை பேணிகளின் குழுவான, வெள்ளாளர் சமூகம் யாழ்குடா நாட்டின் வடக்குக் கரையோர வாசிகளில் கடத்தல் பேர்வழிகளுடன் சேர்ந்து ஆதிக்கத்தை வகித்துக்கொள்ளவர் என்பது சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல் நடைபெறும். ஆகவே, பிரிவினெக்குப்பின் அதிகாரத்திற்கான ஒரு பெரும் போட்டி ஏற்படும் என்பதுவும் கண்டிப்பாக நடக்கும். இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆட்சியின் கீழ் தமிழர்களின் தலைவிதி சரியாக இருக்காது. ஒருவேளை அவர்களின் நிலைமை சிங்கள இனவெறி அரசின் கீழ் இப்பொழுது இருப்பதைவிடப் படுமோசமாகிவிடும்.” “சிறுபான்மையினர்...” என்று இவர் குறிப்பிடுவது யாழ்குடா நாட்டில் வெள்ளாளரைத் தவிர ஏனைய சாதிப்பிரிவினரையும், தமிழ்முத்துள் வாழும் முஸ்லிம் களையும், கிழக்கு மாகாணத் தமிழர்களையும், மலையக்கு தமிழர்களையும் ஆகும். இம்முடிவைக் கூறும்போது, சற்று முன் எச்சரிக்கையாக நடந்துள்ளார். “இந்த இனத்தினுள் இருக்கும் பிரிவினெக்களைச் சமநிலைப் படுத்தக்கூடிய தகுதிவாய்ந்த ஒரு திடமான தலைவர் தோன்றினாலொழிய...” என்று அவர் எச்சரிக்கை செய்து தெளிவிருத்தியின் ஓரார். அந்தக் குத்தையை யார்? ஒரு தனி நபரைக் குறிப்பிட்டாரா? அல்லது சனசமூக பிரிவைக் குறிப்பிட்டாரா? அல்லது வர்க்கத்தைக் குறிப்பிட்டாரா? இவரின் கட்டுரை முழுமையும் வர்க்க ரீதியான அனுகருமுறையைத் தவிரப்பதில் வெற்றி கண்டுள்ளது. ஆகவே வர்க்கத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்க முடியாது, அப்படியாளால் அந்தத் தலைவர் யார்? ஒரு சமூகமா? இந்த ஜியங்கள் எதையும் புரியவைக்கக் கூடியதாய் கட்டுரை அமையவில்லை.

இவரின் முழுப்பிரச்சனையும் ‘வெள்ளாளரின்’ ஆதிக்கம் பற்றியதேயாகும், தமிழ்முக்கு

கோரிக்கையின் தோற்றத்தையும், தமிழ்முத்தையை விடுதலைப் போராட்டத்தின்போது முகங்கொடுக்கும் பிரச்சனைகளையும், அதன் எதிர்காலத்தையும் வெள்ளாளரின் சமூக ஆதிக்கத்துடன் தொடர்பு படுத்தியே ஆராய் கிறார்.

‘வெள்ளாளரின்’ சமூக ஆதிக்கம் சாதி அமைப்பில் தங்கியுள்ளதால் அவர்கள் கொழும்பில் இருந்து பிரயோகிக்கப்படும் சமூகச் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளை விரும்பவில்லை. இதனால் இந்து மத ஆதிக்கம் உள்ள தனித்துவமான ஆட்சியைக் கோருகிறார்கள். வெள்ளாளரின் அரசாங்க உத்தியோக வாய்ப்புகளும் தடைப்பட்டுள்ளன. அதுவே தமிழ்முக்கோரிக்கைக்கான காரணமாகும். இவ்விதம் அமையப்பெறும் தமிழ்முத்தின் சகல உத்தியோக வாய்ப்புகளையும் தமதாக்கிக்கொள்ள முடியும் என்ற நம்பிக்கையே போராட்டத்தின் உத்வேகச் சக்தியாய் உள்ளது. தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி (த. ஐ. வி. கு.) வெள்ளாளர் மத்தியில் தனது ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காகவும் அரசாங்கத்துடன் பேரம் பேசுவதற்காகவுமே தமிழ்முக்கோரிக்கையை முன்வைத்தது. இவை முழுமையும் தவறானது என்று நிராகரித்துவிட முடியாது. இவற்றில் உண்மைகள் உண்டு. ஆனால் இவ் உண்மைகளை மொத்த நிகழ்ச்சிப் போக்குடன் இணைத்துப் பார்ப்பதிலும் ஒரு வர்க்க அனுகுமுறையை மேற்கொள்வதிலும்தான் கட்டுரையாளர் தவறிமூத்துள்ளார். இதன் காரணமாக தவறான முடிவுக்கு வந்துள்ளார்.

மன்னர் ஆட்சி ஒழிக்கப்பட்டு, யாழ்குடா நாடு ஜோப்பியர்களின் காலனியாக ஆகும் காலம்வரை அது இருவிதமான தொழில் துறையை மேற்கொண்ட இருசமூகங்களாகப் பிரிந்திருந்தது. ஒன்று மீன் பிடித்துறை, மற்றையதறு விவசாயத்துறை. இருபிரிவுடன் சம்பந்தப்பட்ட சமூகங்களும் தனித் தனி முழுமையாகவே இருந்தன.

விவசாயத்துறையுடன் தொடர்புபட்டவர்கள் தமக்குள் பல்வேறு சாதிப்பிரிவுகளாக பிரிவுப்பட்டிருந்தார்கள். நிலத்திற்கு உரிமையாளர்களாகவும். தாமே நேரடியாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டும் இருந்த சாதியானது சமூக அந்தல்து மிக்க சாதியாக இருந்தது. வெள்ளாளர் சாதிப்பிரிவாகும். இவர்களே விவசாயிகளாவர். அக்காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பானத்தில் ஏற்றதாழுச் சம நில உடைமை முறையே அமுலில் இருந்தது. இதனால் நில உடைமையாளர்களே விவசாயிகளாகவும் இருந்தார்கள். இவர்களே எண்ணிக்கையில் பெரும்பான்மையானவர்களாகவும் இருந்தார்கள். இவ் வெள்ளாளருக்கு (அப்போதைய நில உடைமையாளர்களும், விவசாயிகளும்) நிலம் எவ்விதம் ஏற்றதாழுச் சம உடைமையானதாக இருந்ததோ, அதே போல் தொழிலாளர்கள் கூட்டுமையாக இருந்தார்கள். குறிப்பிட்ட ஒரு கிராமத்தில் வாழும் இத்தொழிலாளர்கள் குறிப்பிட்ட அக்கிராமத்திலோ, அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கிராமத்திலோ வாழும் வெள்ளாளரின் உடைமைகளாக இருந்தார்கள். அதாவது இத்தொழிலாளர்கள் நவீன காலச்சுதந்திர தொழிலாளர்கள் அல்ல. நினைத்த நேரத்தில் துரத்தவும், அமர்த்தவும் படும் உரிமைபெற்ற நவீன அடிமைகள்லை. இவ் உடைமைமுறை இருவிதமானதாக இருந்தது. ஒன்று குழுமமுறை. மற்றையது அடிமை முறை. விவசாய உற்பத்தியுடன் தொடர்புபட்ட அன்றைய நிலையில் அதுதான் பிரதான பண்டுற்றப்பத்தி தொழிலாளர்கள் அடிமைகளாக நடாத்தப்பட்டார்கள். ஏனையர்கள் (சிகை அலங்கரிப்போர், இசைவாசிப்போர், சலவை செய்வோர்..., இத்தியாதி) குடிமைகளாக கருதப்பட்டார்கள். இவ் அடிமை, குடிமை உடைமைமுறைச் சமூகப்பழக்கவழக்கங்கள், சடங்குகள், மதவழிபாடுகள் ஆகியவற்றின் மூலமே பாதுகாக்கப்பட்டன. ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட அரச பலாத்காரவழிமுறைகளிலும் விடச் சமூகபழக்கவழக்கங்களிலேயே அதிக

நம்பிக்கை வைக்கப்பட்டிருந்தது, இன்றும் அதன் செல்வாக்கைக் காணக்கூடியதாய் உள்ளது.

மொத்தப் பொருள் உற்பத்தித் துறையில் மீன் உற்பத்தியைவிட விவசாய உற்பத்தியே(இது தானிய உற்பத்தியையும், உப உணவு உற்பத்தியையும் உள்ளடக்கியது.) முக்கியத்துவமிக்கதாய் இருந்தது. இது வே பரிமாற்றத்துக்குரிய பண்டமாகவும் பாவிக்கப்பட்டது. அத்துடன் ஒரு அன்றைய நிலையில் மனிதனின் கட்டுப்பாட்டிற்குக் கீழ் உள்ள தொழிலாகவும் கருதப்பட்டது. ஆகவே வெள்ளாளரே (விவசாயிகளே) உயர்வாக கருதப்பட்டனர். மீன்பிடித்துறையில் ஈடுபட்டவனையும் விட விவசாயி மிக உயர்வாக மதிக்கப்பட்டான். நில உடமையாளனாகவும், தொழிலாளர்களின் உடமையாளனாகவும் இருந்ததன் காரணத்தால் அவன்து சமூக மதிப்பு மேலும் உயர்ந்தது. அவன்து எண்ணிக்கை இதை மேலும் அதிகரித்தது. ஆகவே யாழ்குடா நாட்டிலேயே அதி உயர்வான நிலையில் உள்ளவனாகக் கருதப்பட்டான்.

மன்னன் என்பவன்கூட இவ்விவசாயிகளின் நலனை பிரதிநிதித்துவப் படுத்துவனேயெல்லாமல் பெரும் நில உடமையாளன்லை. ஆகவே பெரும் நில உடமையாளர்களோ, சமூக செல்வங்களைத் தமது கைகளில் குவித்து வைத்திருப்பவனோ தோன்றுவதற்கு வழியிருக்கவில்லை. அந்நியப்படையெடுப்புகளுக்கும் அடிக்கடி முகங்கொடுக்கவில்லை. இதனால் யாழ்குடா நாடு நீடித்து நிலைத்து மிகமெதுவாக வளர்ச்சி பெற்று ஒரு தேக்கநிலைச் சமுதாயமாக இருந்தது. இதனால் அன்றைய சமூக ஒழுங்கைப் பாதுகாப்பதற்கு அவசியமான சாதி ஒழுங்கு மிகஆழமாக யாழ் மண்ணில் வேரூன்றியது. இச்சமூக ஒழுக்கமானது அரசு பல வந்தத்தின் மூலம் அல்லாமல் சமூக பழக்கவழங்களின் ஊடாகவே நிலை நிறுத்தப்பட்டனமையானது, ஆழ வேரூன்றுதலை சாத்தியமாக்கியது. அதுதான் நாம் இன்று காணும் சாதியின் தோற்றும். காலனித்துவத்துக்கு முன்பு சாதிப்பிரிவு

= சமூகப் பிரிவு = வர்க்கப்பிரிவாகவே இருந்தது.

இங்கும் பல வில்லங்கங்கள் இருந்தன. மீன் பிடித்துறையிலும் ஏகபோகம் (இன்றைய சம்மாட்டிமுறை) தோன்றவில்லை. கடல்கிராமவாரியானாரிமை இருந்ததேதே தவிர, தனிநபர் உரிமை இருக்கவில்லை. தனது உழைப்பைப் பிரயோகித்து கட்டுமுறையில் தானே உரிமையாக்கிக் கொள்ளும் பண்டத்தை உற்பத்தி செய்வனாகவே மீன் பிடியாளன் இருந்தான். ஆகவே, மீன்பிடியாளனும், விவசாயியும் - கரையானும், வெள்ளாளனும் வெவ்வேறு சாதியினராக இருந்தாலும் ஒரே வர்க்கத் தட்டினராகவே இருந்தனர். ஆகவே, சாதிப்பிரிவு = சமூகப்பிரிவு = வர்க்கப்பிரிவு என்பது அக்கட்டத்திலேயே குடா நாடு முழுமைக்கும் பொருந்திய ஒரு முழுமையான உண்மையல்ல. ஆனால், விவசாய உற்பத்தித்துறையில் இது ஒரு முழுமையான உண்மைதான்.

காலனித்துவ வாழிகளின் வருகையும் அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பணப்பயிர் செய்கையும் நிலவரி அறிமுகமும் நீண்ட காலமாகத் தேக்க நிலையில் இருந்த யாழ்ச்சமூக உருவாக்கத்தை செயல்பட வைத்தன. நிலம் ஒரு மூலதானமாக மாறும் நிகழ்ச்சி ஆரம்பமானது. பல வீன மாக உற்பத்திச் சாதனங்களை வைத்துக்கொண்டு மேலும் உற்பத்தியில் ஈடுபடவேண்டி வந்தது. பயிர்ச் செய்கை நிலத்தின் அளவு அதிகரிக்கப்பட்டதுதொழிலாளர்களுமேலும் தேவைப்பட்டார்கள். இந்தியாவில் இருந்த அடிமைகள் மேலும் தருவிக்கப்பட்டார்கள். உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக அவர்களுக்குச் சிறிது சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டது யாழ்ப்பாணச்சமூகஉருவாக்கம் நகரத் தொடங்கியது. உலக யுத்தம் இந்த நகர்வைத்துரிதப்படுத்தியது. விவசாயப்புற அடிமைத் தொழிலாளர்கள் சம்பளம் வாங்கும் தொழிலாளர்களாக தமது கிராமத்தை விட்டு நகர ஆரம்பித்தார்கள். அதேபோல் விவசாயிகளாக இருந்து வெள்ளாளர்கள் மத்தியில் இருந்து

ஒரு சாரார் காலனித்துவ நிர்வாக யந்திரத்தில் தம்மை இணைத்துக்கொண்டார்கள். அதற்கோர் துணையாககாலனித்துவக்கல்வியில் திறமை பெற்றார்கள். இதற்கவ சியமான பாடசாலைகளை உருவாக்கினார்கள். இந்திய வர்த்தகர்களால் தலைதூக்க முடியாமல் இருந்திருவர்களுக்குதென்னிலங்கை திறந்து விடப்பட்டது. காலனித்துவ நிர்வாக சேவகர்களாகவும், வர்த்தகர்களாகவும்தென்னிலங்கை சென்றார்கள். மலேசியா, சிங்கபூர், ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் சென்றார்கள். இந்தியா சென்றதையும் விட இந்நாடுகளுக்குச் சென்றவர்களே கூடுதலானது என்பதை இங்கு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். விவசாயத்தைத் துறந்து அதைவிட உயர்ந்த நிலைக்கு ஒரு சாரார் சென்றதன் காரணத்தால் அவர்களால் பயிர் செய்யப்பட்டு வந்த நிலம் பயிர் செய்கைக்காகத் தவமிருந்தது. அது குத்தகைக்கு விடப்பட்டது. ஆக குத்தகை விவசாயி என்றோர் அனி தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இது இருவிதமானதாக அமைந்தது. பயிர் செய்கைக்காணியின் அளவு அதிகமாக வேண்டியிருந்ததினால் ஏற்கனவே விவசாயிகளாக இருந்த வெள்ளாளர்கள் துத்தகைக்கும் காணி எடுத்துக்கொண்டார்கள். தமது காணியை பயிர்செய்வதற்குக் கூலிகள் தட்டுப்படாக இருந்தமையினால் தமது காணியைப் பயிர் செய்ய வரவேண்டும். என்ற உடன்பாட்டின்கீழ் முன்னைய அடிமைத் தொழிலாளிக்குச் சிறுதுண்டு குத்தகைக் காணி வாங்கப்பட்டது. அடிமை முறைக்கு மற்றோர் பலமான அடி. கட்டுப்பட்ட தொழிலாளி (Bonded labour) என்றோர் அனி உருவானது. அடிமைத் தொழிலாளி சுதந்திரத் தொழிலாளியாகமாறும் போக்கில் ஒரு மாறிலிக் கட்டமே இந்தக் கட்டுப்பட்ட தொழிலாளியாகும்.

நில உடமை முறையிலும் பாரிய மாற்றங்கள் உண்டானின் இதுவரை யாழ் சமூக உருவாக்கம் கற்பனையிலும் எண்ணியிராதா ஒரு மாற்றமாகும். ஏற்றந்தாழ் சம உடமை

ஈறை அமுலில் இருப்பதற்குச் சாதகமாகவும், பயிர்ச் செய்கை நிலத்தில் தட்டிப்பாடு ஏற்படுவதற்குத் துணையாகவும் இருந்த தோம்பு (யாழ் மக்களின் காணிச் சட்டம்) முறையும், யாருக்கும் சொந்தமில்லாமன்னுக்குச் சொந்தம் என்ற நில உடமை முறையும் அழிந்தொழிந்தன. இன்று அமுலில் இருக்கும் உறுதிக் காணி முறையும், அரசு உடமைக் காணி முறையும் அறிமுகமாகின. இம் முறைகள் நிறைவேற்றிய அரசு அதிகாரிகள் தமது ஆங்கில அறிவையும், அரசு செல்வாக்கையும், நில உடமையை ஒட்டிவர்க்க முரண்பாடுகள் கூர்மை அற்றிருந்த நிலமையையும் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள். இதுவரை மற்றவர்களின் பயன்பாட்டின் கீழ் இருந்த நிலங்களையும், பயன்படுத்தாமல் இருந்த நிலங்களையும் தமதாக்கிக் கொண்டார்கள். விவசாயிகள் பெருமளவு ஏராற்றப்பட்டார்கள். தமது பலதலைமுறையினருக்கு தேவையான நிலங்களைச் சம்பாதித்துக்கொண்ட பெரும் நில உடமையாளர்கள் தோற்றமெடுத்தார்கள். இவர்கள் தமது பெயரின் பின்னால் பல பட்டங்களை இணைத்துக் கொண்ட வர்களாகவும், அரசுயர் நிர்வாக பதவி வகிப்பவர்களாகவும், தமது பிள்ளைகளை உயர் கல்விக் கூடங்களில் படிப்பிப்பவர்களாகவும், தமது நிலத்தைக் குத்தகைக்குவிடுபவர்களாகவும் இருந்தார்கள். அதிகாரத்துவ வர்க்கமாகவும் அதே நேரத்தில் நிலபிரபுத்துவ நில உடமையாளர்களாகவும் இருந்தார்கள். இவர்கள் விவசாயிகள் மத்தியில் இருந்தே தோன்றியவர்கள். அதுவும் மிகச் சமீபகாலத்துக்கு முன்தான் இவ்விதமான ஒரு சிலரை தோற்றுவிப்பதற்காகப் பல விவசாயிகள் தமது சொந்த நிலத்திலேயே குத்தகை விவசாயிகளாக மாற்றினார்கள்.

மீண்பிடித்துறையிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. அங்கும் புதிய சந்தைகள் திறக்கப்பட்டன. ஆனாலும் வெள்ளாளரில் ஏற்பட்டது போன்ற வளர்ச்சி இங்கு ஏற்படவில்லை. இதற்கு ஒரு காரணம் வெள்ளாளரில் ஏற்பட்ட மாற்றம் நிலத்தின்

தனி உடமையுடன் தொடர்புட்ட தாய் இருந்ததாகும். முழு யாழ்ப்பாணச் சமூகத்திலும் ஏற்பட்ட பொருளாதார வளர்ச்சியில் மீன்பிடித்துறை தவிர்ந்த ஏனையசுகல துறைகளையும் தமதாக்கிக் கொள்வதில் வெள்ளாளர் வெற்றியீட்டினார்கள் என்பது இரண்டாவது காரணமாகும். 1940க்குள் பிரவேசித்த கட்டமாகும். இவையாவும் காலனித்துவ காலத்தில் நடந்த மாற்றங்களாகும்.

1940களின் ஆரம்பத்தில் யாழ்ப்பாணச் சமூக உருவாக்கம் எவ்விதம் இருந்தது? அப்போது சாதிப்பிரிவு வர்க்கப்பிரிவு என்பது பொருந்தாதொன்றாக மாறிவிட்டது. நிலப்பிரபுத்துவ நில உடமையாளர், உயர் உத்தியோகஸ்தர்கள், நடுத்தர உத்தியோகஸ்தர்கள், வர்த்தகர்கள், சருட்டு முதலாளிகள், வட்டிக்குப் பணம் கொடுப்போர், நடுத்தர விவசாயிகள், குத்தகை விவசாயிகள், கடைச் சிப்பந்திகள், சிற்றூழியர்கள் ஆகியோரைக் கொண்ட ஒரு சாதிப்பிரிவே வெள்ளாளர் சாதிப்பிரிவாகும். முன்னைய சூத்திரம் வெள்ளாளர் = உடமை விவசாயிகள் - (அக்கட்டத்தில் குத்தகை விவசாயிகள் இல்லை) தற்போதைய சூத்திரம், வெள்ளாளர் = உயர்வர்க்கங்கள் + நடுத்தர வர்க்கங்கள் + கீழ்மட்ட வர்க்கங்கள். கீழ்மட்ட வர்க்கங்கள் மிகக் குறைவு. நடுத்தர வர்க்கங்களே கூடுதலானவர்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் புதிதாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சமூகச் செல்வாக்குள்ள தொழிற் துறைகளில் 90 சதவீதத்துக்கும் மேற்பட்டவர்கள் வெள்ளாளர்கள் என்று கூறினால் அதுதவறாகாது. அதேபோல் விவசாயத்துறையிலும், மீன்பிடித்துறை தவிர்ந்த ஏனைய துறையிலுமான நடுத்தர வர்க்கத்திலும் இவர்களே பெரும்பான்மையானவர்களாயிருந்தனர். அப்போது வெள்ளாளர் என்ற சாதிப்பிரிவு ஆனால் சாதிப்பிரிவு அல்ல. ஆனால் ஆனால் வர்க்கத்தினர் வெள்ளாள சாதியைச் சார்ந்தவர்களாகும். யாழ்ப்பாணத்தை அடித்தளமாகக் கொண்டார்களில் கட்சிகள் (அப்போது

தமிழ் காங்கிரஸ், யு.என்.பி.) உயர்வர்க்கத்தின் கட்சிகளேயாகும். அவை முழு வெள்ளாளரின் கட்சியல்ல. ஆனால் ஒரு அரசியல் கட்சியின் அதிகாரத் தளமாகும், செல்வாக்குத் தளமும் ஒன்றாக அனேகமாக இருக்கமாட்டாது. யாழ் சமூக உருவாக்கத்தின் உயர் வர்க்கங்களே இக் கட்சிகளின் அதிகாரத் தளமாகும். நடுத்தர விவசாயிகளே செல்வாக்குத் தளமாகும். இவ்விரு தளமும் வெள்ளாளராகவே இருந்ததன் காரணத்தால் இக்காலம் வரை அரசியல் கட்சிகள் சாதி அமைப்பிற்கு நடைமுறையில் தமது ஆகரவைத் தெரிவிக்கும் கட்சிகளாகவே இருந்தன. 1950கள் வரை ஏனையசாதிப்பிரிவினிடம் பரவலான சமூக விழிப்புத் தோன்றாததனால் இக் கட்சிகளின் வாக்கு வங்கியில் இவர்களின் கணக்கில் போதியவாக்குகள் இருந்தன. இவர்கள் எதற்காக பயப்பட வேண்டும்.

விவசாயத்துறையுடன் தொடர்புட்ட ஏனைய சாதிப்பிரிவினரைப் பொறுத்தவரையில் இங்கு வர்க்கம் = சாதிப்பிரிவு என்ற சமன்பாடு செல்லுபடியாக்கக் கூடியதொன்றாகவே இருந்தது. இங்கு எமது கவனத்திற்குரியது நளவர், பள்ளர் என்ற அடிமைச் சாதியும்; கோவியர், பறையர் என்ற குடிமைச் சாதியுமாகும். இச்சாதிகளைப் பொறுத்தவரையில் காலனித்துவக் கட்டம் இவர்கள் மத்தியில் வளர்ச்சிக்கான ஒரு மாற்றுவிக்கட்டம் என்றே கூறவேண்டும். கோவியர், பறையர் ஆகிய இரு சாதியைப் பொறுத்தவரையில் இவர்கள் சற்றுமுன்னணி வகித்தார்கள். குடிமைகள் சுயமான பொருளாதாரத்தை உருவாக்க உதவி வழங்கும் முறை வழமையில் இருந்தது. ஆனால் வர்க்கக்கிலைக்கு உயர்ந்துவிட்ட வெள்ளாளர் வாழ்ந்த பகுதிகளில் உள்ள ‘கோவியரும்’, ‘பறையரும்’ குடிமை முறைகளில் இருந்து விடுப்பட்டார்கள். தமது எதிர்காலத்தை அடித்தளமான பொருளாதார அடித்தளத்தை அமைத்துக்கொண்டார்கள்.

இந்தக் கட்டத்தில் (1940களின் முற்பகுதியில்) யாழ்ப்பாணத்திற்

கும், வடக்கிழக்கு மாகாணத்தின் ஏனைய பகுதியினருக்கும், யாழ்ப்பாணத்துக்கும், மூல்லிம்களுக்கும்; யாழ்ப்பாணத்திற்கும், மலையகத் தமிழர்களுக்கும் இடையோன உறவு எவ்விதம் இருந்தது? இங்கு யாழ்ப்பாணம் என்பது எதை? யாழ்ப்பாணத்தின் அடிமை-குடிமை சாதி களா? யாழ்ப்பாணத்தின் மீன்பிடிச் சமூகத்தினரா? யாழ்ப்பாணத்தின் வெள்ளாளரா? இது மூன்றுமே யில்லை. அரசியல் ரீதியில் பார்த்தால் யாழ்ப்பாணம் என்பது யாழ்ப்பாணத்தின் உயர் வர்க்கங்களே யாகும். பெரும் வர்த்தகர்களும்; யாழ்ப்பாணத்திலும், தென் இலங்கையிலும் பெரும் நிலம் வாங்கிக் குவித்திருந்த நில உடமையாளர்களும், வட்டிக்காரர்களும், உயர் அதிகாரிகளுமேயாகும். புகழ்பெற்ற சட்ட வல்லுனர்களும் இங்கு உள்ளடங்குவர். இச் சட்ட வல்லுனர்களே இவ்வார்க்கத்தின் அரசியல் பேச்சாளர்களாக இருந்தார்கள். இவர்களில் ஏகப்பெரும்பான்மையானவர்கள் வெள்ளாளர்கள்தான் அதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் இவர்கள் வெள்ளாளர்களுக்காகப் பேசவில்லை. ஏன் எனில் வெள்ளாளர்களில் ஏகப் பெரும்பான்மையானவர்கள் விவசாயிகள். கொழும்பை மையமாகக் கொண்டு சிந்தித்த இவ் உயர் வர்க்கங்கள் எதற்காக யாழ்ப்பாணத்தைமாத்திரமேமையாகவும்செயல்பாடுகளாகவும் கொண்ட விவசாயிகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப் போகிறார்கள்? இவ் வர்க்கங்களின் வர்க்க நலன்பேணவும், இதன் பொருளாதார உற்பத்தியின் மறு விருத்தியும் யாழ்ப்பாணத்துடன் தொடர்பற்றிருந்தது. கொழும்பே பிரதான மையமாக இருந்தது. யாழ்ப்பாணக் குத்தகை நிலங்கள் இவர்களின் பிரதான வருவாயாக அமையவில்லை. சகலதும் கொழும்புதர்ன. ஆகவே இனம் என்ற பற்றும் ஏற்படவில்லை. இதனால் தமது வர்க்கத்தைத் தவிர வேறு எதையும் பற்றி இவர்களால் கவனம் செலுத்த வில்லை. மலையக மக்களின் தேசியநலனுக்கு எதிராகச் செயல்படும் அளவுக்குக் கூட சென்றார்கள். தமது சொந்த

மண்ணெப்பற்றியே சிந்திக்காதவர்கள் கிழக்கு மாகாணத்தைப்பற்றியும், மூல்லிம் மக்களைப்பற்றியுமாக்கறை கொள்ளப்போகிறார்கள்?

ஆகவே; தமிழ்பேசும் மக்களின் ஜிக்கியத்தைப் பேணுவதில் தமிழ்த் தலைமைகள் இழைத்த தவறுக்கும். யாழ். சாதி அமைப்புக்கும் எதுவித தொடர்பும் இல்லை. இது வெள்ளாளர் ஆதிக்கத்தின் தவறல்ல. அக்காலகட்ட ஆனும் வர்க்கத்தின் வர்க்க சுபாவத்தின் தவறாகும்.

இனி 40-ம் ஆண்டுகளின் பின் யாழ்ப்பாணத்துள் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைப் பார்ப்போம்.

தமது சொந்த உறவினர்கள் அரசாங்கத் துறைகளில் தொழில் புரிவதும் வர்த்தகர்களாக இலங்கை எங்கனும் சென்றிருப்பதும் வெள்ளாளர் மத்தியில் செல்வாக்குச் செலுத்தியது. விவசாயத்துறையில் படிப்படியாக ஏற்பட்டுவந்த அபிவிருத்தியும், சாதி அமைப்பின் காரணத்தினால் கட்டுப்பாடோ, தட்டுப்பாடோ இன்றி கிடைக்கக் கூடியதாய் இருந்த விவசாயக் கூலியும், கடின உழைப்புக்கு கூச்சமற்றி ருந்த யாழ். விவசாயிகளின் மனப்பான்மையும் தமது பிள்ளைகளுக்கும் கல்வி கற்பிப்பதைச் சாத்தியமாக்கியது. எல்லா விவசாயிகளும் இதில் வெற்றி கொள்ளவில்லை. ஆனாலும், பெருமளவு எண்ணிக்கையினர் தொழிற் சந்தைக்குப் புத்தி உழைப்பாளர்களாக விற்பனைக்காகக்கொட்டப்பட்டார்கள். விவசாயத்துறையில் அறிமுகமான யந்திர வளர்ச்சி இப்போக்கைத் துரிதப்படுத்தியது. (நீர் இறைக்கும் யந்திரம். ட்ராக்டர் போன்றவை 50 களின் முற்பகுதியில் அறிமுகமாயின.) இந்த வளர்ச்சி நடந்து கொண்டிருக்கும்போதுதான் தனிச்சிங்கள் மசோதா சட்டமாகியது. மொழி என்னும் தடையைப் போட்டு அரசாங்க உத்தியோகத் தொழிற்சந்தை வாய்ப்புகள் கட்டுப் படுத்தப்பட்டன. இதனால் பாதிக்கப்பட்டது பெருமளவில் நகர, கிராம மத்தியத்தர வர்க்கத்தினரேயாவர். யாழ் நகரம் என்பது அன்றைய கட்டத்தில் ஒருவர்த்தக நகரமேயாகும். அரசாங்க உத்தியோகளில் குடும்பங்களும், வர்த்தக குடும்பங்களுமே நகர நடுத்தர வர்க்கத்தினராவர். கிராமிய நடுத்தர வர்க்கத்தினர் என்பது மத்தியத்தர விவசாய குடும்பத்தினரேயாவர். இவர்களில் மிகப் பெரும்பான்மையோர் வெள்ளாளரேயாவர். இதைவிட சுமாரான கரையோரக்கிராமங்களின்நடுத்தர வர்க்கத்தினரும் இதனால் பாதிக்கப்பட்டார்கள். ஆனாலுங்கூட இது வெள்ளாளர் மத்தியதார வர்க்கத்தின் பிரச்சனையாகவே இருந்தது. இங்குக்கூட இது முழு வெள்ளாளரின் பிரச்சனையாக மாறவில்லை. அரசாங்க உத்தியோகத்தில் தமது பிள்ளைகளை இணைப்பதற்கு எதுவித வாய்ப்பும் அற்ற மிக பின்தங்கிய கிராம விவசாயிகளின் அப்போது கணிசமான அளவு இருந்தார்கள். “தற்போதும் இவ்விதமான விவசாயிகள் உள்ளார்கள். உயர் வர்க்கங்களுக்கும் இது பிரச்சனையாக இருக்கவில்லை. அவர்கள் கொழும்பில் ஆங்கிலத்திடம் தமது தாகத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டார்கள். ஆகவே தான் இது முழு வெள்ளாளரின் பிரச்சனை என்று கூற முடியாதிருந்தது ஆனால் இச்சட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்ட நடுத்தரவர்க்கங்களே அரசியலில் செல்வாக்குத்தனமாக உள்ள வர்க்கமானதனால் இப்பிரச்சனையாழ்குடாநாட்டின் முழு மக்களின் பிரச்சனையாகவும் மாற்றப்பட்டது. இதனால் பாதிக்கப்பட்ட வர்க்கத்தட்டுமண்ணுடன் நெருங்கிய உறவு கொண்டுள்ளதான் தமிழ் பாரம்பறிய பிரதேசங்கள் அபகரிப்புச்செய்யப்படுவதும் ஒரு பிரச்சனையாக முன்வைக்கப்பட்டது. இதனால் கிழக்குமாகாணத்தை தமிழ்பேசும் மக்களும் இணைக்கப்பட்டார்கள். பாரம்பரிய பிரதேசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசியல் கோழும் எழுந்தது, சமங்கி ஆட்சி என்ற முதல்வடிவத்தை எடுத்தது. வடக்குப் பகுதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட தமிழ் உயர் வர்க்கங்களின்றேயான தமிழரச்கட்சி செல்வாக்குப் பெற்றது.

இந்தக் கட்டத்தில் தான் இலங்கை அரசாங்கம் பல சமூக

சாதிருத்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. அவற்றையொட்டிய நிலைப்பாட்டை எடுப்பதில் யாழ். குடா நாடு இரண்டாக பிரிந்தன. ஒடுக்கப்பட்ட சாதிப் பிரிவினர் அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளில் பலவற்றை ஆதரித்தனர். அதே நேரத்தில் தமிழ்த் தேசிய இயக்கங்கள் இவற்றை எதிர்த்தன. 50களின் பிற்பகுதியில் இருந்து 70களின் ஆரம்பம்வரை தமிழ்தேசிய இயக்கமும், அடிமை குடிமைப் பிரிவினரின் சமூக இயக்கங்களும் பல சந்தர்ப்பங்களில் அரசியல் ரீதியில் நேரடியாகவே மோதிக்கொண்டன. சிறிலங்கா அரசாங்கத்தால் கொண்டு வரப்பட்ட சமூக குறைபாடு ஒழிப்புச் சட்டம், பாடசாலை தேசியமாக்கல் சட்டம், போக்குவரத்துத் தேசியமாக்கல் சட்டம் போன்றவற்றை ஒடுக்கப்பட்ட சாதிப்பிரிவினர் ஆதரித்தனர். கத்தோலிக்கப் பாடசாலைகள் தேசியமாக்கப்பட்டதை அவர்கள் ஆதரிக்காவிட்டாலும், ஏனைய பாடசாலைகள் தேசியமாக்கப் படுவதை ஆதரித்தனர். இந்துப் பாடசாலைகள் அவர்கள் சமுகத்தைச் சமமாக மதியாததும் அரசாங்கம் எடுத்தால்தான் அவர்களால் கல்விவாய்ப்பை பெற முடியம் என்பதுவுமே இதற்கான காரணமாகும். போக்குவரத்துச் சேவை தேசியமாக்கப்பட்டதைப் பொறுத்தவரையும் கூட இதே தன்மைகளே இருந்தன. தனியார் பஸ்ஸிற்குள் இவர்கள் சமமாக மதிக்கப்படுவதில்லை. சமூகக்குறைபாடு ஒழிப்புச் சட்டத்தை தமிழ்த்தேசிய இயக்கம் எதிர்த்தது. முழுக்கவும் உயர்சாதி அகம்பாவகன்னோட்டமேயாகும். ஆனால், பாடசாலை தேசியமாய், போக்குவரத்து தேசியமாய் போன்ற வற்றை எதிர்த்ததற்கான காரணம் அதுவல்ல. பாடசாலைகள் தமிழ் இனத்தின் கலாச்சாரத்தை வளர்க்கும் நிலையமாக செயல்படுவது தடைப்பட்டுவிடும் என்று கருதியதே அதற்கான காரணம். ஆனால், சாதி அடக்குமுறையையும் தமிழ் இனத்தின் கலாச்சாரமாக தமிழ் தலைவர்கள் கருதுகிறார்கள் என ஒடுக்கப்பட்ட

சாதிப்பிரிவினர் எண்ணியதில் எதுவித தவறும் இல்லை. போக்குவரத்து தேசியமயத்தை எதிர்த்தது அரசு முதலாளித்துவம் சிறுபான்மையினமாகிய தமக்கிருக்கும் வாய்ப்புகளை இல்லாதொழில்துவிடும் என்பதால். ஆனால் சமூகக்குறைப்பாட்டொழிப்பில் இவர்களின் நடத்தைப் பிழையால் இவர்களால் ஒடுக்கப்பட்ட சாதிப்பிரிவினரைத் தமிழுடன் இணைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அதைத் தொடர்ந்து கோவிய சாதிப்பிரிவினர் சமூகக்குறைபாட்டுக்கெதிரான போராட்டத்தை நடாத்தி நார்கள். இங்கும் தமிழ் தலைவர்கள் தனிமைப்பட்டார்கள், லங்கா சமாசமாஜுக் கட்சியே முன்னணி வகித்தது. தொடர்ச்சியாக அங்கோன்றும் இங்கொன்றுமாக ஏனைய அடிமை குடிமை சாதிப்பிரிவினரும், சமூக குறைபாடு ஒழிப்பு இயக்கத்தை நடாத்தினார்கள். அது படிப்படியாக வளர்ந்து 1966ல் உச்சக் கட்டத்தை அடைந்தது. சுமார் மூன்று வருடங்கள் நீடித்தது. தமிழ் த்தலைவர் கள் தனிமைப்பட நேர்ந்தது. ஒதுங்கியே நின்றார்கள். சிலர் நேரடியாகவும் எதிர்த்தார்கள்.

பத்து வருடத்திற்கு மேற்பட்ட இந்தக் காலகட்டத்தின் அனுபவங்கள் யாழிப்பாணத்தின் சாதி அகம்பாவத்தின் இறுக்கமான பிடிப்புக்கும் அதன் அரசியல் செல்வாக்கிற்கும் ஒரு உதாரணமாகும். யாழிப்பாணத்து உயர் வர்க்கங்கள் அவர்கள் கொழும்பை அடித்தளமாகக் கொண்டவர்களாய் இருந்தாலென்ன, யாழிப்பாணத்தை அடித்தளமாகக் கொண்டிருந்தாலென்ன சாதி அமைப்பை எதிர்த்து ஒரு துரும்பைத்தானும் அசைக்க மாட்டார்கள். அவர்கள்சாதி அமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்டி வளர்க்கப்பட்டுள்ள சமூகச் சடங்குகளையும், பழக்கவழக்கங்களையும் பெரிதாக உயர் பொக்கிழமாக மதிப்பவர்கள் ஆகும். இவ் உயர் வர்க்கங்களின் வாக்கு வங்கிகளாக இருக்கும் நடுத்தரவர்க்கத்தினரைக் குறிப்பாக நடுத்தரவிவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களும்

சாதி அமைப்பை எதிர்க்கும் துணிவில்லாதவர்களே. இவர்களும் அதை உயர்ந்த கொரவமாகவே கருதுகிறார்கள்.

எவ்விதமிருந்தாலும் ஒடுக்கப் பட்ட பல சாதிப்பிரிவினரின் சாதி அடக்குமுறைக்கெதிரான பல போராட்டங்களைக் கொண்டிருந்த இந்த10வருட காலம் யாழிப்பாணச் சாதி அமைப்பில் பலமாற்றங்களை உண்டாக்குவதாக அமைந்தது. கோவியர் சாதிப்பிரிவினரும், பறையர் சாதிப்பிரிவினரும் பொருளாதார ரீதியில் வளர்ச்சியுற்றார்கள். கோவியர் சாதிப்பிரிவு நடுத்தரவிவசாயிகளைத் தோற்றுவித்தது. அரசாங்க உத்தியோகல்லதர்கள் இரு சாதியினர் மத்தியில் இருந்தும் தோன்றினார்கள். நளவர், பள்ளர் ஆகிய இரு சாதியினர் மத்தியில் இருந்தும் இவ்வணி ஓரளவு தோன்றியது.

1970ல் இருந்து 1977கிடையில் (பூர்.ல.ச.க.ல.ச.ச.க, க.க. ஆட்சி காலம்) யாழிப்பாணம்பாரியவர்ச்சியைக் கண்டது. இதுவரை இல்லாத வேகத்தில் அது அசைந்தது. விவசாயத்துறையில் பணப்பயிருக்குப் பெரும் சந்தை ஒன்று தென் இலங்கையில் உருவாக்கப்பட்டது. இதுவரை பயிர் செய்யப்பட்டுவந்த நிலத்தின் அளவு செம்மன் பிரதேசத்தில் அநேகமாக இருமடங்காக அதிகரித்தது. பயிர்ச் செய்கை நிலத்தில் நில குலியல் அதிகரித்தது. பணக்கார விவசாயிகளின் வளர்ச்சி அதிகரித்தது. விவசாயக் கூலிகளுக்கும் நிறைய தொழில் வாய்ப்பு கிடைத்தது. அடிமை-குடிமை சாதி களிலும் பல மத்திய விவசாயிகள் தோன்றினர். வெளிநாட்டுதொழில் வாய்ப்பு இவ் வளர்ச்சிக்கு மெருகூட்டியது. பணம், தெங்கு உற்பத்தி விற்பனை, கூட்டுறவு சங்கத்தின் அறிமுகம், செல் தொழிலாளர் மத்தியில் ஒரு நடுத்தர வர்க்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. அடிமைச் சாதிப்பிரிவினர் நகர்புறம் சார்ந்த பல கைத்தொழில்களில் முதலீடு செய்தார்கள். சில சிறு கழுதங்கள் அவர்களின் ஆதிக்கத்தில் வந்தது. சேவைத்துறையிலும் (போக்குவரத்து, கட்டிட கொண்டாட்சி, படக்காட்சி) நடுத்தர வர்க்கத்தினர் உருவானார்கள். பல

இளைஞர் உற்பத்திகள் இவ்வித மானா நடுத்தர அணியைத் தோற்று வித்தது.

இனி, 1977 முடிவில் யாழ்ப்பாணத் தில் சாதிக்கும், வர்க்கத்திற்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பைச்சற்று நோக்குவோம்.

யாழ்.குடா நாட்டின் ஆனும்வர்க்கங்களில் ஏகபெரும்பான்மையினர் இன்னமும் வெள்ளாளர்தான். வேறு சாதிப்பிரிவில் இருந்தும், தொழில் பிரிவில் இருந்தும் புதிய ஆனும் வர்க்கங்கள் இங்கு தோன்றியுள்ளார்கள். கரையார், முக்கியர், திமிலர் ஆகிய மீன்பிடித் துறையைச் சார்ந்த உயர் வர்க்கங்களில் (சம்மாட்டிமார், கடல் பொருள் ஏற்றுமதியாளர்கள்) சில கைத் தொழில் முதலாளிகள்—கொழும்பு அடித்தள, யாழ்ப்பாண அடித்தள அணியினர் உள்ளார்கள்—மேலும் புதிய வர்த்தகர்கள், உள்ளர் உற்பத்திப் பொருள் ஏற்றுமதியாளர்கள், பணக்கார விவசாயிகள், விவசாய வர்க்கத்துடன் (Agri-Businessman) தொடர்புபட்ட உயர் வர்க்கத்தினராவர்.

சாதி என்ற முறையில் அணுக னரல் வெள்ளாளரே ஏகப்பெரும்பான்மையினராவர். நடுத்தர வர்க்கத்தினைப்பொறுத்தவரையில் இவ்வணி அதிகரித்துள்ளது. பல புதியதொழிற் பிரிவினரும் பல்வேறு சாதிப்பிரிவினரும் இதற்குள் கூடியுள்ளார்கள். விவசாயத் துறையை மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டால் நடுத்தர அணியில் வெள்ளாளர் 50 வீத்ததுக்கும் கூடிய பங்கை வகிப்பவர்களாகவே இருக்கக்கூடும். ஆனால், முழுப் பொருளாதார துறையையும் எடுத்துக்கொண்டால் இந்நடுத்தர அணியில் வெள்ளாளர் 50 வீத்ததைத் தானும் ஆக்குவார்களா என்பதுகடினமானதே. யாழ்ப்பாண சமூக உருவாக்கத்தின் நடுத்தர அணியில் வெள்ளாளரின் ஆதிக்கம் உடைந்து விட்டது உடையும் நிலை உருவாகினிட்டது என்று கருத இடமுண்டு. ஆனால் தனி ஒரு சாதிப்பிரிவாக எடுத்துக்கொண்டால் இதுவே பெரும்பான்மையானது.

யாழ்.சமூக உருவாக்கத்தின் கீழ்த்தட்டை எடுத்துக்கொண்வோம். விவசாயத் தொழிலாளர்கள், வறிய விவசாயிகள், கீழ் மத்தியதர விவசாயிகள், சிப்பந்திகள், கைத் தொழில் துறை தொழிலாளர்கள், சிறு உற்பத்தியாளர்கள், சிறு கடைக்காரர்கள், தொழில்நுட்ப

தொழிலாளர்கள், சிற்றுறியர்கள் அங்காடி வியாபாரிகள்... இவ்விதம் பலரை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இவ்வணி 1977 ம் பின் பெருகிவருகின்றது. ஆனால் யாழ்.சமூக உருவாக்கத்தில் 1979ல் வாக்கில் நடுத்தர அணியே எண்ணிக்கையில் கூடிய தாக இருந்திருக்கும். இக் கீழ்மட்ட அணியைப் பொறுத்தவரையில் இது பல சாதிகளின் கூட்டாகும். விவசாயத்துறையை தனியாக எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயக் கூவிகளும், ஏனைய கீழ் மட்டத் தினரிலும் ஒடுக்கப்பட்ட சாதிப்பிரிவினரே மிகக் கூடிய வீத்ததை ஆக்குகின்றனர். இவ்விதம் கூடிய ஆணால் மொத்தமாக எடுத்துக் கொண்டால் இவ்விதம் கூற முடியாது.

71 ல் யாழ். சமூகத்துறவாக்கத்தின் அரசியல் நிலை என்ன? இதற்குச் சற்றுமுன்புதான் தமிழ் முக்கோரிக்கை முன்வைக்கப்பட்டது. அக்கட்டத்தில் இது நகர்ப்பிடறும் சார்ந்த நடுத்தர வர்க்கத் தட்டின் அபிலாசைகளைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்திய ஒரு கோரிக்கைதான். இது தனி ஒரு சாதிப்பிரிவிற்குள் மாத்திரம் நிற்கவில்லை. இவ்வர்க்கத்தட்டின் சகல சாதிப்பிரிவினரையும் தன் பக்கம் கவர்ந்தது. யாழ். பிரதேச உயர் வர்க்கத்தினதும், இந் நடுத்தரவர்க்கத்தினதும் செல்வாக்கின் காரணத்தால் முழுமக்களும் இக் கோரிக்கையை ஆரித்தார்கள். ஆனால் இந் நடுத்தரவர்க்கத்தினரே இக் கோரிக்கையின் பால் உணர்வு பூர்வமாகக் கவர்ந்திமுக்கப்பட்டார்கள்.

71 ல் பின் (ழ. என். பி.) அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள் விவசாய உற்பத்தியை மோசமாகப் பாதித்தது. வளர்ச்சி தடைப்பட்டது. சிறு உற்பத்திகளும் தடைப்பட்டன. படிப்படியாக வளர்ந்த இன அடக்குமுறையினால் மீன்பிடித் துறையும் பாதிக்கப்பட்டது. இன்று தேக்கநிலை அடைந்துள்ளது. 73 ஜூலை கலவரம் வரை பெரும்பாத்தகர்களும், கைத்தொழில் முதலாளிகளும் பயன் அடைந்தார்கள். அவர்களின் பொருளாதாரத்தில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. கட்டுப்பாடற் றிறக்குமதியே இதற்கான காரணமாகும். அரசாங்கத்தின் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் வர்த்தகர்களையும், கைத்தொழில் துறை சார்ந்த முதலாளிகளையும் தவிர்ந்த ஏனையோரைக் கடுமை தானால் பாதித்தது. அரசின் இன அடக்குமுறையும், யாழ். குடா நாட்டில் அரசாங்கம் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளும் இந்நிலைமையை மேலும் மோசமாக்கியது. பொருளாதாரம் வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கியது. யாழ். சமூக உருவாக்கத்தை நோக்கிப் பல ஏற்ற இறக்கங்களின் மூலம், ஒரு நெளிவு சுழிவான பாதையில் நகர்ந்து செல்கின்றது. இந் நகர்வின்போது 1977 ம் போது எவ்விதம் நிலைமை உள்ளது என்று பார்த்தோம். ஆகவே, ஆம் அல்லது இல்லை என்ற பதிலை இங்கு எதிர்ப்பார்க்க முடியாது. வர்க்கப்பிரிவுக்கும் சாதிப்பிரிவுக்கும் எதுவித தொடர்பும் இல்லாத ஒரு சமூகம் உருவாகிய பின்பும்கூட சாதிப்பிரிவு இருந்த தடயங்களும் அதனால் தோன்றக் கூடியச் சமூகப் பிரச்சனைகளும் இருக்கவே செய்யும்.

யோகல்தர்களே அவர்களாவர். இவர்கள் இதுவரை யாழிப்பாண அரசியலில் எதுவித செல்வாக்கும் அற்றிருந்தவர்கள். ஆனால், தற்போது பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளார்கள். தமிழ்மூர்க்கிணங்கத்தின் பொது முன்னேற்ப்பார்க்கிறார்கள். இவர்களும் வெள்ளாள சாதிப்பிரிவைச் சார்ந்தவர்களே யாவார்கள்.

ஆக ஆனஞ் வர்க்கத்தின் பெரும்
பான்மையினர் வெள்ளாள சாதிப்
பிரிவினராகவே உள்ளார்கள்.
கொழும்பை அடித்தளமாக கொண்
டவர்கள் சிங்கள உயர் வர்க்கங்க
ஞாடன் சமரசத்திற்கு ஏங்குகிறார்
கள். முடியாத பட்சத்தில் சென்
னையைத் தமது அடித்தளமாக
மாற்ற விரும்புகிறார்கள். யாழ்ப்
பாண்டத்தை அடித்தளமாக கொண்
டவர்கள், போராட்டத்தை விரும்
புகிறார்கள். ஆனாலும், ஊசலா
குகிறார்கள். ஜேரோப்பாவை அடித்
தளமாக கொண்டவர்கள் போரா
ட்டத்தைத் தூண்டுகிறார்கள்
அதே நேரத்தில் தமிழ்முத்தை
ஏகாதிபத்தியங்களின் பிடியில்
இணைத்துக் கொள்ள விரும்பு
கிறார்கள்.

நடுத்தர அணியைப் பொறுத்த
வரையில் இதுதான் இன்று தேசிய
இயக்கத்தின்செல்வாக்குத் தளமாக
விளங்குகிறது. இவ் வணியைச்
சார்ந்த இளைஞர்களே தேசிய
இயக்கத்தின் அதிகாரத் தளமாக
விளங்குகிறார்கள். இவ் இளைஞர்
அணியினருக்கும் இவர்களின் இரத்த
உறவினரான நடுத்தர அணியின
ருக்கும் இடையே இருந்த இடை
வெளி மிகவேகமாகக் குறைந்து வரு
கின்றது. இனப்படிகொலைகளுக்கு
அரசாங்கம் ஒரு முடிவு காணாவிட
டால் இவ்விளைஞர்களும், இவ்வணியின
ருக்கும் இடையேயான வேறு
பாடு படிப்படியாக மறைந்து இரண்
கும் அரசியலர்தியாக ஒரு முழுமை
யாகிவிடும். இவ்வணி வெவ்வேறு
சாதிப்பிரிவினரை உள்ளடக்கிய
தென்றும், இதில் தனி ஒரு சாதியாக
எடுத்துக்கொண்டால் மற்றச்சாதி
யினரிலும்மிலிட வெள்ளாளரே அதிக
மானவர்கள் என்றும் அவதானித்
தோம். ஆகவே, தேசிய இயக்கத்தின்
செயல்பாட்டணி இனியும் வெள்ளாளர் மாத்திரம் அல்ல. ஆனால்,
வெள்ளாளரே இதில்ஏனையசாதிப்
பிரிவினரை விடக் கூடியவர்கள்.

கீழ்மட்ட அணியைப் பொறுத்த வரையில் அது தற்போதுதான் தேவை இயக்கத்தின் செலவாக்குத் தளமாக மாற ஆரம்பித்துள்ளது.

இந்த மாற்றம் மிக வேகமாக ஏற்பட ஆரம்பித்துள்ளது. இவ்வணி தேசிய இயக்கத்தின் அதிகாரத் தளமாக மாறுவதற்கு இன்னமும் கால அவகாசம் தேவையாய் உள்ளது. தேசிய இயக்கம் வர்க்க ஒடுக்கு முறைக்கெதிரான வேலைத் திட்டத்தை முன் வைத்து வர்க்க விடுதலையையும் கோரும்போதுதான் இவ்வணி அதிகார தளமாகமாறும் நிகழ்ச்சிப்போக்கைக்காணமுடியும். அதற்கான அறிகுறிகள் தற்போது தோன்ற ஆரம்பித்துள்ளன. இதுதான் தமிழ்மீத் தேசிய விடுதலையின் அடுத்த கட்டமாகும்.

இனிப் பிரச்சனைக்கு வருவோம்,
கட்டுரை ஆதிரியர் பிறயன் கறியது
போல் தமிழ்மூம் வெள்ளாளர்
ஆதிக்கம் பெற்ற பிற்போக்கு தமி-
ழமூமாகவா அமையும்?

இவ்விதம் தான் அமையும் என்று கூறமுடியாது. ஆனால், இவ்விதம் அமைவதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் உண்டு என்று கூறலாம்.

உத்தேசத்தமிழிழம் யாழ். குடா
நாட்டின் வர்க்கஉறவுகளில் எதுவித
மாற்றத்தையும் உண்டாக்காமல்
தற்போது உள்ள வர்க்க உறவை
அவ்விதமே பாதுகாக்கும் ஒன்றா
கவே அமையுமானால், நிச்சயமாக
சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி அது
பிற்போக்குத் தமிழ்மாகவே
இருக்கும். வெள்ளாள மேலாதிக்
கம் கோலோச்சும், சாதி அகம்பா
வம் மீண்டும் தினிக்கப்படும். ஆனால்
வர்க்கங்களில் பெரும்பான்மையில்
ஏனால்லராக இருப்பதே
இதற்கானபிரதானகாரணமாகும்.
ஜனத்தொகையைச் சாதி ரீதியாக
கணித்தால் வெள்ளாளரே ஏனைய
சாதிப்பிலும் விடக்கூடிய
வித்தை ஆக்குவது ஆனாலும் வர்க்க
கத்துக்குச் சாதகமானதொன்றாக
செயல்படும். தமிழ் முத்தின்
ஏனைய பகுதி ஆனாலும் வர்க்கத்தின
ரையும்விட யாழ். நிலத்தை அடித்
தளமாகக் கொண்ட ஆனாலும் வர்க்க
கங்களே அரசியல் பொருளாதாரச்
சக்தி மிக்கவர்களாகையினால்
தமது சாதி அகம்பாவத்தை யாழ்
குடாநாட்டிற்கு வெளியிலும்
செலுத்துவார்கள். அங்கும் சாதிச்
சண்டைகளை உண்டுபண்ணுவார்கள்.
தேயிலைத் தோட்டங்களில்
யாழ்பாண வெள்ளாள ஆசிரியர்கள் இதைத்தான் செய்தார்கள்.

ஆசிரியர் கருத்துப்படி இது பழைய ஏற்றத்தாழ்வுகளும் விரோதங்களும் 'ancient inequalities and rivalries' உடைய ஒரு விளைவால்ல மாறாக உத்தேச அளவும் வர்க்கக்

தின் ஆட்சிக்கிளையின் ஒரு விளைவாகும். இவ்வர்க்கத்தை ‘ancient inequalities and rivalries’ தனக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதன் ஒரு விளைவு. ஆகவே, இது தீர்க்கப்பட முடியாத, வரலாறு காணாத, வரலாற்றுக்குப் புதுமையான ஒரு பிரச்சனையல்ல. வரலாற்றுல் தீர்க்கப்படக்கூடிய, வரலாறு தீர்க்க வேண்டிய ஒரு பிரச்சனையாகும்.

உத்தேச தமிழ்மீத்தின் அரசி யல் அதிகாரம் யார் கையில் என்பதே இங்குள்ள கேள்வி. ஏற்கனவே இங்குகூறப்பட்ட யாழ்ப்பாணாயர் வர்க்கங்களின் கைகளுக்கு செல்ல விடுவதா அல்லது யாழ்ப்பாணத்தின் கீழ் தட்டினர், தமிழ்மீத்தின் ஏனைய கீழ் தட்டினருடன் கூடி. தாம் தமது கைகளில் கைப்பற்றுவதா என்பதே பிரச்சனையாகும். தமிழ்மீத தேவை இயக்கம் இதையிட்டு சிந்திக்க ஆரம்பித்துவிட்டது யாழ். குடாநாட்டினதும் தமிழ்மீத்தின் ஏனைய பகுதியினதும் கீழ்மட்ட அணியினர் தமிழ்மீத்தில் தமது எதிர்காலம் என்ன என்பதையிட்டு சிந்திக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இச் சிந்தனை தமிழ்மீத விடுதலையில் பிரதிபலிக்கவும் செய்கிறது. இது ஆரம்பமாய் இருந்தாலும், இதற்கு ஒரு சிறந்த எதிர்காலம் உண்டு. ஏனெனில். அதுதான் வரலாறு. ஏதாவது ஒரு வழியில்—ஆயுத பலாத்காரத்தால் அது முடியாது, அரசியல்வாதி களால் அது சில வேளைகளில் சாத்தியமாகலாம்—தமிழ்மீத விடுதலைப் போராட்டம் தடுத்து நிறுத்தப்படுமானால், தற்காலிக ஒரு தேக்க நிலைக்கு உள்ளாகுமானால் உயர் வர்க்கங்களுக்கு இது சாதகமாக முடியலாம். ஒரு வர்க்கம் என்ற முறையிலும் அடக்கப்பட்ட இனம் என்ற முறையிலும் பல சாதிப்பிரி வினர் ஒரே சமூக இயக்கத்தினுள் அமைப்பு ரீதியாக அணிதிரட்டப் பட்டுவரும் இந்திகழ்ச்சி தடுத்து நிறுத்தப்படலாம். ஆனால், இது தற்காலிகமான ஒரு தோல்வியாகவே இருக்கும்.

தமிழ்முத்தின் ஏனைய சிறுபான் மேயோர் என்று கட்டுரை ஆசிரி யர்க்கும் முஸ்லிம்களும், மலையகத் தமிழர்களும் அடக்கப்படுவதுகூட சாத்தியமானதே. தமிழ்முத்தில் எந்தவிதமான முதலாளித்துவ அரசு உருவானாலும் இந்நிலமேயே இருக்கும் ஆனால், இதற்கும் சாதிக்கும் எதுவித தொடர்பும் இல்லை. தமிழ்முத்தின் இச் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படவேண்டுமானால் தமிழ்

சோலைச் யதார்த்தவாதத்தின் அழகியல் கோட்பாடுகள்

இப்பிரபஞ்சத்தில் உயர்ந்த ஜீவராசி மனிதன். தன்னையும் சுற்றுப்புறத்துடன் சேர்ந்து வளர்ந்துவரும் மனிதன் சமூகத்தின் வளர்ச்சியில் தனது வளர்ச்சியைக் கண்டு கொண்டவன் மனிதன். நாகரிகத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கில் மேலும் மேலும் உயர்ந்து விட்டவன் மனிதன். பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் எண்ணப் போக்கைத் தினமும் செலவிட்டு மனிதன் என்னும் வார்த்தையை மேலும் மேலும் மூர்மையாகவும் உருவாக்குபவன் மனிதன்.

அன்பு எனும் வார்த்தைக்கு உலகம் முழுவதும் ஒரே ஒரு பொருள்தான் உண்டு. பிறர் நலம் பேணுவதில் சுயநலம் மற்பது மட்டுமே மனிதச் சிறப்பாக எங்கணும் கருதப்படுவது உண்டு. வருங்காலம் என்பது தனது சந்ததி மட்டும் அல்ல, அதற்கு மேலும் போகும் என்பது இன்றுவரை அங்கிரிக்கப்பட்டிருப்பதும் நன்று.

மனித வரலாற்று அடிச்சுவடில் வந்து கொண்டிருப்பது அவனது தொடர்ச்சியான பயணத்தைக் குறிக்கிறது. உலகம் தன்னைத்தானே தினமும் சுற்றிக் கொண்டிருப்பதைப் போல் மனிதன் தினமும் தன்னை இயக்கிக் கொள்வதன் மூலம் இச் சமூகத்தையும் இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறான். இதில் உயர்ச்சியும், தாழ்ச்சியும், இறுக்கமும், நெகிழ்ச்சியும் எந்தவிதமான உணர்ச்சிப் பெருக்கமும் ஒட்டு மொத்தமாக மனித ஆன்மாவின் வளர்ச்சி மனிதனே உருவாக்கியுள்ள கலை களின் மூலம் சிறக்கிறது.

கலை, ஆசாரம், பண்பாடு என்றதற்கும் அவற்றின் ஒருமைப்பாட்டு நிலையான “அழகு” எனும் உணர்ச்சி கருத்துக்கும் வரலாற்று ரீதியிலான அர்த்தம் உண்டு. மனிதன் காலம் காலமாகவே வளர்ந்து வருவதைப் போலவே இக் கருத்துக்களும் வளர்ந்து வருகின்றன.

எழுதாத இலக்கியமான இசை காதுகள் மூலம் உணர்வில் கலப்பதைப் போல் சித்திரம், சிறபம் கண்கள்

முத்தில் உள்ள இனவாரிக் குழுக்களின் அரசியல் உரிமையை மதிக்கக் கூடிய வேலைத்திட்டம் ஒன்று அவசியமாகும். இவ்விதமான வேலைத் திட்டம் ஏற்கனவே மக்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளதை திரு. பிறயன் அறிந்திருக்கவில்லை. ஆனால், இவ்வேலைத் திட்டம் தமிழ்முத்தில் அழுப்படுத்தப்படவேண்டுமானால் அதன் ஆளும் வர்க்கம் யார் என்ற கேள்வி மீண்டும் எழுகின்றது. முன்பு சொன்ன அதே பதில்தான்

இங்கும் பதிலாகின்றது.

ஆகவே, எமது பிரச்சனைகள் என்ன என்பதை நாம் புரிந்து கொண்டுள்ளோம். இதை நிறைவேற்றுவதில் எமது எதிரிகள் ஏதா திபத்தியங்களோயாகும். அவர்களது அசிங்கமான கரங்கள் எமது மன்னையும், விண்ணனையும், நீரையும், காற்றையும், மக்களையும், மூலவனங்களையும், அசிங்கப்படுத்துவது என்று பூரணமாக நிறுத்தப்படுகின்றதோ அன்றுதான் எமக்கு

வழியாக மனத்திரையில் படிவதைப் போல் வரிவடிவில் உருவாகும் இலக்கியம் அறிவுப்பரப்பில் குடிகொள்கிறது ஏனெனில் அங்கே கருத்துக்களின் குழைவில் கலை, அழகுடன் கலந்திருக்கிறது. அதனால் இலக்கியமும் ஒரு கலைப்படைப்பாகிறது. கருத்துச் செங்கல்களுடன் எழுப்பப்படும் கலைப்படைப்பு எனும் கட்டிடத்திற்கு ஆகாரமாகத் தாங்கிக் கொள்வது மனிதாபிமானம். எனவே மனிதாபிமானம் அதன் விகிதாசாரத்தில் நிறைகிற கலைப் படைப்படிகள் சிறப்பதும், குறைவிற் படைப்புகள் விறைப்பதும் கண்கூடு.

படைப்பு என்பது உலகத்தைப் பற்றிய மனிதன் கொண்டுள்ள சிக்கலான ஆன்மீக உறவுகளின் உயர்ந்த மட்டப் பிரகடனமாகும். எனகிறார் ஜி. எர்மான். (மார்சிச-லெனினிச அழகியலும், வாழ்க்கையும்-பக். 263) மனிதன் தனது மனிதத் தன்மையை இழக்காமல் காப்பாற்றிக்கொண்டு மேலும் அதனைச் சிறக்கச் செய்வது, அவன் ஒரு சமூக மனிதன் என்று அறிவுறுத்துவது, அவன் ஆத்மீக கலாச்சாரப் பண்பாட்டு நிலையே. அத்தகைய பண்பாட்டு நிலையை உயர்த்துவது கலையே. அதனால் வாழ்க்கையை உறுதிப்படுத்துகின்ற நெந்துப் போகிற பண்புகளை எதிரித்து நிமிரச் செய்கிற ஒழுக்கு நெறிகளும் கலையின் ஒரு அம்சமே. இதற்கு, நானும் வளர்ந்து வரும் வாழ்க்கையைப்பற்றிப் புரிந்துகொள்ள வும், அதனை மேலும் உன்னதப்படுத்திக் கொண்டு செல்லவும், கலைப்படைப்புகளைக் கொடுக்கும் கலைஞர், படைப்பாளி, புரட்சிகரமான உத்வேகம் கொண்டிருத்தல் அவசியம்.

கலை உணர்ச்சி என்பது ஒரு பொதுச் சிந்தனையாகும். பிறரை மகிழ்விக்கிற அல்லது உணர்த்துகிற அல்லது செயலுக்குத் தொண்டுதல் செய்கிற வெளிப் பாடாகும். இந்தத்தன்மை உடனடியாக நிகழ்ச்சியாக

விடிவு காலம் உண்டு என்பதும் எமக்குத் தெரியும். மூன்றாம் உலக மக்களாகிய நாம், பிறயன் கூறும் 4ம் உலக காலனித்துவத்தைத் தொடர்ந்தும் தொடர்ந்தும் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் முட்டாள்கள் அல்ல. நமது வரலாற்றை நமது கைகளில் எடுக்கும் துணிவு நம்மிடம் உண்டு என்பதை தமிழ்மூர்க்கள் மூன்றாம் உலக நாட்டு மக்களின் சார்பிலும் நிறுவித்துக் காட்டுவார்கள். *

அமையாமல், ஆழமாக விதைக்கப்படும் விதை காலம் சென்று முளைப்பதைப் போல மனிதனின் எண்ண ஒட்டத்துடன் கலக்கிறது. அவனது அனுபவத்தைக் கிளறிவிடுவதாகவும், படிப்பினை ஊட்டுவதாகவும் இருக்கிறது. ஏனெனில் கலைஞர் வருங்காலத்துக்கும் ஒரு பொது அறிவைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டவும் முடிகிற வன். அதனால், அவன் தனது கலைப்படைப்புகளின் மூலம் வருங்காலத்தின் சமூக நிலைகளுக்கு வழிகாட்டக் கூடிய இடத்தை இப்போதே பிடித்துக் கொள்கிறான். புரட்சிகரமான உத்வேகத்தை அவன் தன்னகத்தே எப்போதும் வளர்த்து வருகிறான்.

‘தன் காலத்தின் எல்லைகளை மனிதன் தாண்டிச் செல்லக் கலை இடமளிக்கிறது’ என்று கே. டொல்கோவ் கூறுகிறார். (மார்க்கிச-லெனினிச அழகியலும் வாழ்க்கை யும் பக். 31) இது எப்போது சாத்தியமாகும்? தன் காலத்திய வாழ்க்கையை கலைஞர் படம் பிடிப்பதுடன் நின்றுவிடாமல் அது எப்படி இருக்க வேண்டும் என்றும் கூறி அதற்கான மானுடத் தர்மத்தைக் காட்டுகிறபோது தன் காலத்திய முரண்பாடுகளில் சமூகத்துக்குச் சாதக மானத் தன்மையில் வளர்த்துவரும் அம்சங்களைக்கண்டு அதனை பிரதானப் படுத்திக் கொண்டு செல்கிறபோது.

இது சமூக உணர்வாகும். ஒரு படைப்பாளி தனி மனிதனாகவே எதனையும் படைத்தாலும் ‘‘நாலு பேர்’’ என்று சொல்லப்படுகின்ற சமூகத்தை நோக்கியே செயல்பட முடிகிற காரணத்தாலும் அச்சமூகத்தை நல்ல வெளிச்சம் கொடுக்கக்கூடிய பொறுப்பும் கடமை யும் படைப்பாளிக்கு ஏற்படுகிறது. கழிந்து போகிற பழையன கழிந்து, இயைபாகிய வருகிற புதுமையை நாடி, சமூகத்தின் ஒட்டு மொத்தமான வருங்கால நலனுக்காக கலைஞர் படைக்கிறான். மக்கள் ஈடுபாட்டு அக்கறைச் செலுத்தக்கூடிய கலையில் இலக்கியத்தில் படைப்பாளி ஈடுபடுவதால் தங்கள் வாழ்க்கையைப் போன்ற ஒரு காட்சியில் தங்கள் அனுபவத்தை ஒத்துப் பார்க்க மக்கள் விரும்புவதால் அவருடைய முக்கியத் துவம் அதிகமாகிறது. அதனால் மக்கள் மனத்தை ஆட்டிப்படைக்கிற எஞ்சினியராக அவன் அழைக்கப்படுகிறான். இவ்வளவு பொறுப்பு வாய்ந்த கலைஞரின், படைப்பாளியின் உருவாக்கத்தையும் இச்சமூகமே கொடுப்பதால், அவனுடைய படைப்புகள் அவற்றில் தரத்திலும் மதிப்பிலும் சிறப்பாக இருக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது.

படைப்புகளின் தரம், படைப்பின் தன்மை, வடிவம், உத்தி, படைப்பாக்கப்பட்ட அழகு இவற்றிலும் அதன் மதிப்பு அடிப்படையில் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் அனுகு முறை, பிரச்சினைகளைக் கொண்டு சென்றிருக்கும் முறை. அப்படைப்பில் பாய்ச்சப்பட்டிருக்கும் சமூக உணர்வு அல்லது நிலைப்பாடு இவற்றிலும் காணப்படும். படைப்பின் தரமும் மதிப்பும் சேர்த்துச் சொன்னால் அப் படைப்பு கையாளப்பட்டிருக்கும் கரு (Theme) வுக்கு விசுவாசமான முயற்சியிலும் அது சம காலத்தில் காலுங்றியுள்ள முறையிலும், காலத்தின் முன்பின்

தொடர்பில் கொண்டிருக்கும் இயைபிலும் வாழ்க்கையின் புதிய புதிய தோட்டத்தை நாடும் முயற்சியிலும் அவை அடங்கும். ‘‘கவிதையில் தர்மம் தேவை உன்னுடையச் சொந்தக் கருத்துத் தேவை ஒரு சூட்டு விரலைப் போல அது கொஞ்சம் கூட பிரிக்க முடியாதது’’ என்று தாஸ்தாயேவஸ்கி கூறுவதுபோல படைப்பாளியின் சொந்த ஈடுபாடு இன்றி அசல் படைப்பைக் காண்பது இயலாத காரியம். திருக்குறளின் விசேஷம் அது ஒரு காலக் கவிஞரின் உறுதியான மன வெழுச்சியிலிருந்து புறப்பட்டாகும். வளருவர் கொடுக்கும் கூர்மையான போதனை அல்லது உத்தரவு குறளி விருந்து பிரிக்க முடியாதது. இங்கே தனி மனிதனின் பங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

ஆக, படைப்பாளியின் உணர்வுகளே சமூகம் முழுவதும் கால் பரப்பி நிற்கும் சமூக உணர்வாகப் பரிணமிக்கும் போதுதான் படைப்பாளி காலத்தின் உச்சியை எட்டுகிறான். அதாவது, அன்றாட அனுபவஅறிவு என்ற ஒரு குறிப்பிட்டத்தேக்கத்தில் இருந்து மேலெழும்பி வரலாற்று உணர்வுகளுடன் சமூக வாழ்க்கையின் உண்மையான போக்கையும் திருப்பங்களில் அதன் வேகத்தையும். தடை மீறலையும் கணிக்கும் போது படைப்பாளி பாரபட்சமற்றுப் பேசும் பருந்துப் பார்வையைப் பெறுகிறான். அப்போது தனி மனித அறிவு சமூகப் பொது அறிவாகப் பரிணமிக்கிறது. தனி மனிதனின் படைப்புகள் சமூக வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் நிலைகாண்டு சமூக போதத்தைக் கொடுக்கிறது.

படைப்பைப் பொறுத்தவரை அதை எப்படி ஆக்குவது என்பது பற்றி கூட்டல் கழித்தல் கணக்குப் போல் ஏதாவது சட்டங்கள் உண்டா? கிடையாது. சயானுபவத்தின் தன்வயமான பரப்பில் (Mental Phenomena) படைக்கப்படுவதால், கட்டுமானத்தில் கொத்தனாரும் சித்தாஞ்சும்—ஏன் சன்னணாம்புச் சாந்தாகவும் கூட அவன் மட்டுமே ஆளாவதாலும், கடக்கவேண்டிய (By-Passing) கட்டடங்களையும் காலங்களையும் அவனே கடப்பதாலும் நிர்ப்பந்தம் கொடுக்கக்கூடிய சட்டங்கள் பலன் தராது.

எம். ஓவ்சியான்னிக்கோவ் பின்வருமாறு வலியுறுத்துகிறார்.

‘‘கலை என்பது ஒரு தத்துவ விஞ்ஞானமாகும். மனவியல், மொழியியல், சமூகவியல், மற்றும் பிரத்தி யேகமான அறிவுத்திரயின் கிளைகளுக்குள்ளாக அதனைக் குறைத்து விடக்கூடாது. கலைத்துறையின் விஞ்ஞானபூர்வமான முறையியலை ஒரு திட்டமிட்ட வழிக்குள் அடைத்துவிடக் கூடாது என்பது மிகச்சரியானதாகும்.

தனி ஒரு மனிதனாகச் செய்து காட்டுவதால் படைப்பாளிக்கு முக்காலத்தைப் பற்றிய சகலஞானமும், கலாச்சாரப் பண்பாட்டு நெறிகளில் ஈடுபாடும், மரபில் எங்கு ஆரம்பித்து எங்கு முடிப்பது என்ற கணிப்பும், அனைத்தையும் நடத்திக் காட்டும் துணிவும் இருக்கவேண்டியது அவசியம்.

முக்காலத்தைப் பற்றிய ஞானம் என்றதும் வரலாற்றுப் புள்ளி விபரங்களை அடுக்கிக் கொண்டு போகும் திறமை என்று அர்த்தப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய தில்லை. வரலாற்று உண்மைக்கும், அப்புள்ளி விபரங்களுக்கும் சம்பந்தமில்லை. வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையும் வரிசையாக அடுக்குவது இயற்கைவாதம் ஆகும். (Historical Naturalism) வரலாற்று உண்மை என்பது அந்தக் காலத்தில் சமூகத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்திய சக்திகள் கருத்துக்கள் அவற்றின் அடிப்படைக் காரணங்கள் இவற்றைப் பற்றிய ஞானமே. இந்த ஞானத்தைப் பெறாமல் வாழ்க்கையை நோக்குவதால் சரியான பார்வைகள் கிடைக்காது. முறையாகப் புரிந்து கொள்ளுதல் முடியாது. சார்புநிலை கொள்ளவேண்டிய இடத்தில் சமாதானம், சறுக்குநிலையும் தான் ஏற்படும்.

இத்தகைய காரணங்களால் ஒவ்வொரு படைப்பாளி யும் ஒவ்வொரு ஆளுமை பெற்ற மனிதன் என்ற வகையில் தேக்கம் அடைந்து விடாமல் மேலும் மேலும் அறிவை நோக்கிப் போகும் முயற்சியில் ஈடுபடுவோன் ஆகவும், ஒவ்வொரு பிரச்சினையிலும் பொதுமக்கள் முன் நியாயம் கிடைக்கும் வகையில் தீர்வுகள் கொடுக்கும் ஆற்றல் பெற்றவனாகவும் வளர்ந்து கொண்டே போக வேண்டியதும் அவசியம். நல்ல மனிதாபிமான கண்ணோட்டத்தில் சரத்சந்திரர் நமக்கு நல்ல உதாரணம்.

தனி மனித வழியாக இச்சமூக இயக்கம் தன் கலா பூர்வமான படைப்புக்கள் சமூகத்தின் ஒட்டு மொத்த மான பிரதிபலிப்பாகக் கருதப்படுவதால் அழகியல் அல்லது ரசனையானது கதாபூர்வமான உட்பதிவு (Thematic Conception) வளர்த்தல், ஒரு முடிவு ஆகிய வற்றுடன் கலந்திருப்பதில் தான் ஒவ்வொரு படைப்பின் மதிப்பீடும் - அது அழகியல் ரீதியில் ஆணாலும் சரி, பயன் பாடு மற்றும் பண்பாடு என்ற ரீதியினாலும் சரி - அடங்கும். வெறும் அழகு என்று தனியாக ஒன்றும் கிடையாது.

அழகு என்பதற்கு வரலாற்றுப் பூர்வமான பொருள் உண்டு. ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னுள்ள சிற்பம், சித்திரம், கவிதைகள் கலை வேறு, இன்றை நிலை வேறு, அன்றைய தேவை வேறு, இன்றைய தேவை வேறு. சமூகத்தை ஒற்றுமைப்படுத்த வைத்திருந்த சமயக் கண்ணோட்டம் இன்று பொருந்தாது. அன்று சிற்றிடை பெறுந்தல், அகன்ற மார்பு என்ற வருணனைக் கண்ணோட்டம் இன்று வேண்டாத ஒன்று. கட்டிடத் தையே இன்று மாறிவிட்டது. அழகின் தத்துவமே இன்று பயன்பாடு நிலைக்கு மாறி வந்துள்ளது. தேவைக் கேற்ப மனிதனை ஆரோக்கியிப்படுத்துவது என்ற பொருள்பட இதைக் கண்டுகொள்ளாமல் நிகழ்ச்சிகளைச் சித்தரிப்பது மட்டுமே கலை என்பது படைப்பியலுக்குப் பொருந்தாது. அழகு பற்றிய கண்ணோட்டம் வாழ்க்கைக்கு எது எப்படி அர்ப்பணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விசயமாகும். ஒரு பூந்தோட்டத்தை நகருக்கு மத்தியில் ஏற்படுத்துவதானால் இயற்கையை மனிதனுக்கு இதழுடுவது என்ற கண்ணோட்டம் தானேதவிர இயற்கையை தாஜா செய்யும்காரணமல்ல.

ஒரு கலைப்படைப்பைப் படைக்கும் உருவாக்க நிலையில் படைப்பாளி இருக்கிறான். வாசகனுடையதோ அனுபவிக்கும் நிலையாகும். அதனால் வாசகனைத் திசை மாறாமல் தன்னுடைய வழியில் அப்படியே இழுத்துச் சென்று வாழ்க்கையைக் காட்ட வேண்டியது அவசியம். இதனால் உயர்த்த வேண்டிய அவசியமும் கடமையும் எழுத்தாளனுக்கு உண்டு. அதனால் ஏமாற்று வித்தைகளை கடைப்பிடிக்காமல் ஒரு தலைவன் அல்லது வழிகாட்டி என்ற நிலையிலிருந்து செயற்பட வேண்டும். ஆக்கடிர்வமான விமர்சனங்த்திற்கு உட்பட எந்தக் கலைப் படைப்பும் மறுக்கமுடியாது. விமர்சனமாகிறபோது ஒரு படைப்பின் உருவாக்கம் உத்தி மற்றும் கலை அம்சத்துடன் அப்படைப்பு வாழ்க்கையைப் படம் பிடித்து இருக்கும் முறையும், சாதக பாதக நிலையும் வெளிப்படும்.

ஒரு படைப்பு மக்களுடன் கொண்டிருக்கும் நெருக்கத்தின் (Affinity with the people) அளவைப் பொறுத்து அது மக்களிடம் தனது வெளிச்சத்தைப் பாய்ச்சியிருக்கும் எல்லை (Range)யை பொறுத்தும் அதுமக்களுடைய தார்மீக பண்புகளை (Morality) வெளிப்படுத்தும் முறையைப் பொறுத்தும் சிறப்படையும்.

“சாஸ்வதமான தார்மீகப் பண்பு என்பதில் நமக்கு நம்பிக்கை இல்லை. அதனால் நாம் தார்மீகப் பண்புகள் பற்றிய அனைத்து நீர்க்குமிழிகளின் தவறுகளையும் வெளிப்படுத்துவோம். தார்மீக பண்புகள் மனித சமூகம் உயர்ந்த மட்டத்திற்கு எழ வேண்டும் என்ற நோக்கத் திற்கு உதவுகின்றன. உழைப்புச் சரண்டவில் இருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்கிறது’’ என்று லெனின் சொல்லுகிறார். (மதத்தைப் பற்றி லெனின் பக்கம் 61) புதிது புதிதாக அனுபவம் ஆகிவரும் வாழ்க்கை நிலை பாடுகளிடையே சிக்கித் தவிக்கும் மிதவாதத் தன்மை கொண்ட தார்மீகப் பண்புகளைத் தனக்கு வழிகாட்டு பவர்களாக கொள்ளாமல் அன்றிலிருந்து மீளத்துடிக் கின்ற எழுச்சியுடைய பண்புகளை முக்கியப்படுத்த வேண்டுமென்பது அறிவுரை.

லெனின் கூறுகிற இவ்வறிவுரை படைப்பில் சகல அம் சங்களுக்கும் பொருந்தும். “பழையன கழிதலும் புதியன புதுதலும் வழுவல் கால வகையினானே” என்று பவனந்தியார் கூறுகிறாரே, அந்தக் கழிய வேண்டிய பழமையை வாழ்க்கைப் பிரச்சாரம் இல்லாமலேயே கழித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. புதியனவற்றை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மனிதர்களின்நடைமுறையேஇதற்குச் சாட்சி. ஆணால் ஒவ்வொரு படைப்பாளியும் தன்னுடைய படைப்பில் இந்த இயக்கவியல் பூர்வமான மாற்றத்தை கொள்கை பூர்வமாக எப்படி ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதே கேள்வி. வரலாற்றுப் பூர்வமான அனுபவமாகி வரும் உண்மைகளை அவன் ஏற்றுக் கொள்வதும் அல்லது தள்ளிவிடுவதும் புதிய மனிதனையும் புதிய வாழ்க்கையையும், அவன் சித்தரிக்கும் திராணி யைப் பெறுவதும் அல்லது நிசிவை நாடி ஒடுவதும் இக்கேள்விக்கான விடையில் இருந்தே தீர்மானிக்கப்படும்.

கார்க்கியின் ‘தாய்’ ஒரு வரலாற்று உண்மையைக் காட்டுகிறது. அதாவது முதலாளித்துவத்தை அழித்து

விட்டு அதன் வழி பிறந்த தொழிலாளி வர்க்கம் தனக்கு ஏற்படுத்தத்தான் சோசலிச் அமைப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் வரலாற்று உண்மையாகும் அது. அதனை முன் மொழிந்தது காரல் மார்க்ஸ். வழிகாட்டியது வெனின். செயல்படுத்தியது சோவியத் மக்கள். உணர்த் திக் காட்டியது ‘தாய்’ மூலம் கார்க்கி.

ஒருவனுக்கு வரலாறு பற்றிய ஞானம் இருந்தாலும் புதிய விசயங்களை நல்லுகி ஏற்றுக் கொள்ளும் பக்குவம் இருக்க வேண்டும். தன்மயமான பிரச்சினை என்றாலும் இதனைத் தன் பிரச்சினையாக கருதாமல் வாழ்க்கையின் பொதுப் பிரச்சினையாகக் கருதிவிட்டால் தீர்வு கூலபமாகும்.

அழகியல் படைப்பு இயக்கத்தில் (Process) இது ஒரு முக்கியமான கட்டம். இந்தக் கட்டம் ஒவ்வொரு படைப்பாளியும் சந்தித்து வருவது. இதில் ஊசலாட்டம் கொள்பவர்களால் புதிய புதிய விசயங்களைத் கேட முடியாது. சரியாகச் சித்தரிக்கவும். முற்போக்கான திசையில் உறுதியாகக் கால் ஊன்றவும் முடியாது. உதாரணமாக ஜெயகாந்தனின் ‘அக்னினிப் பிரவேசம்’ கங்காவின் தாய், மகள் ஒரு தவறு செய்து விட்டாள் என்பதை அறிந்தும், மகளின் தலையில் கங்கால்னானம் போல் தண்ணீர் ஊற்றி மன்னித்துவிடுவதும், சமூகத்தில் கங்கா ஒரு நல்ல பெண்ணாகவே வாழ அனுமதி அளிப்பதும் இலக்கிய உலகில் ஒரு பிரச்சினையை-படியலை கிளாப்பியதல்லவா? ஆனால் ஆசிரியர் அக்கறைதயில் காட்டிய பக்குவமும் ஒரு முடிவை ஏற்படுத்தும் துணிவும் வெற்றி பெற்றதே. இது வாழ்க்கையைப் புதிய மதிப்பீடு செய்வதும். புதிதாக வாழ்க்கையை உருவாக்குவதல்லவா? புதிது புதிதாகத் தோன்றிக் கொண்டிருக்கும் சமூகப் பிரச்சினையில் எழுத்தாளர் எந்த இடத்தில் எப்படிச் சார்பு நிலை கொள்வது என்பதை ஒவ்வொரு எழுத்தாளனும் தீர்மானித்து விடவேண்டும் என்பதற்கு இது ஒரு உதாரணம். இதேவிசயம் தான் ஜெயகாந்தனின் ‘இதய ராணிகளும், ஸபேடு ராஜாக்களும்’ என்ற புதிய நாவலில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. பிரச்சினையின் தாரதம்யங்களுக்கு ஏற்ப அது சொல்லப்பட்ட வடிவம் வித்தியாசப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாவலின் ஆசிரியர் டி. வி. ரிப்போட்டராக காட்டி விருக்கும் முடிவு ஒரு பிரச்சினையில் உண்மையான அக்கறை செலுத்தி அதற்கு நேர்மையான தீர்வு ஒரு நேர்மையாளதனிமிருந்தே கிடைக்க வேண்டிய கட்டாயத்தைக் காட்டியிருப்பது ஆசிரியரின் பக்குவத்தையும், துணிவையும் காட்டுகிறது.

ஆக சமூக வாழ்க்கைக்கு தன்னை அர்ப்பணி த்துக் கொள்வதே ஒரு எழுத்தாளன், படைப்பாளி, கவிஞர் செய்ய வேண்டிய முதற்பணி. அதைத் தொடர்ந்து எழுதுவதே அவன் படைப்பு, கலையம்சம், முற்போக்கான சித்தரிப்பு எல்லாம்.

முதலாளித்துவ வளர்ச்சி ஒரு நிலையை எட்டிவிட்ட இன்றைய நிலையில் அரசியல், வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு முறையிலும் புகுந்து விட்டது. இந்த வளர்ச்சிக்குக் காரணமே முதலாளித்துவப்பொருளாதாரத்தின் அடிப்படை

யில் எழுந்த ஒரு அரசியலே. இந்த நிலையில் எழுத்தாளர் அரசியலையோ. அது சார்ந்த தத்துவத்தையோ புறக்கணிக்க முடியாது. பாரதி இந்த இடத்தில் ஒரு நல்ல உதாரணமாகிறார். அவர் இந்திய மக்களின் நேர்மையான வாழ்வு முன்னேற அரசியல் விடுதலை வேண்டினார். பாரத சமுதாயம் வாழ அதற்கேற்ற அரசியல் மாறுதல் வேண்டினார். அன்றே அதனால் இன்றைய கால கட்டத்து எழுத்தாளர்களின் தலைவிதியும் மக்களுக்கு-உழைக்கும் மக்களுக்கு-சாதகமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் அதற்காகப் போராடும் அரசியலுடன் கலந்திருக்கிறது. யுக மாற்றத்திற்கான அரசியலின்றி எழுத்தாளரின் வரலாற்றுக் கடமை-பணி-இயலாத காரியம். அதனால் இந்தக் கண்ணோட்டம் கலந்த அழகியல் நோக்கு தான் சமூகப் பார்வை.

கருத்துப் பரிஷுரண வளர்ச்சி மட்டுமல்ல கலாபூர்வமான வளர்ச்சியும் முக்கியமானது. கலாபூர்வமான சித்திரிப்பு அவை கற்பனையாக இருந்தாலும் யதார்த்தத்தின் மறுபதிப்புத்தான்-படைப்பிற்கு அழகியல் தரம் கொடுக்கிறது.

அழகு என்று தனியே ஒன்றும் வடிவம் இல்லாமல் கிடையாது. அதுபோலவே வாழ்வின் நிதர்சனங்கள் இல்லாத கற்பனைகள் கிடையாது. அதாவது பொருளின் இருத்தல் எனும் அம்சம் தான் கலைஞருடைய அழகியல் உறவில் பதிந்து வெளிப்படுகிறது. ஒரு பொருள் இல்லாமல் புறவயமான தாக்கம் கொடுக்கக்கூடிய காரணங்கள் இல்லாமல் எழுத்தாளன் கவிஞரின் மனத்திறரையில் பாதிப்பு அடைவதில்லை. புறவயமான காண்கிற கேட்கிற உணர்கிற விசயங்கள் அவனுடைய அறிதல் திறனுடன் கலந்து உணர்ச்சி வேகத்தில் வெளிப்படுகிறது. இந்த அறிதல் என்பது அவன் தாக்கமடையும் போது அவனுக்கு புலன் உணர்வாகவும், வெளிப்படையாகவும் ஏற்படும் தாக்கத்தின் அளவு, அவனிடம் ஏற்கனவே அதேபோன்ற ஒரு விசயத்தைப் பற்றி அடி ஆழத்தில் வெகு காலமாக எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் சில கலைத் தேடல்கள் (Artistic Search) தாக்கம் கொடுக்கும்விசயம் பற்றி அவன் கொண்டிருக்கும் கண்ணோட்டம். அதன் தீர்வு பற்றிக் கொண்டிருக்கும் நிலைபாடு, அதனைக் கலா பூர்வமாக வெளிப்படுத்தும் திறமை, அனுபவம் இவற்றுடன் இரசாயனக் கலவையில் ஒரு வடிவம் பெற்று வெளிப்படுகிறது. கவிதையில் இத்தாக்கமும் வெளிப்பாடும் சீக்கிரம் நடக்கும். கதை, நாடகம், இவற்றில் சற்றுக் காலம் பிடிக்கும். ஏனெனில் கதையும், நாடகமும், கதாபாத்திரங்கள் மூலம் இயக்கப்படுகின்றன.

இப்படிப் புறவயமாகச் செயற்படும் அனுபவமாகும் விசயங்கள் ஆசிரியரின் தன்வயமான கிரகிப்புடன்தான் வெளிப்படுகிறது. ஆசிரியரின் பார்வைகளுடன் சேர்ந்தே அது வெளிப்படுகிறது. அப்படி வெளிப்படுகிறபோது தான் சமூக யதார்த்தங்கள் அழகியல் யதார்த்தங்கள் ஆகின்றன. சமூக உண்மைகள் அழகியல் உண்மைகள் ஆகின்றன.

வாழ்க்கையின் உண்மை என்றால் கலைஞரின் பார்வை எனவும், அழகியல் உண்மை என்றால் கலைஞர்

னின் பார்வை எனவும் கூறலாம். இரண்டிற்கும் இடையே சிறு இடைவெளி இருப்பதாகத் தொன்றலாம். அது கலைப்படைப்பு எனும் முழுமையில் சரிசெய்யப்படும். படைப்பாளியைப் பொறுத்தவரை இரு தன்மையாகத் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு இயக்கமாகும். இதன் மூலம் கலா பூர்வமான காட்சி அல்லது கற்பனை அல்லது படிமம் (Artistic Image) என்பது சமூக யதார்த்தங்களில் இருந்து பெறப்பட்ட சில அம்சங்கள்தான் என்பது தெளிவு. கண்ணால் கண்டவற்றையெல்லாம் காதால் கேட்டவற்றையெல்லாம் அப்படியே கொட்டி விடுவது ஜீரணமாகாமல் வாந்தி எடுப்பது போல. கலை ஞானின் மனத்திறரயில் பட்டு பிரதிபலிப்பாக வெளிப்படுவது, அதாவது அவன்து தாக்கமும் சேர்ந்து வெளிப்படுவது, அதாவது அவன்து தாக்கமும் உலையில் அரிசியைப் போட்டுச் சூடாக்கினால் வெந்துபோன்கோறு உணவாக பரிமாறப்படுவதுபோல பதனிடப்படாத அல்லது முடிவு பெறாத அல்லது பச்சையாகக் காணப்படும் விசயங்கள் படைப்பாளியின் தாக்கம் எனும் சூடு பட்டுவெந்துசாம்பலாகி புதிய உருவத்தில் வெளிப்படுகிறது. இப்படி புதிய அர்த்தம் கொண்டு வெளிவருவன் மட்டுமே அழகியல் கூகமும் மனத்திற்கும், இரசனை உணர்ச்சிக்கும் ஈர்ப்புக் கொடுக்கும்.

இவ்விதம் வெளியாகிற படைப்புக்கள் கடையானாலும் சரி, கவிதையானாலும் சரி தேவையான விசயத்தை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு தனது கருத்தோட்டத்திற்கும், மிஞ்சிகளிற அல்லது பொருந்தாதவற்றைக்கைவிடுகிறது. உபயோகம் இல்லாத பழைமையும், படைப்பாளி ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத திடீர் புதுமைகளும் விலக்கப்படுவது இப்படியே.

ஆக இலக்கியத்தை வாழ்க்கையில் இரண்டாவது இயற்கை (Second Nature of Life) என்பார்கள். வாழ்க்கையின் போக்கை பிரதிபலித்தல் என்ற வகையில் சரிதான் ஆனால் இலக்கியத்தை வாழ்க்கையைக் காட்டும் கண்ணாடி என்பது சரியல்ல. இது கொச்சையாக கூறுவதாகும். மனிதனின் ஸ்தூல சரீரத்தை அப்படியே பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடி மனித சிந்தனை ஒட்டத்தைக் காட்ட முடியாதது. சிந்தனைப் போக்கில் ஏற்படும் இயக்க இயல் ரீதியில் ஆன வளர்ச்சியை அறியாதது. மனிதனிடம் காணப்படும் அறிதல் (Cognition) என்ற அச்சம் என்றும் முடிவானதல்ல—தொடர்ந்து உண்மை களைத் தேடிக்கொண்டே இருப்பது. சொல்லப்போனால் யதார்த்த வாதத்தைக் கொச்சைப்படுத்துவது இயற்கை வாதம் (Naturalism) எனலாம். இயற்பண்பு வாதம் அல்லது இயல்பு நிலிற்கி என்பது எப்படி அழைத்தாலும் இயற்கை வாதம் யதார்த்த வாதத்தின் குறைப்பிரசவமே.

இயற்கை வாதத்தின் தன்மை, நோக்கம், வாழ்க்கைச் சித்தரிப்பு அல்ல. வாழ்க்கைப் பயணத்தில் முன்னும் பின்னும் தொடர்புடூத்திப் பார்ப்பதில்லை. வாழ்க்கையின் பன்முகத்தன்மையில் தனக்குப் பிடித்தமான எழிதான் அம்சத்தை மட்டுமே காண்பது. துண்டு துண்டாக பிரித்துப் போட்டு துண்டுகளை அப்படியே கொடுப்பது பிரச்சினைகளை அதன் பின்னணியில் இருந்து

பிரித்துவிட்டு பொதுவான மையக் கருத்தில் இருந்துவில்லை சாதாரண மனிதனின் பாசையில் சொன்னால் கொம்பை விட்டுவிட்டு வாலைப்பிடிப்பதாகும்.

இயற்கை வாதம் கண்டதே காட்சி, கொண்டதே கோலம் என்றவாறு சிரித்துவிட்டு எழுத்தாளனின் ஈடுபாட்டை மறந்துவிட்டு சாதகபாதகமான அம்சங்களின் முக்கீத்துவத்தைப்பற்றி உணராததாகும். எழுத்தாளன் சலனம் அடைகிற அறிதல் திறன் (Conguition) இவ்வால் போட்டோ பிடிக்கும் ஒரு காமிராவின் வேலையைச் செய்வது. கண்ணாடி முன்னாடி நின்று கொண்டிருக்கும் பொருளை—மனிதனை அப்படியே மனிதனுடைய கண்ணுக்கே காட்டுகிறதென்றால் காமிரா அப்படியே படம் எடுத்துக் கொள்கிறது. ஒரு வகையில் சித்திரம் தீட்டும் கொள்கையில் (Imprasanisim) என்ற கொள்கையை ஒத்தது. ஓலங்களுக்கு (Horors) மட்டுமே முக்கியத்துவம் கொடுத்துவிட்டு அந்த ஒலத்துக்கு காரணமான பின்னணி களையும், மற்றும் பாதைகளையும் மறந்து விடுவது காடு முழுவதையும் கற்றிப் பார்க்க புறப்பட்ட யாத்திகர் சில தனி மரங்களை கவனிப்பதுடன் நின்றுவிடுவதாகும் என்று சிறுசிறு சம்பவங்களை சித்தரித்துப் போகும் இந்த இலக்கியப் போக்கை பற்றி வெளின் சுறுகிறார். இவர்கள் சில்லறை சம்பவங்களுடன் நின்று கொண்டு வாழ்க்கையின் ஆழத்தைக் கண்டு பிடித்துவிட்டதாக திருப்பிப் பட்டுக் கொள்ளலாம். ஆனால் வாழ்க்கை அத்துடன் நின்றுவிடுவதில்லை. சில்லறை நிகழ்ச்சிகளுக்குந்து உண்மையான நிகழ்வுகளைத் தூரநிறுத்தி அவற்றிற் கிடையிலுள்ள உள்தொடர்புகளைக் கொணரவேண்டும் என்று வெளின் சொன்னார்.

‘‘நிகழ்ச்சிகளை அவற்றின் ஒட்டு மொத்தத்தில் அவற்றின் உள் தொடர்பிலைவத்துப் பார்த்தால் அவை இயங்காத்தன்மை (Stubborn) கொண்டவை; சந்தேக மின்றி வெளிக்காட்சியாக தெரிபவை. சம்பவங்களை அவற்றின் ஒட்டு மொத்தத்திலிருந்தும் அவற்றின் பின்னணியை விட்டு மனம் போனப்போக்கில் (Arbitrary) அப்படியே வெளியே எடுத்து விட்டால் அவை கண்கட்டு வித்தைப் போலாகிவிடும். அல்லது அதைவிட மோசமாகலாம். (வெளின் தேர்வு நூல்கள் பாகம் 21 பக்கம் 72) ‘‘சிறு சம்பவங்களை அவற்றின் உள் தொடர்பிற்கு வெளியே மனம் போன போக்கில் எடுத்துவிடுகிற முடிவுகளின்மீது கட்டுப்படும் முடிவுகளையும், பொதுமைகளையும், (General Sation) தானாக அலட்டிக் கொள்ளுதல் என்று வெளின் அழைக்கிறார். இப்படி சம்பவங்களைத் தன் வயமாக சிறுசிறு நிகழ்ச்சிகளால் இடம் மாற்றுவது இலக்கியத்தில் இயற்கைவாதத்தில் கொண்டுவிடும்’ என்கிறார். விநாடியின் சொபினா (வெளினும் இலக்கியப் பிரச்சினைகளும் பக 309)

சிறுசிறுச் சம்பவங்களில் மட்டும் மனதைப் பறி கொடுத்துவிட்டு அர்த்தங்களை காணத் தவறிவிடுகிறார் கதாபாத்திரங்களின் வளர்ச்சிப் போக்கை உருவாக்குவதற்குப் பதிலாக அவர்களுடைய அன்னாடப் பேச்சு நடை

தெட்டு பாவனைகளை அப்படியே சித்தரிப்பதுடன் திருப்திப்பட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள்.

கடலில் முத்தெடுக் வேண்டுமென்று மூழ்கியவன் முத்தெடுத்துவிட்டுத் திரும்பி வர வேண்டுமெல்லவா? முத்தெடுக்க துளாவுகிறேன் என்ற அளவுக்கு அதிகமாக முச்சட்டக்கிக் கொண்டால் என்னவாகும். ஒரு சித்தரிப் பில் மனம் ஈடுபட்டு விட்டு அதில் தன்னை இழந்து விடுவது ஒருவகையில் ஏமாளித்தனமாகும். தனித்தனிச் சம்பவங்கள் சமூக யதார்த்தமாகி படைக்கப்படுவது அவ் யதார்த்தங்களை வாழ்க்கையின் கட்டங்களில், சந்தர்ப்பங்களில் பொருத்திச் சித்தரித்து வாழ்க்கையின் அபாசங்களையும், துயர்களையும், போராட்டங்களையும் கலைஞர்களை பூர்வமாக யதார்த்தமாக ஆக்கிப் படைப்பதில் இருக்கிறது. அதில் அரசியல் போக்கில் கண்ணோட்டமும், இலக்கியப் போக்கில் கண்ணோட்டமும் வேறுவேறு தான். எழுத்தாளருடைய அனிச்சையாக நடக்கிறவற்றை அப்படி அப்படியே போட்டு உடைப்பது யதார்த்தவாதம் அல்ல. அது இயற்கை வாதமாகும்.

முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சியில் சமூக முரண்பாடு கள் கூர்மையாகி மனிதனை அவனுடைய உழைப்பி விருந்தும், ஸ்தியத்திலிருந்தும் அந்தியப்படுத்தி விடுகிற போது அவற்றையெல்லாம் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்ற போது மிகவும் எளிதாக முன்னால் வந்து விடுகிறது. இந்த இயற்கைவாதம் சமூகத்தின் பால் தொலைநோக்கோடு கொள்ள வேண்டிய கண்ணோட்டத்திலிருந்து தப்பிவிட்டு வாழ்க்கை அரைத்துவிட்ட மாவுகளை மீண்டும் அரைப்பதற்கு எளிதாக்குகிறது. இந்த இயற்கை வாதம் ஏழுத்தாளனை வளரவிடுவதற்குப் பதிலாக வெறுமனே சித்தரிப்பு எந்திரமாக மாற்றிவிடுகிறது. இந்த இயற்கை வாதம், யதார்த்த வாதம் எனும் ராஜபாட்டையில் செல்லவேண்டுமெனில் இந்த இயற்கைவாதமெனும் விலக்குப்பாதையில் நின்றுவிடக்கூடிடாது.

யதார்த்தத்திற்கு வேண்டிய தீவிரமான மனிதாயிமான கண்ணோட்டத்தைப் பெற வேண்டுமானால் சராசரி மனிதனின் அனுகுழுறையை விட்டுவிட்டு நிகழ்ச்சிகள் மனிதன் என்றும் கதாபாத்திரத்தை எப்படிபாதிக்கிறது என்று பொப்பமைப்படுத்திக் காண முயற்சிக்க வேண்டும்.

மனிதனைக்கூறுபோட்டுப் பார்த்துவிட்டு அப்படியே விட்டுவிட்டுப்போகிற இயற்கைவாதத்திலிருந்து, மாறு பட்ட யதார்த்தவாதம் அந்தக் கூறுகளில் விஞ்சியிருக்கும் இனக்கத்திலிருந்தும், பொது குணாமச்சத்திலிருந்தும் புறப்படுகிற படைப்புக் கண்ணோட்டமாகும். மூன்றாவது உலகமாகிய வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் முதலாளித் துவமற்ற பாதையும், பொதுத்துறையும் சோசலிசத் திற்கு இன்றியமையாத முன்னோடிகளோ, அதைப் போல வாழ்க்கையை உருவாக்க வேண்டும் என்ற உருவாக்கக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து எழுவதாகும். கண்ணால் காண்பதும் பொய், காதால் கேட்பதும் பொய்,

தீர விசாரிப்பதே மெய் என்பதுபோல வாழ்க்கையின் உண்மையை உசாவி அறிதலாகும். ஒரு வகையில் பார்த்தால் ஒரு துப்பறியும் நிபுணனின் கண்ணோட்டத்தைப் போன்றதாகும். மனிதரிடையே காணப்படும் தாரதம்யங்களைக் கண்டு அதற்குண்டான காரண காரியங்களைக் கண்டு சந்தர்ப்ப, அசந்தர்ப்பங்களைக் கண்டு மனிதாபிமானத்தில் நிலை கொள்ளுவதாகும். அது உண்மையை உருவாக்கும் கலை.

யதார்த்தவாகமென்பது எதிர்மறையான விசயத் தில் அதனை வெற்றிகொள்ளும் மனித முயற்சிகளில் ஊக்கமான செயலுடன் இணைவது. வாழ்க்கையை யதார்த்த அர்த்தங்களுடன் சித்தரிப்பது. தனி மனிதர்களின் செயற்பாடுகளிலும், முரண்பாடுகளிலும் நல்ல அம்சத்தை பிறர் உணரும் வண்ணம் கோடிட்டுக் கொண்டே (Between the lines) செல்வது. வட்சிய வாதத்துடன் கூட அது இயைந்ததுதான். ஏனெனில் மனித வாழ்க்கை தேங்கிக் கிடக்க விருப்புவதில்லை. அது மேலும் மேலும் வளரவும். பண்படவும் நாகரீக மடையவும் துடிக்கிறது என்பது உண்மை. இந்த உண்மை இன்றி சுமுக உள்ளடக்கம் கிடையாது.

இது மந்தை மனோபாவம் என்றும் தனி மனிதனை முக்கியப்படுத்துவது இல்லையென்றும், முற்போக்கில் எதிரிக்ஞம், கம்யூனிச எதிர்ப்பாளர்களும் கூறுவார்கள். இது சமூகத்தைக் கொச்சைப்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல் தனி மனிதனையே அவன்து சமூக அந்தஸ்திலிருந்து இறங்கிவிடுவதாகும். தனித்துவிடப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டி யாக மனிதன் வாழ்வது எங்கனம்? தனித்தனி மனித னிடம் குரூரத்தையும், வக்கிரத்தையும் வளர்ப்ப தல்லவா இது? அக்குணங்களை எதிர்த்து மனிதனே போராடிக்கொண்டிருக்கும்போது தனி மனிதர்களின் கூட்டு உருவாக்கத்தால் இயங்குவது சமூகத்தைக் கொச்சைப்படுத்துவது கம்யூனிஸ்ட் எதிர்ப்புப் பிரச்சாரத்திற் காக ஒரு புறம் இருக்க அது தனி மனிதனுக்கே இழைக்கும் துரோகமல்லவா? மனித சாகரத்திலிருந்து மனிதனை வெளியே இழுத்துவிடும் ஆத்ம கொலைகாரத்தனம் அல்லவா? தனிமனிதர்கள் கொடுமைக்கு இலக்காகிடும் அல்லது கொடுமைகளை விளைவிக்கும் சந்தர்ப்பங்களை சித்தரித்தால் அது வேறு விசயம். தனி மனிதனிடம் வர்க்க குணங்களையும், மூர்க்கங்களையும், இணைக்கிற முறைகள் (Process) சந்தர்ப்பங்கள் இலக்கியத்திற்கு முக்கியம். ஏனெனில் வரலாறு அதனிடமிருந்து பாடம் கற்றுக்கொள்ளும்.

யதார்த்தவாதம் ஒரு கெட்டியான பார்முலா அல்ல. அல்லது ரப்பர் ஒரு கட்டத்திற்கு மேல் இருந்தால் அறுந்துவிடுவது போல் கண்டதி எல்லை கொண்ட தல்ல. ஏனெனில் வாழ்க்கைக்கு எல்லை கிடையாது.

வாழ்க்கை வளரவளர யதார்த்தம் வளரும். யதார்த்தவாதத்திற்கான வரையறை எல்லாம் அது வாழ்க்கையை கொக்கையாக பிரதிபலிக்காமல் மனிதாபி மானத்தை இழந்துவிடாமல், மனிதனை சமூக பாக்கிர

மாக வைத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்பதே. இது வரட்டுத்தனமான உத்தரவஸ்ல. கலைத்தேவை.

மனிதன் என்பவன் வரலாற்றுப் பாத்திரம். காலங்கள் வளரவளர அதற்கேற்ப அதன் புற உலக நடவடிக்கைகளின் வடிவம் மாறும். அதற்கேற்ப அகப்பண்புகள் வளரும். ஆனால் இல்லாமல் போகாது. எத்தனை இயந்திரங்கள், கம்யூட்டர்கள் வந்தாலும் திருமணக்கோட்பாடுகள் ஏற்பட்டாலும் கூடி வாழாமல் இருக்க முடியாது. அப்படி வாழ எத்தனிக்காதவன் வரலாற்றின் சாபக்கேடான கடைசிப் பிராணியாவான்

ஆகவே மனிதனை மனிதச் சூழலில் மனிதனுக்குப் பொதுவாக உள்ள பண்புகளோடு உணர்வுகள் இலட்சியங்களோடு போராட்டங்கள் அமைதியோடு தொடர்புபடுத்திப் பார்ப்பது யதார்த்தவாதம். மனிதனின் வாழ்வு ஏது?

என் மனதில் பட்டவரை “யதார்த்தம்வாத என்பது விபரங்களின் உண்மைக்கிடையில் குறிப்பிட்ட மாதிரியான சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளில் குறிப்பிட்ட மாதிரி கதாபாத்திரங்களை வெளிப்படுத்துவதாகும். (Reproduction) என்று ஏங்கெல்ஸ் சொன்னார். வெளின் கலையின் வர்க்கமாதிரிகளைக் (Types) காட்டுவது பற்றி “எல்லா சாராம்சமும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளிலும் கதாபாத்திரங்களைப் பற்றிய பகுப்பாராய்ச்சியிலும் குறிப்பிட்ட வகை மாதிரிகளின் மனோதத்துவத்திலும் இருக்கிறது” என்றார். வாழ்க்கையை உள்ளடக்கமாக கொண்ட படைப்புகளில் ஈடுபடுவோர் ரத்தமும், சதையும் உணர்ச்சி நரம்புகளும் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாக வித்தியாசமாக வளர்ச்சியும் மனோநிலையும் கொண்ட மனிதர்களை கதாபாத்திரங்களாக படைக்கும்போது என்னென்ன அம்சங்களை பிரதானமாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்றும் குறிப்பாக சொல்லிவிடுவது எழுத்தாளருக்கு மட்டுமல்ல. எழுத்தை எப்படி புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று வாசகர்களுக்கும் பொருந்தும்.

இப்படி யதார்த்தவாதம் படைப்பிலக்கியத்தில் ஈடுபடும்போது சமூகம் சமூக நலன்களுக்கு விரோதமாக இருக்கும் சக்திகளும் விமர்சிக்கப்படுகின்றன. என்பது உண்மை. அந்த விமர்சனம் போகிற போக்கில் கூறி விட்டுப் போகிற விமர்சனம் அல்ல. “எழுத்தாளன் அவனுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற மருத்துவச்சி மற்றும் கல்லறையைத் தோண்டுபவன் என்ற இரட்டைப் பாத்திரத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டு முந்திய வரலாற்றைப் பற்றியும் சமகால சமுதாய சூழ்நிலைகள் பற்றியும், நல்ல ஞானத்தைப் பெறவேண்டும் என்று கார்க்கி கூறுகிறார். இற்றுப்போன பழைமையை விமர்சனம் செய்து அழிக்கும்போது புதியதொன்றை தயாராக உருவாக்கிவிட வேண்டும் என்பது இதன் பொருள்.

புதிய சமுதாயம் எப்படி எழும், எப்படி இருக்கும், அதன் வாழ்க்கை நெறிகள் என்ன என்பதையெல்லாம் அறியாதபோது சமூக முரண்பாடுகளையும் சமூகத் தீமைகளையும் கூட வேண்டுமென்பதும், அம்பலப்படுத்த

வேண்டும் என்பதும், ஒரு தேவையாக இருந்தது. அப்போது விமர்சன யதார்த்த வாதம் தேவைப்பட்டது. கொடுமைக் கண்டு குழநியது என்ற அர்த்தத்தில் அது வரவேக்கப்பட்டது. ஆனால் முதலாளித்துவ முரண்பாடுகளைக் கூர்மையாக்க அதனால் முடியவில்லை. பின்னால் உலக முதலாளித்துவ வேகம் கட்டுப்பட்டு சோசலிச முகாம் உறுதிப்படத் தொடங்கியதும் அதன் தேவைகள் படிப்படியாகக் குறையலாயிற்று. விமர்சன யதார்த்த வாதத்தில் தன்மை அப்படி அதற்கு ஒரு எல்லைச் சரித்துரை ரீதியில் உருவாகி விட்டது. அதன் எல்லையை அறிந்து கொள்ளாதவர்களும், இயற்கைவாதத்திலிருந்து இன்னும் ஒருபடி உயரமாக நின்றால் போதும் என்று விரும்புகிற எழுத்தாளர்களும், விமர்சன யதார்த்த வாதத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வாழ்க்கையையும், அரசியல் சூழ்நிலைகளையும், அது விமர்சிக்கிறது என்ற நல்ல அம்சம் இருந்தாலும், கொள்கை பூர்வமான வளர்ச்சியை அது கொண்டிருக்குவில்லை. ஒரே மாதிரியான அனுகு முறைகளையும், சித்திரங்களையும் எவ்வளவு நாள் தான் சித்தரித்துக் கொண்டிருப்பது, அதனால் இந்த வகையில் ஈடுபாடு உடையவர்கள் எழுத்தாளனுக்குரிய வரலாற்று ஆளுமையை அடையமுடிவதில்லை. ஏனெனில் எப்படி பார்த்தாலும் ஒட்டு மொத்தத்தில் விமர்சன யதார்த்தவாதம் (தீமைகளின்) அழிவில் மட்டுமே குறிக்கோள் கொண்டது. ஆனால் இதில் இருந்து வளர்ந்துவிட்ட படைப்புக் கொள்கையான யதார்த்தவாதம் ஆக்கத்தில் குறிக்கோள் கொண்டது. ஆக்கத்திற்காகவே தெளி வற்றதானதுமாக போய் விட்டவற்றில் அழிவையும் தொடுகிறது. இது ஒரு கட்டாயம்.

விமர்சன யதார்த்த வாதத்தில் இருந்து முழுமையான யதார்த்த வாதத்திற்கு (Full Fleaged Realism) இலக்கிப் போக்குதிரும்பியிருக்கும் வேளையில் இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட விதத்தில் ஒரு இலக்கியப் போக்கு இருக்கிறது. இதனை ஒரு இலக்கியக் கொள்கை என்று கூறுக்கூடாது. Avangarde என்ற இந்த மேற்கத்திய உலகம் கண்டுபிடித்த போக்கு தீவிர இடதுசாரி வாதம் பேசுகிறது. அதே சமயம் இடதுசாரிக் கொள்கைக்கு இருக்க வேண்டிய எதிர்காலத்தைப் பற்றிய நல்ல கண்ணோட்டம் இல்லை. அதேபோல் கடந்த காலத்தைப் பற்றியும் வரலாற்று ரீதியிலான மரபையும், நிராகரிக்கிறது. மனிதனை தற்கால, தற்காலிக நிலையில் மட்டும் வைத்துப்பார்க்கிறது. முதலாளித்துவத்தின் மூலமாக நெருக்கடிகள் எவ்வளவு அதிகரித்துக் கொண்டு வந்தாலும், வாழ்க்கை நடந்து கொண்டுதான் வருகின்றது. வரவேண்டும்; அதுதான் சோசலிசத்தை முன்னிருத்திய ஒரு வருங்காலத்திற்கு ஆதாரம் “இடதுசாரிக் கம்யூனிசம் சிறு பிள்ளைத் தனமான கோளாறு” என்று வெளின் குறிப்பிட்டது எவ்வளவு பொருத்தமானது. இந்த இலக்கியப்போக்கு கொச்சை மார்க்கியம் பேசுகிறது.

குறிப்பிட்ட மாதிரியான சூழ்நிலையில் குறிப்பிட்ட மாதிரியான கதாநாயகர் செயற்படும் விதத்தை எதார்த்தவாதம் காட்டுவது போல், குறிப்பிட்டகால

வளர்ச்சியில் குறிப்பிட்ட தேவையின் முதிர்ச்சியில் அதாவது புரட்சி நடந்தால் ஒழிய இனி தாங்காகு என்ற நிலைமையில் புரட்சி நடைபெற வேண்டியது இருக்க புரட்சிக்கு மக்கள் தான் கதாநாயகர்களாக மாறவேண்டியதிருக்க, சில அறிவு ஜீவிகளின் காகிதப் புரட்சி எனும் இலக்கியப் போக்கு காணப்படுகிறது. குட்டி பூஸ்வாக்களின் திமர் இலக்கியத் தொக்குதலுக்கு படித்த வர்க்கத்தில் ஒரு பகுதியினர் இரையாகி வருகிறார்கள். என்பது உண்மைதான்.

மார்க்சிச-லெனினிசத்திற்கு விரோதமான ட்ராட்ஸ் கியிலத்திடமிருந்தும், மார்க்சிசத்தை திரித்தி கூறிவரும் நலீன் இடது சாரி (Morden Leftist) களிடமிருப்பதும், இலக்கியத்தை வெறும் கருக்கு மட்டை ஆயுதமாக்கிப் புறப்பட்டு வருகின்றது. மக்களிடம் நிலைகொண்டு வரவேண்டும் சுத்த அறிவு ஜீவிகளின் அகவயமான கருத்து வெறியிலிருந்து இந்தப் போக்கு புறப்படுகின்றது. மக்களை நேசிக்க முடியாமல் தனிப்பட்ட நபர் விரோதம் பழின்றும், ஸ்தாபன ரீதியில் தொழிலாளி விவசாயி வர்க்கம் திட்டமிட்டுப் போராட விசத்தை திமர் எழுச்சி களாகவும் சித்தரிக்கின்றார்கள். இயக்கவியலுக்கும் இப்போக்கிற்கும் சம்பந்தமே இல்லை. தற்செயலாக நடப்பதை நம்பி கடை மாந்தர் படைப்பதற்கும், யதார்த்த வாதத்துக்கும் சம்பந்தம் இல்லாதது போலவே இந்த முரட்டு இலக்கியப் போக்கிற்கும், யதார்த்த வாதத்திற்கும் தொடர்பு இல்லை.

மனித குலத்தின் முன்னே இதுகாறும் லட்சிய புருசர்களாக பலர் தோன்றினார்கள் லட்சிய வாழ்வைப் பற்றிய கனவுகளை மட்டுமே. அவர்கள் கொடுக்க முடிந்தது. உலகம் சிறுக்க ஆசைப்பட்டார்கள். என்ற வகையில் அவர்களுடைய எழுத்துக்கள் போற்றப்படுகின்றன. ஆனால் லட்சியங்கள் என்ற வகையில் கேள்விக்குறிகள் அழிக்கப்பட்டன. காரல் மார்க்ஸ் தோன்றிய பிறகு சோசலிசம் அடுத்த கட்டமாக அரசாங்கமே இல்லாத கம்யூனிசம் என்ற சமுதாயத் திட்டத்தை மார்க்ஸ் வகுத்துக் கொடுத்த பிறகு சமூகத்தில் அக்கறை கொண்டோருக்கு கனவுடைய மாறிப்போயிற்று. சமூக விஷவுகள் ஏற்பட வெகு நாட்களில்லை என்ற உணர்வு ஏற்படலாயிற்று. அக்டோபர் புரட்சிக்குப் பிறகு அவர்கள் தமது கனவுகளை நன்வாக்கும் கனவுகளை வகுக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். “எழுத்தாளர்களே புரட்சி கரமான கனவு காணுங்கள்” என்று வெனின் அறி வழுத்தியபடி அவர்கள் இந்த உலகை புனர்நிர்மாணம் செய்ய இலக்கியத் திட்டம் தீட்டினார்கள். “சோசலிச எதிர்வாதம்” என்று அதற்குப் பெயரிட்டார்கள். உலகமும் அதனைக் காலத்தே வந்த வாய்ப்பாகக் கருதி அதனை வரவேற்றிற்றது. ஏனெனில் அது வரலாற்றின் அனுபவங்களையெல்லாம் சேர்த்துக் கொடுப்பதாக இருந்தது. மரபின் சிறந்த படைப்பாளர்களின் எதிர்பார்ப்புகளை இந்த யுகத்திற்கு உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. அதே சமயத்தில் அது வருங்காலத்தில் பெரும் பரப்புக்கும் விரிந்து நிற்பதை அப்போதே உணர்முடிந்தது.

“இறந்த காலத்திற்கும், நிகழ்காலத்திற்கும், வருங்காலத்தில் உண்மையான அனைத்து மனித மதிப்புகளுக்கும் பொறுப்பாகிறதை நாங்கள் கான்கின்ற வரலாற்றுக்கட்டத்தை சோசலிச சமூகம் அடைந்திருக்கின்றது.” என்று எவ் குஸ்நெந்த்சோ (சோவியத் எழுத்தாளர்கள் சங்கத்தின் தற்போதைய செயலாளர்) கூறுகின்றதை சற்றே கூர்ந்து கவனித்தால் சோசலிச யதார்த்த வாதம் சோவியத் வளர்ச்சியுடன் எவ்வாறு ஒன்றியிருக்கின்றது என்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். வெற்று உரைகளால் எழுதப்படுவது இல்லை. சோசலிஸ்ட் யதார்த்த வாதம் என்பதையும், பொறுப்புள்ள மனிதர்களால் படைக்கப்படுவது என்பதையும் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

தத்துவம் என்பது கடந்த காலத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். அறியக்கூடாதது ஒன்றாகவும் (Non-Cognizable) இருந்த நிலையை மார்க்சியம் மாற்றி வைத்ததைப் போலவே இலக்கியம் பூமியைத் தொடக்கூடாது என்ற நிலையை சோசலிச எதிர்வாதம் மாற்றி இந்தப் பூமிக்கு மழையாக வருவித்தது. அதனால் அரசியலும் தத்துவமும் சோசலிசத்தின் இரு கண்களாகின. “பளம் கலையில் சித்தரிக்கப்பட்டு இருந்ததில் யதார்த்தத்துக்கும் இலட்சியத்திற்கும் இடையிலுள்ள வெளி சோசலிச யதார்த்தக் கலையில் மறைந்துவிடுகிறது” என்கின்றார் அப்னர்ஜிஸ். (மார்க்சிய அழிக்யவின் அடிப்படைகள் பக்கம் 256)

உலகின் சுரண்டல் ஆகிக்கச் சக்திகள் இன்னும் மிச்சமுள்ள பழைய வாதிகளுடன் இணைத்து முற்போக்கான வளர்ச்சியின் மீது தடைகற்களை வீசிக்கொண்டிருக்கும் காரணத்தால் அப்பழைய வாதிகள் வீசம் கற்களை அவர்கள் மீதே திருப்பிவிடும் அரசியல் அவசியமானது. அந்த அரசியலில் அடித்தளமாக நின்று தத்துவம் வழிகாட்டுகிறது.

தன் வர்க்க சார்புடைய அரசியல் முதலாளித்துவம் கையில் எடுத்துக் கொண்டு தான் இருந்த இருப்புக்கெல்லாம் படைப்பிலக்கியத்தையும், பத்திரிகைச் சுதந்திரம் மற்றும் எந்த சார்பு கொள்ளாத எழுத்தாளர்களையும், பணம் குவிக்கும் நோக்கம் ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு இலக்கிய வியாபாரிகளாகவும், சமூக பொறுப்பற்ற “மேதைகள்” ஆகவும் மாற்றி வருகின்ற போது மக்கள் நலனிலும் கலாச்சார மேம்பாட்டில் அக்கறை கொண்டோர் அத்தகைய சமூகத்தினரை எதிர்த்து ஒரு போராட்ட அரசியல் நடத்த வேண்டியது அவசியம். ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல வள்ளுவரும் அவ்வையும் பாரதியும் அரசியல் எனும் ஆயுதத்தை கலை உலகில் பிரயோகித்தார்கள். மக்களைப் பராமரிக்க வேண்டிய அரசியல் சுயநலக் கூட்டத்தாருக்கு மட்டுமே பாதுகாப்பு கொடுக்கின்ற போது பாதுகாப்பாற்ற கலைஞர்கள் அவர்கள் சமூகத்தில் பிரதிநிதிகள் ஆதலால் தங்கள் கலையின் மூலம் தங்கள் உணர்வுகளைப் பதிக்கவேண்டியிருக்கின்றது. அப்போது அரசியல் உணர்வு சமூக உணர்வாக பரிணாமிக்கின்றது.

“வேலாடு நின்றான் இடுவென்றது போலும் கோலாடு நின்றான் இரவு”

என்று வளர்வர் இடித்துரைத்ததும்,

“நட்டை மரங்களென நின்று புலம்பினர்

பெட்டைப் புலம்பல் பிறர்க்குதுண்ணயாமோ?” என்று கொடுமையைக் கண்டு வாய் மூடியிருக்கும் மக்களை நோக்கிய பாரதியார் சாடுவதும் சிறந்த கலாரீதியிலான சமூக உணர்வுகளாகும். இன்னும் குறிப்பாக சௌல்லவேண்டுமென்றால் கலைஞருக்குள்ள அரசியல் உணர்வுதான் அவனை மக்களுக்கருகில் கொண்டுவெந்து நிறுத்துகிறது. அரசியல் உத் வேகமே அவனுக்கு புதிய புதிய வருங்காலப் பார்வைகளையும் அதற்கு ஏற்ப படி வங்களையும், உருவகக் காட்சிகளையும், கொடுக்கிறது. வரலாற்று வளர்ச்சியை உந்தித்தன்ன முடிகிறது.

அரசியல் உணர்வுதான்சமூக உணர்வுகளின் பிறப்பிடமாகும். சமூக உணர்வு என்பது பரந்துபட்ட சமூகம் முழு மைக்கான சிந்தனையாகும். அதோடு முற்போன வளர்ச்சியில் ஒவ்வொரு அமசத்திலும் பார்வைகள் கொண்டது, வரலாறுகள் தோன்றிக் கொண்டிருப்பதை முன்கூட்டியே உணர்வது; வருங்காலத்துக்கு எது உகந்தது-எதுசாத்தியமானது-நடக்க வேண்டியது என்று முன்கூட்டியே தீர்மானிப்பது; அதோடு வளர்ச்சித் தடைகளாக உள்ள அனைத்து சமூகக் கேடுகளையும், அகற்ற சரியான திட்டங்களுடன் முன் நிற்பது

பொதுவான காரணங்களில் தனி நிகழ்ச்சிகளின் பாதிப்பையும், தனிக்காரணங்களால் பொதுவான நலன் கள் பாதிக்கப்படுவதையும், உணர்ந்து எல்லாவற்றிற்கும் இடையில் உள்ள இயக்கவியல் தொடர்புகளைக் காண பது சமூக உணர்வு ஆகும். கலைஞருளின் சமூகக் கொள்கை (Ideology) கலைஞருளின் மனோ பாவம் இரண்டிற்கும் இடையிலுள்ள இனக்கமான விழிப்புணர்ச்சிதான். அது படைப்புத் தேடலுக்கும் படைக்கப்படுகிற உள் அடக்கத் திற்கும், (பொருள்) இடையேயுள்ள தொடர்பில் புரட்சிகரமான இயக்கமாகும் அது.

சமூக உணர்வு இலட்சியங்களுடன் தொடர்புடையது. லட்சியம் இல்லையேல் படைப்பு இல்லை. மனித வரழ்க்கை இல்லை. ஒரு லட்சியத்தின் நிறைவேற்றத்தில் மறு லட்சியம் உருவாவதால் சமூக உணர்வும் காலங்கள் தோறும் வளர்வது. இது சோசலிச் யதார்த்த வாதத்தின் முதல் அடையாளம்.

சமூக முரண்பாடுகளில் விமர்சனம் செய்யப்பட வேண்டிய எதிர்மறையான அம்சங்களை மறுப்பதும் வரவேற்க வேண்டிய சாதகமானவற்றை தயக்கமின்றி வரவேற்பதும் வித்தியாசப்பட்ட சமூக சக்திகளில் மக்களுக்கு சாதகமான தூண்டும் சக்தியை பிரதானப்படுத்தி பிரச்சினைகளுக்கு மக்கள் நலனுக்கு உகந்த பார்வையில் தீர்வுகளை உருவாக்குவது சோசலிச் யதார்த்த வாதம்.

வாழ்க்கை பிரதிபலிக்கின்ற போது மனிதனுக்குக் கிடைக்கின்ற சந்தர்ப்பங்களையும், அவற்றின் பின்னணியில் அவனுடைய நடைமுறைகளையும் அவனுடைய

முரண்பாடுகள் முன் நிற்கும் அம்சங்களையும் சித்தரித்து ஒரு முடிவின் சரியான காரணத்தோடு சித்தரிக்கின்றது. அது தனி மனிதனின் பிரச்சினையானால் குறிப்பிட்ட மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் அவன் நடந்து கொள்ளும் முறையை மனிதனைக் கொச்சைப்படுத்தாமலும் அதே சமயம் நல்ல பண்புகளை வெளிக்கொண்டது மனிதனை உயர் மட்டத்தில் வளர்ப்பதும் ஒரு கடமையாக சோசலிச் யதார்த்த வாதம் கருதுகிறது.

உழைப்பவர்கள் இன்றி இவ்வகைம் இல்லையாத லால் மனித உழைப்புக்கும் மனித மதிப்புகளுக்கும் சிறந்த முக்கியத்துவம் கொடுத்து உழைப்புக்கு மதிப்புக் கொடுக்காத இவ்வுலகை மாற்றும் முயற்சிக்கு நல்ல வழி காட்டுகிறது. போராட வைக்கிறது. விரக்தியைப் போக்கி புதிய நடைமுறைகளையும் ஆரோக்கியமான மனதிலைகளையும் உருவாக்குகிறது.

வாழ்க்கையில் எந்த சரியான இடத்தில் எப்படி முரண்பாடுகளும் தோன்றுகின்றன என்பதையும், அவ்வளர்ச்சியினாலேயே தோன்றும் பிரச்சினைகளையும் தொட்டுக் காட்டி பிரச்சினையின் தன்மை, உக்கிரம், கலாச்சார நிலை ஆகியவற்றைப் பொறுத்து அவற்றின் சமூகத் தீர்வுக்கும் வழி வகுக்கிறது. வாசகனின் கற்பனை வளத்தை எதிர்பார்த்த பூர்வமாக உருவாக்கி வாழ்க்கையில் நடக்கும் பல பிரச்சினைகளில் அவனை அக்கறை கொள்ளச் செய்து சரியாக வழி நடத்துகிறது. அனுபவத்தை வளரச் செய்வது சோசலிச் யதார்த்த வாதம் பொது மக்கள் உணர்வை வளரச் செய்து மக்களுக்கிடையே அன்பையும், பண்பையும், இனக்கத்தையும் உண்டாக்குகிறது. படைப்பாளிக்கு நல்ல கண்ணோட்டம் இல்லாமல் இது நடக்காது. நல்ல இலக்கியங்களைப் படைப்பதன் மூலம் படைப்பாளியும் நானும் வளர்கிறான். படைப்பாளி இல்லாமல் ஏது கலை?

மனிதன் நானும் வளர்கிற போது அவனுடைய உணர்வுகளும் வளர்கின்றன. முதலாளித்துவம் உருவாகாமல் இருந்த போது அந்த மந்தமான குழ்நிலையில் மனிதன் எவ்வாறு இயங்கியிருப்பான் என்பதை நாம் மனக்கண்ணால் காண முடிகிறது. முதலாளித்துவம் வளர்ந்த பிறகு எவ்வாறு இயங்குகிறான் என்பதையும் அன்றைய கிராமிய வாழ்க்கை எவ்வளவு சுறுசுறுப்பாக இயங்குகிறது என்பதையும் அறிவோம். அதுபோல் உணர்வுகளும் வளர்ந்துள்ளன அல்லவா? இது வரலாற்றுப் பூர்வமான வளர்ச்சி. இந்த வரலாற்றுப்பூர்வமான புதிய குழ்நிலையில் வளர்ந்துள்ள புதிய மனிதனின் வளர்ச்சியை அங்கிகரிக்க முடியாமல் மிதவாதிகளும், நம்பிக்கை அற்றவர்களும், தினரூம்போது சோசலிச் யதார்த்த வாதமும் அதை ஏற்றுக் கொண்ட படைப்பாளிகளும் ஊக்கமுடன் ஏற்றுக்கொண்ட புதிய நடைமுறைகளுக்கு தாவுகிறார்கள். போராட்ட நடைமுறைகள் மட்டுமல்ல. புதிய நிலைமைகளைப் புரிந்து கொண்டு வளரும் புதிய சகிப்புத்தன்மை புதிய வாழ்க்கையின் அம்சங்களோ. எதைச் சகிப்பது, எதை எதிர்த்துப் போராடுவது என்பது

தான் பிரச்சினை. வரலாற்று மக்களின் உணர்வுகள் இவ்விதமே வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

போராடுகிற மனிதனைக் காட்டுவது மட்டுமே சோசலிச யதார்த்தவாதம் என்பது சரியல்ல. சோசலிசத்தை அடையாதவர்கள் அந்த லட்சியத்திற்காக போராடலாம். சோசலிசத்தை அனுபவிக்கிறவர்கள் எதை எதிர்த்துப் போராடுவது? புதிய நடைமுறையில் எஞ்சியுள்ள மிச்ச சொச்சங்களின் பாதகமான அம்சங்களையும் சோசலிச அமைப்பையே விரும்பாத புற யதார்த்தமான ஏகாதிபத்தியத்தையும், எதிர்த்துதான் இப்படி சோசலிச யதார்த்தவாதம் ஒரு உலக கண் ணோட்டமாக மாறிவிட்டது. இந்த உலகை மாற்ற வேண்டும் என்பதுதான் அது.

சோசலிச யதார்த்தவாதம் ஒரு படைப்பு முறை அல்ல. ஒரு பரந்த சமூக இயல் பொதுப்பார்வை. நிகழ்காலத்தின் உச்சியில் நின்று வருங்கால வெளிச்சம் தருவது. சோசலிச எதார்த்த வாதம் தனி மனிதனால் உருவாக்கப்படுதல், 19ம் நூற்றாண்டிலே அதற்கான அடித்தளம் போடப்பட்டது, ஆனால் சோவியத் சமூகம் ஒரு கட்டடத்தை எட்டிய பிறகு கூட்டுச் சிந்னையில் உருவாக்கப்பட்டது. தனித்தனிப் படைப்பாளிகளும் அவரவர் அனுகுமுறைகள் அனுபவம், தனி நபர் கண் ணோட்டம் இலக்கியத்தைத் தொடும் இடம் தொடும் முறை இவற்றிக்கெல்லாம் இடம் கொடுத்து மனிதனுக்கு சகல சந்தர்ப்பங்களையும் கொடுக்கிறது ஸ்டெப்பி புல் வெளியும் வசந்தத்தையும், இயற்கையையும் சோவியத் கவிஞர்கள் ஓவ்வொருவரும் ஓவ்வொரு விதத்தில் காண்பது இதற்கு சாதி.

இவ்வளவு நெகிழிச்சியான மிகப்பெரிய படைப்பியல் நடைமுறைப் பார்வையை தொழிலாளர், விவசாயிகளின் போராட்டத்திற்குள் மட்டுமே அடைத்துவிடப்பார்ப்பது தவறு. தொழிலாளர் விவசாயிகள் போராட்டம் சோசலிசத்தை அடையாத நாடுகளில் சோசலிச யதார்த்தவாதத்தில் அரசியல் அம்சம். ஒரு தொழிலாளியை தனி மனிதன் என்ற அம்சத்தில் ஆராய்ந்தால் அவர் ஒரு கிராமப்புறத்தில் இருந்து வந்த அல்லது நகர்ப்புறத்திலேயே பிறந்த மனிதன், ஒருகணவன் ஒருதகப்பண் சமூகத்தில் பல்வேறு வகைகளில் உறவு கொண்டுள்ள ஸாப நஷ்டக் கணக்கைப் பார்க்கும் மனிதன் என்ற இத்தனை அம்சங்களையும் சேர்த்தே பார்ப்பதுதான் மனிதனை முழுமையாக காட்டுவதாகும். அதேபோலத்தான் விவசாயியும், நகர்ப்புறப் பெட்டிக் கடைக்காரரும்.

சோசலிச யதார்த்தவாதம் யதார்த்த வாதத்திலிருந்தும் ஒரு படி மேலே வளர்ந்துள்ள சமூகப் படைப்புப்

பார்வையாளனாலும், அது கற்புனையை ஒதுக்கவில்லை. புரட்சிக் கற்பனாவாதமும், (Revolutionary Romanticism) யதார்த்தவாதத்தைப் போலவே ஒரு படைப்பு முறை, வீரமூன்றா, துடிப்புள்ள கதாபாத்திரங்களை லட்சியப் பிடிப்புடன் புரட்சிக் கற்பனாவாதத்தால்காட்டமுடியும் யதார்த்த வாதத்தை விட சற்றுத் தூக்கலான முறையில் அது மையம் கொண்டிருந்தாலும் அது புரட்சிகரமான புதிய நடைமுறைகளை நோக்கி வேகமாகப் பாய்கிறது. மனிதனுக்கு உத்வேகமூம் முயற்சிகளில் நம்பிக்கையும் ஊட்டுகிறது. அது மிகவும் பொதுமைப் பட்டிருக்கிற காரணத்தால் கதையின் தன்மை லட்சியத்திற்கு ஏற்பக்தாபாத்திரங்களை அமைத்துக் கொள்கிறது. சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்கிறது. ஆசிரியர் கண் ணோட்டத்திற்கு ஏற்ப தீர்வுகளை நோக்கி விரைகிறது. சமூக இயக்க பாய்ச்சலுக்கான உடனடித்தேவை இருந்தும், அது நடைபெறாத போது கலைஞருக்கும் சமூகத்துக்கும் இந்தப் புரட்சிக்கு கற்பனாவாதப் படைப்புக்கள் துணையாகின்றன.

‘யதார்த்தமாக புரட்சிகர கற்பனாவாதம் பொருள்முதல் வாத அடிப்படையைக் கொண்டது. கலா பூர்வமாக அது சோசலிச யதார்த்த வாதத்திற்கு எதிராக நிற்கவில்லை.’ என்கிறார் ஏ. ஓவ்சாரங்கோ (சோசலிச யதார்த்தவாதமும் நவீன இலக்கிய இயக்கமும் பக்கம் 214) புரட்சிகரயதார்த்தவாதம் சோசலிச யதார்த்தவாதத்தின் ஒரு பகுதியே என்கிறார் ஊனசார்க்கி கார்க்கி இந்தப் படைப்பு ‘வாழ்க்கையையும், வரலாற்றையும் பொருள் முதல் வாத அடிப்படையில் புரிந்து கொண்டுள்ள புரட்சி கற்பனாவாதம் நல்லது. படிப்பிணையுட்ட ஆரோக்கியமான சாதனமாகும்’ என்று கூறுகிறார்.

சோசலிச யதார்த்தவாத முறை யதார்த்தவாதமரபுகளில் வேறு கொண்டிருக்கிறது. அதே சமயம் மரபுகளைச் செழுமைப்படுத்தி இன்றைய சமூக யதார்த்தத்தின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டு வளர்கிறது.

இருந்தாலும் சோசலிச யதார்த்தவாதக் கலைகடந்த காலத்தில் யதார்த்த வாதத்தை மட்டும் கொண்டிருக்கவில்லை. அது உள்ளடக்கிய முற்போக்கான பிறகலைப் போக்குகளையும் கொண்டிருக்கிறது. சோசலிச யதார்த்தவாதமுறையின் (Method) பிற முக்கிய அம்சங்களைக் கொண்டது. திட்டமான கொள்கையுடையகலை எனப்படும் புரட்சிக் கற்பனாவாதமாகும்’ (அவ்னர் ஜில் -மார்க்சிய அழிகியலின் அடிப்படைகள் பக் 254)

சமகாலத்துடன் படைப்புக்கள் நின்று விடாமல் எதிர் காலத்தின் மீதும் பார்வைகளைச் செலுத்தும் ஒரு

கள்ளக் கொள்கை தான் இந்தப் புரட்சிக் கற்பனாவாதம் என்பது தெளிவாகிறது. இதுவும் யதார்த்தவாதத்திலிருந்தே புறப்படுகின்றது என்பதையும் படைப்பாளி குறிக்கோள் அமைத்துக் கொள்ளும் விதத்தைப் பொறுத்து அது அமையும் என்பதும் வெளிப்படை மார்க்சியம் வருங்காலத்துக்குள்ளும் கலையின் மூலம் புரிகிறது என்பதற்கு புரட்சிக் கற்பனை நல்ல சான்று.

இந்தப் புரட்சி கற்பனைவாதம் எழுத்தாளரின் கற்பனாவாதத்தை உணர்ச்சிகரமாக காட்டுகிறது. நடைமுறை சமூகத்திற்கு வழிகாட்டுகிறது. உயர்ந்த கலை உண்மையின் மூலம் பாரதியின் இத்தகைய பாடல்கள் இன்றும் நமக்கு உத்வேகம் ஊட்டுகின்றன என்ற அர்த்தத்தில் அவை பாராட்டப்படுகின்றன. அந்த வகையில் ஜெயகாந்தனின் பல நாவல்கள் புரட்சிக் கற்பனையில்

உருவாகியுள்ளன. (ஊருக்கு நாறு பேர், எங்கெங்கு காணிலும், இதய ராணிகளும் ஓல்பேடு ராஜாக்களும்).

ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டது போல சோசலிச் யதார்த்தவாதம் மூலம் மூன்று காலத்தையும் உள்ளடக்கியது. சமூக வாழ்வில் சகல துறைகளையும் அது நிறைப்பது. தனிமனித வாழ்வும், சமூக வாழ்வும் இணைகிறதில் தான் உண்மையான மனித ஆருமை வெளிப்படும். வளரும், அத்தகைய இணைப்பை சோசலிச் யதார்த்தவாதம் வளர்க்கும். இதனைக் கொச்சை யதார்த்தவாதமாக மாற்றிவிட முயல்வது சரியான பிரதி பலிப்பாகாது. மாறாக அது சோசலிச் யதார்த்தவாதத்திற்கே ஊறு விளைவிக்கும். தனிநபர் திறமைகளையும், அனுகு முறைகளையும் குறைத்து மதிப்பிடுவது சோசலிச் யதார்த்தவாதத்திற்கு செய்யும் சேவையாகாது. மாறாக பொதுவான பார்வைகளை குறுகிய கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்பதாகும்.

அதீத ஜனநாயகம்பற்றி...

மா. சே-துங்

செஞ்சேணையின் நான்காவது சேணை மத்திய கமிட்டியின் உத்தரவுகளை ஏற்றுக் கொண்ட முதல், அதீத-ஜனநாயகத்தின் வெளிப்பாடுகள் பெரிதும் குறைந்துள்ளன. உதாரணமாக, கட்சித்தீர்மானங்கள் ஒரளவு நன்றாக அமுல் நடத்தப்படுகின்றன. செஞ்சேணையில் “ஜனநாயகமத்தியத்துவ அதிகாரம் கீழ்க்கண்ட மேல் வரை” அமுல் நடத்தப்பட வேண்டும் அல்லது “எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் கீழ்மட்டங்கள் முதலில் விவாதித்துப் பின்னர்முடிவு எடுக்க அனுமதிக்க வேண்டும்” என்பது போன்ற தவறான கோரிக்கைகளை ஒருவரும் கொண்டு வருவதில்லை. இருந்தும், இக் குறைவு உண்மையில் தற்காலிகமானதும், கருத்துக்கள் ஏற்கனவே ஒழிக்கப்பட்டு விட்டன என்று அர்த்தமாகி விடாது. வேறு வார்த்தை களில் சொன்னால், பலதோழர்களின் மனங்களில் அதீத-ஜனநாயகம் இன்னும் ஆழமாக வேறுறியுள்ளது. கட்சித் தீர்மானங்களை அமுல் நடத்தத் தயங்கும் பலவேறு வெளிப்பாடுகளும் இதற்குச் சான்றுகளாகும்.

இதைத் திருத்தும் வழிமுறைகள் பின்வருமாறு :

1) தத்துவரீதியில் அதீத-ஜனநாயகத்தின் வேர்களை அழிப்பது. முதலாவதாக, அதீத-ஜனநாயகம் கட்சி பணத்தை சேதப்படுத்தி அல்லது அதை முற்றாக உடைக்கட்சி அதன் போராட்டக் கடமைகளை நிறைவேற்ற முடிய செய்து, இவ்வாறு புரட்சியைத் தோற்றியடையச் செய்கின்றது என்பதில் தான் அதீத-ஜனநாயகத்தின் அபாயம் அடங்கியுள்ளது என்பது சுட்டிக் காட்டப்படவேண்டும்.

அதீத்து, கட்டுப்பாட்டை விரும்பாத குட்டி பூர்ஷ்வாதத்தினால் போக்கிலிருந்து அதீத-ஜனநாயகம் தோற்றுகின்றது என்பது சுட்டிக் காட்டப்பட வேண்டும். இந்தக் கட்டுப்பாட்டை விரும்பாத இயல்பு கட்சிக்குள் கொண்டுவரப்பட்டதும். அது அரசியல் ரீதியிலும் ஸ்தாபனரீதியிலும், அதீத-ஜனநாயகக் கருத்துக்களாக வளர்கின்றது. இந்தக் கருத்துக்கள் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் போராட்டக் கடமைகளுக்குச் சிறிதளவேனும் பொருந்தியவையல்ல.

(முன்புற அட்டையின் தொடர்ச்சி)
கும் போது மக்களை தங்கள் நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவு பெற வைப்பதிலும், ஏனைய ஸ்தாபனங்களுக்கு எதிராக திருப்புவிதிலும், தங்கள் தவறுகளின் நியாயங்களை மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்வதி லும் தான் கூடுதலான அக்கறை காணப்படுகின்றன. இப்போக்கு மக்களுக்கு எதிர்காலத்தில் இன்னோர் அதிகாரக் கும்பலையே பரிசுகளிக்கும். மக்கள் எவ்வாறு ஸ்தாபன மயப்படுத்ததப் பட்டல் வேண்டும் என்ற கோட்பாடுகள் உருவாக்கப்பட வேண்டிய அவசிய நிலையில் மக்கள் உள்ளார்கள். இதைப்

பொறுப்பெடுத்தவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

மக்களை ஸ்தாபனப்படுத்த முன் வரும் சக்திகள் ‘தாம் எவ்வாறு ஸ்தாபனப்பட்டிருக்க வேண்டும்’ என்பது அடுத்த பிரதான விடயமாகும். இதுபற்றி அவ்வளவாக பலர் அலட்டிக் கொள்வதில்லை. “புரட்சிகர கட்சியின்றி புரட்சி இல்லை” என்று எழுவதில் யாரும் சளைக்கவில்லை. எமது வரலாற்றைப் புரிந்து கொண்டு ஸ்தாபனங்கள் கட்சி ஸ்தாபனங்களாக மாறுவதில் கையாள வேண்டிய இயங்கியல் தீர்வுகள் முன் வைக்கப்படவில்லை.

மாறாக ஏதாவது ஒரு நாட்டின் ‘மாதிரிக் கட்சிகளினை’ முன் வைத்து தேவையில்லாத தர்க்கங்கள் உலாவுகின்றன. அந்தந்த நாட்டின் கட்சி வளர்ந்த வரலாற்றை நினைத்துப் பார்க்க மறுக்கும் மனோபாவம் இது. சரியான இயங்கியல் வாதிகள் இவர்கள்.

இவ்விவாதமும் தொடக்கப்பட வேண்டும். சரியான ஸ்தாபன மார்க்கங்கள் உருவாக்கப்படவேண்டும். ‘நிர்மாணத்தின்’ பங்காளர்களை இது சம்பந்தமாகவும் எழுத வேண்டுகிறோம்.

—ஆசிரியர்

நிர்மாணத்தில் வெளிவரும் ஆக்கங்கள் பற்றிய ஆக்க பூர்வமான விமர்சனங்களையும், ஒரு சரண்டலற்றுதிய சமுதாயத்தை நிர்மாணிப்பதற்கான சரியான ஆக்கபூர்வமான ஆக்கங்களையும், ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எதிர்பார்க்கிறோம்.

—பொறுப்பாசிரியர்

மக்களுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பதும் மக்களிடமிருந்து கற்றுக் கொள்வதும்

ஸ்டாலின்

வெளின் நம்மை மக்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்க மட்டும் சொல்லில்லை; அவர்களிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ளுவது வேண்டும் என்றும் கூறினார்.

இதன் பொருள் என்ன?

இதன் பொருள் முதலாவதாக, தலைவர்களாகிய நாம் கர்வம் கொண்டுவிடக் கூடாது. நாம் மத்தியக் கமிட்டியின் உறுப்பினராகவோ, மக்கள் கமிசாராகவோ இருக்கலாம். ஆனால் சரியான தலைமையை அளிப்பதற்குத் தேவையான அறிவு நமக்கு உள்ளது என்று நினைக்கக் கூடாது என்பதை உணரவேண்டும். ஒரு அலுவலகத்தின் தலைமைப் பதவி என்பதே அறிவையும் அனுபவத்தையும் அளித்துவிடாது.

இரண்டாவதாக, நம்முடைய, அதாவது தலைவர்களுடைய, அனுபவம் மட்டுமே சரியான தலைமைக்குப் போதுமானதல்ல. ஆகவே ஒரு தலைவரின் அனுபவம், வெகு ஜனங்களோடும், உழைக்கும் வர்க்கசத்தோடும், விவசாயிகளோடும், உழைக்கும் அறிவு ஜீவிகளோடும் நெருக்கமாக இருக்கும்போதே சாத்தியமாகும்.

வெகு ஜனங்களுடன் உறவு கொள்ளுதல், அந்த உறவுகளைப் பலப்படுத்துதல், வெகு ஜனங்களின் கருத்துக்களைக் கேட்கத் தயாராயிருத்தல், இவைகளிலேயே போல்ஷிக் தலைமையின் பலமும், வெல்லற்கரிய தன்மையும் அடங்கியுள்ளது. மக்களில் பெரும்பாலான வெகு ஜனங்களுடன் தொடர்புள்ளவரை போல்ஷிக்குக் கண்ண வெல்ல முடியாது என்பதை ஒரு விதியாகக் கூடக் கருதலாம்.

இதற்கு மாறாக, போல்ஷிக்குகள் மக்களிடமிருந்து பிரிந்து, அவர்களது தொடர்புகளை இழந்து, நிர்வாகக் கருதகளால் மூடப்படுவது அவர்களின் எல்லா ட்லத்தையும் இழந்து ஒன்றுமில்லாமல் போவதற்குப் போதுமான தாகும்.

சரியாகத் தலைமை தாங்குவது என்பதன் பொருள் என்ன?

இதன் பொருள் அலுவலகத்தில் அமர்ந்துகொண்டு உத்தரவுகளைத் தொடுத்துக்கொண்டிருப்பதுஎன்பதல்ல.

சரியாகத் தலைமைதாங்குவது என்பதன் பொருள்

முதலாவதாக, கேள்விக்குச் சரியான விடையைக் கண்டுபிடிப்பது. நமது தலைமையின் வேலைகளைச் சோதனையிடும் வெகு ஜனங்களின் அனுபவத்தைக் கணக்கிலெடுக்காது, ஒரு சரியான விடையைக் கண்டு பிடிக்கமுடியாது.

இரண்டாவதாக, கண்டுபிடித்த விடையை அமுல் படுத்த ஏற்பாடு செய்வது; இதை வெகு ஜனங்களின் நேரடி உதவியின்றிச் செய்ய முடியாது.

மூன்றாவதாக, முடிவுகளை நிறைவேற்றியதைச் சோதனை செய்ய ஏற்பாடு செய்வது? இதுவும் வெகு ஜனங்களின் நேரடி உதவியின்றி செய்ய முடியாது.

தலைவர்களாகிய நாம், நிகழ்ச்சிகளையும் மக்களையும் ஒருபுறத்திலிருந்துதான் பார்க்கிறோம். மேலிருந்து என்றுகூடசொல்லலாம். நமது பார்வையின் அளவு ஏற்கருறைய மிகவும் குறுகியது. இதற்கு மாறாக, வெகு ஜனங்கள் மற்றொரு புறத்திலிருந்து பார்க்கிறார்கள். கீழிருந்து என்று கூடச் சொல்லலாம். அவர்களின் பார்வையும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்குக் குறுகியதுதான். கேள்விக்கான விடையைக் காணவேண்டுமானால், இந்த இரண்டு அனுபவங்களும் இனையவேண்டும். இந்த வகையில்தான் தலைமை சரியானதாக இருக்கும்.

இதன் பொருள்தான் மக்களுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பது; அவர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்வதும் என்பதாகும்.

தலைவர்களாகிய நமது ஜீனுவங்கள் மட்டுமே நடைமுறைக்கான வழிகாட்டப் போதுமானதல்ல; சரியான முறையில் வழிகாட்ட வேண்டுமானால் தலைவர்களின் அனுபவங்கள், கட்சியின் வெகுஜனங்களின் அனுபவத்தோடும் இருக்கும் வர்க்கத்தின் அனுபவத்தோடும் ‘சிறுமனிதர்’ எனப்படுவோரின் அனுபவத்தோடும் இனைக்கப்பட வேண்டும்.

இது எப்போது சாத்தியமாகும்?

தலைவர்கள், வெகு ஜனங்களோடும், கட்சியின் வெகு ஜனங்களோடும், உழைக்கும் வர்க்கசத்தோடும், விவசாயிகளோடும், உழைக்கும் அறிவு ஜீவிகளோடும் நெருக்கமாக இருக்கும்போதே சாத்தியமாகும்.

வெகு ஜனங்களுடன் உறவு கொள்ளுதல், அந்த உறவுகளைப் பலப்படுத்துதல், வெகு ஜனங்களின் கருத்துக்களைக் கேட்கத் தயாராயிருத்தல், இவைகளிலேயே போல்ஷிக் தலைமையின் பலமும், வெல்லற்கரிய தன்மையும் அடங்கியுள்ளது. மக்களில் பெரும்பாலான வெகு ஜனங்களுடன் தொடர்புள்ளவரை போல்ஷிக்குக் கண்ண வெல்ல முடியாது என்பதை ஒரு விதியாகக் கூடக் கருதலாம்.

இதற்கு மாறாக, போல்ஷிக்குகள் மக்களிடமிருந்து பிரிந்து, அவர்களது தொடர்புகளை இழந்து, நிர்வாகக் கருதகளால் மூடப்படுவது அவர்களின் எல்லா ட்லத்தையும் இழந்து ஒன்றுமில்லாமல் போவதற்குப் போதுமான தாகும்.

பண்டைய கிரேக்க புராணத்தில் கடற்கடவளான போலிடான் என்பவனுக்கும், நிலத் தேவதையான கேயா என்பவனுக்கும் பிறந்த ஆண்டியஸ் என்பவன் மிகச் சிறந்த வீரனாகக் கருதப்பட்டான். அவன் தன்னைப் பெற்று வளர்த்து ஆளாக்கிய தாயிடம் மிகக் அன்பு கொண்டவன். அவனை வெல்ல எவராலும் இயலாத்தால் அவன் அழிக்க முடியாத மாவீரனாகத்திக்கூந்தான். அவன் தோற்கடிக்கப்பட முடியாத வீரனாகக் கருதப்பட்டான். அவனது பலம் எங்கிருந்தது? உண்மையில், தனது எதிரியோடு மோதி கீழே நிலத்தில் விழும் போது, தன்னைப் பெற்று வளர்த்த தாயைத் தீண்டும் போது, அவன் புதிய பலத்தைப் பெறுவான். அவனது பலவீனம் நிலத்தைவிட்டு பிரிவதொன் பலவீனத்தைப் பயன்படுத்தி ஹெர்குலஸ் என்பவன் ஆண்டியஸை தோற்கடித்தான். ஆண்டியஸை நிலத்திலிருந்து பிரித்துவானத் தில் வீசியெறிந்து, அவனைக் கீழே விழாமல் தடுத்து அவன் குரல்வளையை நெறித்துக் கொன்றான்.

போல்ஷிக்குகள், கிரேக்க புராணத்தில் வரும் ஆண்டியஸை நமக்கு நினைவுபடுத்துகிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அவர்களும் ஆண்டியஸைப் போன்றே நமது தாயையும் போன்ற வெகு ஜனங்களால் உறவாக்கப்பட்டு, வளர்க்கப்பட்டு, கல்வியளிக்கப்பட்டு அவர்களோடுள் நெருங்கிய உறவினால் வலிமேயாடுள்ளனர். எந்த அளவிற்குத் தமது தாயாகிய மக்களிடம் உறவு கொண்டுள்ளார்களோ அந்த அளவிற்கு அவர்களை வெல்ல முடியாத சந்தர்ப்ப முள்ளது.

இதில்தான் போல்ஷிக் தலைமையை வெல்லமுடியாததற்கான காரணம் அடங்கியுள்ளது.

நிர்மாணத்துடன் தொடர்புகொள்ள விரும்புகிறவர்கள் தமிழ்முத்தில் “நிர்மாண” தோழர்களுடனும்,

நேரடியாக தொடர்பு கொள்ளலாம்.

தமிழ்முத்திற்கு வெள்யே உள்ளவர்கள். சோ. தயாளன் 11, தேசிகாவீதி, வடபழனி, சென்னை-26. என்ற

முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.